

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 26 september 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedenavond, het is 17:00 uur, welkom bij de commissie Samenleving van 26 september. Welkom op de tribune en welkom kijkers thuis. Zijn er nog berichten van verhindering? Ik hoor dat mevrouw Zoon eventueel iets later gaat aankomen, van Hart voor Haarlem. Ja, dank u wel, mevrouw Stroo. Nog andere mededelingen van verhindering? Nee.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze conform vaststellen? Nou, dat gaat ook mooi. Dank u wel.

3. Inventarisatie rondvraag + Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Inventarisatie rondvraag. Ik heb drie rondvragen, een van mevrouw Klazes, een van mevrouw Stroo en een van de heer '...', waarschijnlijk gaat u dat indienen. Dus twee van Jouw Haarlem, ja, een voor – even kijken – de heer Botter en een voor mevrouw Meijs. Zijn er nog andere commissieleden met een rondvraag? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, de heer Zohri heeft nog een rondvraag, hij komt iets later, maar die kondig ik alvast aan. Dat is een rondvraag voor wethouder Meijs, denken we.

De voorzitter: Goed, dat is dan geïnventariseerd, dank u wel. Een heleboel, dat zijn deze. Ik heb zelf zes mededelingen. Zoals aangekondigd is er op 14 oktober van 18:00 tot 19:00 uur een presentatie van de Vrijwilligerscentrale Haarlem. De organisatie krijgt graag een indruk van de opkomst en daarom gaat er nu een lijst rond waarop u kunt aangeven of u verwacht daar aanwezig te zijn. Dus op 14 oktober tussen 18:00 en 19:00.

Mevrouw ...: Staat dat in de Raadzaam?

De voorzitter: Als het goed is, is het geweest, maar dat checken we nog, dan zetten we hem er sowieso bij. Zoals afgesproken vindt er een combinatie aan werkbezoeken plaats om een beter beeld te krijgen van de Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen, op vrijdagmiddag 11 oktober. U heeft de uitnodiging inmiddels al ontvangen via de Raadzaam en als u daarbij aanwezig wilt zijn, vergeet u dan niet op te geven. Dat kan nog tot 4 oktober. Op 2 oktober is er van 19:00 tot 22:00 uur een workshop Begroting lezen en vragen stellen. U kunt zich hiervoor opgeven middels een lijstje dat ook nu weer rondgaat. De vorige vergadering heeft u aangegeven geïnteresseerd te zijn in een werkbezoek aan het Centrum Jeugd en Gezin. De organiserende partijen horen graag uw mening over wat u uit het werkbezoek zou willen halen. Zijn er twee commissieleden bereid om mee te denken met de organisatie? De heer Oomkes en mevrouw Stroo, dank u wel. Deze maand is er een nieuwe, vaste griffier gestart voor onze commissie. Ze zit hier nog niet – ja, lijkt heel erg op de vorige, hè, het is ongelooflijk, het is haar tweelingzus – haar naam is Louise Marijnissen. Ze wordt momenteel ingewerkt door onze tijdelijke commissiegriffier Kelsey Bouwmeester en vanaf de volgende vergadering zal mevrouw Marijnissen het commissiegriffierschap van de commissie Samenleving volledig

overnemen. Tot die tijd kunt u voor vragen en opmerkingen bij beide dames terecht. Hoe luxe is dat, hè? Afgelopen maandag is er een voorbereidend overleg geweest met betrekking tot de planning van het jaarlijkse onderwijsgesprek. Ik kan u vast melden dat de bijeenkomst met de schoolbesturen, die eerder gepland was op woensdag 2 oktober, is verplaatst naar woensdagavond 13 november, van 19:30 tot 21:00 uur. De uitnodiging zal ook in de Raadzaam worden geplaatst. Dat waren mijn mededelingen, zijn er nog commissieleden met een mededeling? Nee. Dan gaan we over naar de wethouders. De heer Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, een drietal mededelingen. De vorige commissie Samenleving hebben we gesproken over de Kennemer Sporthal. Ook in de raad over gehad, maar hier in de commissie heb ik u de toezegging gedaan daar hier bij de mededelingen op terug te komen. Dus dat doe ik ook, maar dat is dezelfde informatie die ik u vorige week donderdag ook gegeven heb. Ik heb nog een keer navraag gedaan, er zijn bij ons op dit moment geen andere hallen bekend waarbij een problematiek speelt met brandveiligheid of de luchtkwaliteit. Ik heb u toegezegd: op welke termijn verwachten we dan langdurig, levensduur verlengend onderhoud, wat over jaren op ons afkomt, in beeld hebben? Dat verwachten we medio volgend jaar en daarbij komt dan dus ook een voorstel hoe we dat meerjarig gaan oppakken. Dan nog een leuke mededeling. Eerder is er vanuit de commissie ook gevraagd naar het lokale Sportakkoord en of wij daaraan meedoen. Het antwoord was ja. Gisteravond, en dat heeft u in de Raadzaam kunnen zien, was daarover ook een bijeenkomst bij Alliance waarbij het sportveld, maar ook het onderwijsveld, ook de welzijnsveld, bij elkaar waren om met elkaar te spreken over de invulling van dat Sportakkoord. Dat gebeurt onder leiding van een zogenaamde sportformateur. Als gemeente zijn we niet degene die dat trekken, we zijn geen eigenaar van dat Sportakkoord, wij zijn partner in dat Sportakkoord en dat vind ik ontzettend leuk. Uiteindelijk moet het college besluiten omdat Sportakkoord te mogen tekenen, dus dat komt in het college en dat wordt dan ook ter informatie aan u aangeboden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we nog een mededeling van wethouder Roduner en dat is een geheime mededeling. Dat betekent dat de tribune even ontruimd moet worden.

De heer ...: En de microfoons uit.

De voorzitter: En, nou ja, daar wordt automatisch op ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Dat wordt geregeld, zou ik willen zeggen.

De voorzitter: Goed, welkom terug. We gaan door met ... Ik ga nog even een mededeling doen, want ik wil even twee nieuwe leden toch van harte welkom heten. Dat is de heer Heinis van de PvdA en de heer Zohri van GroenLinks. Welkom en u weet hoe de mores hier gaat met vergaderen, dat interrumpen een korte vraag op de spreker en als het al gezegd is, dan gaan we dat niet nog herhalen, dat doen we hier gewoon altijd. Dus, maar u gaat het vanzelf merken. Welkom en een goede vergadering toegewenst.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we nu even naar punt 4, dat is de agenda komende vergaderingen. Daar hebben we al voor de vergadering van 31 oktober, verwachten we ter bespreking Uitvoeringsplan impuls baankansen voor jongeren van PRO en VSO. De maandelijkse update Wmo komt natuurlijk weer. De tijdelijke woonvoorzieningen voor jongvolwassen daklozen Perron 18. De Berap. Even kijken, verzoek reageren op

interconsultatie en achtergrondinformatie over SG. O sorry, 5G – SG is mijn oude school. Ter kennisname verwachten wij een voortgangsrapportage RegioRijder, informatienota Implementatie wet verplichte GGZ Haarlem en een raadsinformatiebrief Opstart leerling voor binnen RegioRijder. Even kijken, dan is eerst even de jaarplanning. Is er nog iets over de jaarplanning of de actielijst te melden? Nee? Dan, zijn er nog commissieleden die iets willen agenderen uit een van de ter kennisname stukken? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Graag zou ik de artikel 38-vraag van Hart voor Haarlem inzake Tafeltje Dekje weer willen agenderen. Daar heb ik samen met Trots Haarlem ook nog technische vragen over gesteld. Maar goed, die zal ik daarbij betrekken. Graag laat ik in een schrijven richting de griffie nog aan de commissie weten wat precies de redenen zijn en wat ik van de commissie verwacht.

De voorzitter: Dank u wel, maar er is ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ik zie al ja-knikken. Ja, oké. Dus dat stuk, u krijgt vanzelf ook een briefje waar ik kan invullen, dank u wel. Het is wel zo, het is geen garantie voor de volgende vergadering, waar we gaan in ieder geval proberen om het op 31 oktober alsnog te agenderen. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: In dat geval zou ik toch ook aan de commissie willen vragen om het toch wel voorrang te geven, want het betreft hier een casus waarin mogelijk de continuïteit van de zorg die hiervoor verleend wordt, dat die in het gedrang komt per 1 januari. Dus nog een commissie verder uitstellen, dan zou ik liever nog een keer goed naar de agenda kijken om een ander punt te laten vallen. Maar goed, in al uw wijsheid, wacht ik ook daar weer het voorstel af.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog commissieleden? Nee? De heer Heinis, PvdA.

De heer Heinis: Bedankt, voorzitter. Ik ben Dion Heinis, ik heb hier een tijdje geleden gewerkt bij de gemeente Haarlem als trainee, daar heb ik de organisatie op veel verschillende plekken leren kennen. Daarna ben ik naar Pré Wonen gegaan, de woningcorporatie. Daar werk ik nog een paar weekjes, dan ga ik naar Zaanstad. Maar in mijn werk bij Pré Wonen heb ik te maken met wonen en zorg en veel oude huurders die ook op een gegeven moment een woningaanpassing krijgen. Ik heb het idee dat dat niet altijd op de aller slimste manier gebeurt, dat dat veel efficiënter kan. Dat er soms ook een woningaanpassing wordt gedaan en dat dat dan eigenlijk een soort uitstel is, maar dat een tot een situatie leidt waar nog een woningaanpassing nodig is en ook een situatie waarin de beperking van iemand steeds erger is geworden en dat een verhuizing veel lastiger wordt. Daarom zou ik graag een initiatiefvoorstel willen agenderen wat precies hierover gaat voor de volgende vergadering. Als jullie daarmee instemmen, natuurlijk.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Het lijkt me helemaal goed. We hebben, meen ik, de vorige commissie over zelfstandig langdurig thuis wonen gesproken en ook over andere vormen van wonen, dus dat sluit daar helemaal op aan.

De voorzitter: Dank u wel. U krijgt via de griffie nog even de spelregels hoe en wat met dit soort verzoeken omgaan, want er ligt geen stuk aan ten grondslag vanuit de gemeente, dus. Maar het wordt even uitgelegd, ja?

De heer Heinis: Dank u wel.

De voorzitter: Daar moet eerst de raad normaliter ... Dat wordt al uitgelegd hoe dat gaat werken. Verder nog iemand? Nee?

5. Transcript commissie samenleving d.d. 29 augustus 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 5. O, de heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank je wel. Er was een rondvraag aangekondigd, die wil ik even intrekken.

De voorzitter: Dat is altijd een goede opmerking, vind ik. Dank je wel. Dan gaan we die aanpassen, ja? Gaan we naar punt 5, dat is transcript commissie Samenleving van 29 augustus jongstleden. Zijn daar nog op- of aanmerkingen op? Mevrouw Stroo van Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Er staat: Velzen Poort met een Z en niet aan elkaar, in plaats van Velservoort.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nee, verder niemand?

Overige punten ter bespreking

6. Motie 2.01 Met de HaarlemPas moet echt veel meer kunnen (FR)

De voorzitter: We gaan naar het eerste bespreekpunt, dat heeft al eerder op de agenda gestaan, dat gaan we nu behandelen. Dat is motie 2.01 Met de HaarlemPas moet echt veel meer kunnen. De afdoening is geagendeerd op verzoek van OPHaarlem en de fractie is van mening dat de motie niet is afgedaan en vraagt van de commissie een gedachtenvordering over verbreding en verdieping van het aanbod van de HaarlemPas. Ook beoogt de fractie met deze bespreking te hoge drempels te signaleren die verlaagd dienen te worden. Bespreekpunt, ik geef het woord aan de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De motie, die is duidelijk, die is door de raad aangenomen met de suggestie, met de gedachte om meer uit de HaarlemPas te halen en meer aan de Haarlemmers aan te kunnen bieden. Ik heb destijds naar de HaarlemPas gekeken, ik heb er nu naar gekeken en er zijn weer ontwikkelingen in. Toch constateer ik een paar barrières waarvan ik denk dat hij voor Haarlemmers met een HaarlemPas er niet moeten zijn. Dat betreft met name de Philharmonie, onze Schouwburg en de Toneelschuur. Wat ik ook zie – daar kom ik op terug – is dat er door mensen met een HaarlemPas echt veel werk verricht moet worden om te weten waar ze terecht kunnen met een subsidievraag en dat maakt het niet gemakkelijker. We hebben heel veel loketten waar de mensen met een HaarlemPas langs moeten om de drempel voor sport of voor muziek of voor anderszins te slechten. Dan ga ik even naar Philharmonie, Toneelschuur en Schouwburg en Patronaat terug. Patronaat heeft een regeling en die heet Patromaatje, en die is voor mensen met een HaarlemPas zeer gunstig, die betalen maar € 7,50 en kunnen dan fors aantal experimentele voorstellingen, testvoorstellingen, maar die kunnen ze echt bezoeken en volgens mij is dat een gratis. Dat vind ik een heel goed initiatief voor de kinderen, voor gezinnen waar weinig geld is. Ga ik naar Philharmonie, Toneelschuur en Schouwburg, dan wordt er gesproken over € 2,50 tot € 3 korting op een kaartje. Dat betekent dat die mensen nog altijd bijna altijd meer dan € 15 betalen en vaak meer dan € 25. Betekent een drempel waar je niet overheen komt met een inkomen wat onder de HaarlemPas valt. Ik heb een gesprek gehad, ambtelijk – overigens een tweede gezegd gesprek is niet meer doorgegaan, want er waren

nog best wat dingen die openstonden of die ik wilde bespreken, dat vind ik een beetje jammer – en de argumentatie was, is ook toegelicht bij het verzoek om te constateren dat de motie afgedaan is, dat heel veel artiesten spelen op partage. Dat betekent dat ze een percentage van de omzet krijgen. Ja, maar met die artiesten – en dat heb ik betoogd in het ambtelijk gesprek en dat wil ik nog een keer betogen – kun je wel degelijk afspraken maken om bijvoorbeeld een aantal uur voor de voorstelling, of een dag voor de voorstelling, kaarten die niet verkocht zijn ook aan te kunnen bieden bij mensen met een HaarlemPas, want die worden in principe toch niet verkocht. En HaarlemPas-mensen, als ze komen – en dat kan ik me voorstellen in het kader van een partage – mogen niet de massa verdringen die het dure kaartje koopt. Als je hier toch een artiest naartoe gehaald met naam en echt het partagebedrag zou veel lager uitvallen, dan krijg je een probleem. Maar heel vaak betreft het voorstellingen waar je kunt inschatten hoeveel kaartjes er misschien naar de HaarlemPas gaan, dan wel dat je zegt: een aantal uren voordat de kassa sluit kunnen mensen met een HaarlemPas voor € 2,50 een kaartje kopen. Dan heeft er niemand pijn. Een deel overigens van de artiesten dat optreedt doet het op uitkoop en dan maakt het ook niks uit. Dat wordt even gemakshalve vergeten, maar als je uitkoop doet krijg je een vast bedrag en ik durf de constatering te maken dat met de huidige drempels van minimaal € 15 bij de Toneelschuur en hoger bij Philharmonie en Schouwburg, er eigenlijk geen mensen met een HaarlemPas komen, dat moeten uitzonderingen zijn. Ik heb het gevoel – en misschien heb ik ook met de motie die er aangenomen is het gevoel bij de raad – dat het meedoen met cultuur toch wel enorm belangrijk is en ik zie dat bij deze drie grote podia dus niet of nauwelijks, hooguit zeer incidenteel gebeuren. In die zin vind ik de creativiteit die in de dialoog met mij getoond is toch wat te beperkt, want ik denk dat er oplossingen zijn. Dan een detail, dat moet u weten: natuur – en soms kost natuur ook wel wat – heeft nul hits bij HaarlemPas. Dat is natuurlijk een enorm actueel thema en dat is even een gedachte die ik meegeef: als je bij een HaarlemPas mogelijkheden inlogt, staat natuur niks. Moet ook een keer gaan komen. Een ander voorbeeld: je hebt kinderen op sport zitten en dan krijg je ...

De voorzitter: Sorry, u heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouv Haarlem.

Mevrouw Stroo: Frans, komt dat niet omdat de toegang tot de natuur gewoon gratis is?

De heer Smit: Meestentijds wel, maar soms niet. Ik geef het even aan. Natuurlijk is die opmerking steekhoudend, maar er zijn dingen waar je een kaart voor nodig hebt. Het is even een gedachte en je kunt ook mensen uitlokken naar dingen toe te gaan die gratis zijn, ook weer via de presentatie van de HaarlemPas.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Gaat u door.

De heer Smit: Vervolgens constateer ik wel dat als je je kinderen op sport doet, dat het bedrag van het subsidie dat je kunt krijgen via het Jeugdfonds bij een kind ook meteen op is bij een sport. Neem bijvoorbeeld de hockeyclub Haarlem, zodra de kinderen ouder worden dan 6 jaar moet je er als gezin op toeleggen en zijn ze 11 jaar, dan is het gat met de subsidie vrij groot. Als ik kijk naar een ander fenomeen, ik vind dat elk Haarlems kind, ondanks de opwarming, toch eigenlijk wel moet kunnen schaatsen. Ondanks de opwarming van de aarde, moet kunnen schaatsen. Als je dan ziet dat schaatsles, exclusief de toegang voor de kunstijsbaan, € 30 per maand is voor de schaatslessen in de winter, dan zijn dat bedragen die ook aantikken. Wat ik hiermee bedoel aan te geven, is dat: er is een groeiend aanbod vanuit de HaarlemPas, maar de intentie die wij ervaren hebben bij het indienen van de motie is dat er meer kan gebeuren, wat sneller moet gebeuren en met name op het gebied van cultuur echt de drempels herkenbaar hoog zijn en op andere gebieden ik me afvraag – en ik zou de wethouder willen vragen om dat eens ook na te gaan voor ons – dat er toch wel administratieve drempels zijn die het mensen moeilijk maken om met sportactiviteiten mee te doen. Kinderen op muziekles, kun je een hoger bedrag krijgen, geen 225 maar 450 per jaar, maar je moet er allemaal wel

achter komen. Ik heb gegoogled en het is niet gemakkelijk, want soms ontbreekt er een pagina waarvan je denkt: oh, dan moet ik hier zijn en dan zie je helemaal niks. Dan ga je naar de JeugdSportPas, daar staat weer niets over een korting voor HaarlemPas. Dus het is al niet zo gemakkelijk en mensen met een HaarlemPas moet je niet alleen drempelloze toegang bieden, vindt OPHaarlem, maar ook een drempelloze ondersteuning om heel snel bij de activiteiten kunnen komen zonder dat die vergoeding betaald moet worden. Heel simpel, als je een subsidie aanvraagt van het Jeugdfonds en je hebt mogelijk voor je kind al lesgeld betaald voor een cursus of voor een sport, krijg je het niet meer terug. Dan denk ik: dat is nou een lekkere nuttige administratieve toevoeging in de regelgeving. Dan denk ik: jongens, schrap dat en help mensen die hun kind snel op moesten geven voor een sport. Die weten: ik heb de HaarlemPas, ik krijg een subsidie. En dan horen ze: ja, sorry, u hebt al betaald, u krijgt geen subsidie. Een aantal voorbeelden heb ik willen schetsen om te constateren dat OPHaarlem vindt dat de motie onvoldoende is afgedaan en dat er een stevige effort neergezet moet worden. Dat was het, mijnheer de voorzitter, en ik ben nu al bijna door mijn tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik ben het mee eens met OPH dat inderdaad meer kan en moet met de HaarlemPas en dat er nog onvoldoende gebeurt op dat gebied, ook dat het nog niet zo goed vindbaar is. Jouw Haarlem heeft een aantal maanden terug vragen gesteld over de lange afwikkelingstijd bij het aanvragen van de HaarlemPas, hoe gaat dat nu? Haalt de gemeente de termijn van acht weken? Jouw Haarlem is het ook met OPH eens dat de hoge drempels lager moeten worden, met een 12-badenkaart voor € 25 zie ik niet veel meer kinderen in het water plonzen. Hierbij wil ik ook aandacht vragen voor het spaarbedrag van iets meer dan € 6000 dat mensen op hun bankrekening mogen hebben. Ouderen houden dit geld graag op een rekening om een uitvaart te kunnen bekostigen, zodat hun familie niet voor verrassingen komt te staan. Ik stel voor om dit spaarbedrag te verhogen naar € 8000, zodat deze mensen met verder alleen AOW ook in aanmerking kunnen komen voor een HaarlemPas. Niet alleen meedoen is belangrijk, maar de HaarlemPas helpt ook om rond te komen en de eindjes aan elkaar te knopen. Bent u dit met Jouw Haarlem eens?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Sorry dat ik iets later was, maar in het ziekenhuis duren dingen soms wat langer dan dat je wil. Ik ben het eens met OPHaarlem en met name de laagdrempeligheid van de HaarlemPas, dat die laagdrempeligheid niet geactiveerd wordt, die moet de gemeente Haarlem, maar het is allemaal digitaal en vaak zijn mensen ook niet in die digitale modus die deze kaart, die dit allemaal kunnen hebben. Dus ik ondersteun het hele pleidooi van de heer Smit en met name de laagdrempeligheid zou ik graag willen dat Haarlem daar wat aan zou doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ook de SP steunt het betoog van OPHaarlem, vooral wat betreft dat wij ook zouden zien dat het HaarlemPas veel meer, dat je er meer mee kan dan wat we op dit moment hebben. In het bijzonder ook op cultuurgebied, daar missen wij ook vrij veel op dit moment. Aan de andere kant ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Wat mis je zoal?

Mevrouw Özogul-Özen: Als ik in Schalkwijk met vrouwen spreek, ouders en kinderen spreek, dan weten ze niet eens dat er een Philharmonie bestaat, dan weten ze bijvoorbeeld Toneelschuur niet te vinden. Ik zou willen dat zij ook de mogelijkheid hebben om daar een voorstelling mee te kunnen maken, maar dat ze ook weten dat ze die mogelijkheid hebben, dat ze ook weten dat bestaat en waar het is. Dus daar zou ik een uitbreiding in willen. Wat ik ook mis is bijvoorbeeld als je gaat zwemmen, als je je kind op zwemles doet – ik weet niet of het klopt, maar – ik begrijp dan dat je kind bijvoorbeeld niet op een andere sport meer kan, omdat zwemmen is belangrijk, maar dan is het niet meer op sport. Het is puur zwemles, zeg maar. Daar zou ik dus ook iets verder in uitbreiding willen, zodat ze ook een leuk sportactiviteit kunnen doen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie. De heer Zohri.

De heer Zohri: Even terugkomend op cultuur, want jij zegt: we missen heel veel in Schalkwijk. Maar dan, ik vind namelijk dat er wel heel veel aangeboden wordt, alleen de informatieverstrekking misschien dat daar wat verbetering in kan, richting de gemeenschap, of in Schalkwijk.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik neem aan dat ook in andere delen van Haarlem dit soort problemen voorkomen. Je hebt gelijk wanneer je zegt: we missen de informatievoorziening. Dat klopt, maar we missen ook dat ... Het is nog te duur voor iemand om richting Philharmonie naar een voorstelling te gaan. Dat bedoel ik ook daarmee te zeggen. Dus het is niet alleen maar de informatie, maar het is ook een beperking in middelen voor minima om die kant op te kunnen. Er werd net gevraagd over de tijd dat je een HaarlemPas aanvraagt en krijgt. Ik krijg net van mijn collega door dat zij gisteravond bijvoorbeeld een mevrouw gesproken heeft die half december vorig jaar een aanvraag doet en die pas in september een HaarlemPas krijgt. Dus negen maanden hebben we daarover gedaan. De SP zou toch heel graag zien dat die termijn in ieder geval veel sneller in orde komen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Actiepartij sluit zich aan bij het betoog van OPH. Het is inderdaad duidelijk dat er nog te veel barrières zijn en we vinden ook dat de wethouder creatiever zou moeten zijn om de barrières te slechten en ook de informatie te verbeteren. Bij de kadernotabehandeling hebben we ook samen met onder andere OPH een motie ingediend om te kijken of er ook een vervoer in de vorm van een fiets aan de HaarlemPas kon worden gehangen. Daar was toen geen meerderheid voor. Je vraagt je wel af hoe nuttig het is om mensen korting op een kaartje voor de Toneelschuur te geven als ze er vervolgens niet kunnen komen, want niet iedereen woont op loopafstand van de Toneelschuur. Maar goed, dat is blijkbaar iets waar we hier in Haarlem geen bezwaar tegen maken. Maar afgezien daarvan zijn we het helemaal eens met het betoog.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ik ben het eens met de voorganger. De PvdA vindt de toegankelijkheid van de sociale culturele activiteiten en sportbeoefening voor mensen met een lager inkomen en hun kinderen heel belangrijk. Kinderen en jongeren hebben de toekomst, daarom wil de PvdA dat de toegankelijkheid van culturele educatie en de sport voor de socialisatie van de kinderen en jongeren een belangrijke rol speelt. De PvdA-fractie wil culturele en sportieve activiteiten ook aantrekkelijk maken voor de volwassenen. Immers, deelname aan deze activiteiten haalt de mensen uit hun isolement. De PvdA-fractie vindt de participatie van burgers aan de samenleving belangrijk. Financiële drempels die hiervoor een barrière vormen – en zoals de heer Smit heeft u verteld – moeten zoveel mogelijk worden weggenomen. Voor de categorie met een minimumloon kan de HaarlemPas daarbij een rol spelen. Het voorstel van de PvdA-fractie is om de

HaarlemPas beschikbaar te stellen voor mensen met een inkomen tot 130%. Het is nu 120%. Een analyse van de website van de HaarlemPas laat zien ...

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, want waarom 130%? Hoe bent u tot dat getal gekomen, welke beslissingen liggen daaraan ten grondslag?

De heer Yerden: We hebben gekeken, de huidige stand van zaken en als er zo'n bredere aanpak, dan is de participatie van de Haarlemse samenleving vergroten. Dat was een reden.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Yerden: Als ik verder door ...

De voorzitter: Nog een vraag van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik snap dat hoe meer mensen mee kunnen doen dat de participatie vergroot wordt, maar waarom dan 130%? Waarom niet 135%?

De heer Yerden: Nou ja, dat is ook een ... U heeft een voorstel 135, maar ons uitgangspunt is 130. Dus dan is het, dan bereik je een breder publiek.

De voorzitter: De heer Hulster heeft een interruptie.

De heer Hulster: Ja, dan ben ik toch even benieuwd, want ik weet nog heel goed dat, het hing eigenlijk op de PvdA toen, die fietsen'...' motie, ik had het er net al even over. Dus nu houdt u een groot pleidooi om alle voorzieningen toegankelijk te maken voor mensen met een klein inkomen, zelfs tot 130%, maar als die mensen er niet kunnen komen, wat heeft het dan voor zin? Dan maakt u alles mooi betaalbaar voor iedereen en vervolgens zit er nog een afstand tussen die mensen hun huis en die voorziening, en die lost u vervolgens, laat u maar aan die mensen zelf over. Veel mensen kunnen gewoon geen fiets betalen, dat is heel eenvoudig, maar zo erg is het.

De voorzitter: Maar de vraag is dus?

De heer Hulster: Hoe ziet u dat dan? Hoe werkt dat in uw hoofd, dat u wel allemaal voorzieningen aan het bouwen bent, maar niet de toegankelijkheid, de fysieke overbrugging van de ruimte en tijd oplost voor mensen, namelijk door vervoer?

De heer Yerden: Toegankelijkheid is belangrijk, ... ook belangrijk. Als ik mijn verhaal afmaak, misschien geef ik al antwoord op uw vraag. Misschien, daarna dan hoor ik het weer, anders. Een analyse van de website van HaarlemPas laat zien dat er in beginsel een breed aanbod is. De korting die voor de mensen met HaarlemPas worden gegeven zijn in sommige gevallen zodanig dat de houders van deze pas hier geen gebruik van zullen maken. Een positieve uitzondering is de bibliotheek, waar de mensen met hun HaarlemPas een gratis abonnement kunnen krijgen. Het verwerven van de HaarlemPas dient zo eenvoudig mogelijk te zijn, wat we net gehoord hebben ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Bent u ervan op de hoogte dat het voor de kinderen al gratis is? Dus het geldt alleen maar voor de volwassenen, wat u zegt.

De heer Yerden: Nou, dat geldt voor de kinderen en dan kunnen we dan daarover praten hoe kunnen we het toegankelijk maken voor iedereen? Het verwerven van HaarlemPas dient zo eenvoudig mogelijk te zijn, wat ik net gezegd heb. De huidige praktijk is dat hiervoor vele formulieren moeten worden ingevuld met allerlei financiële gegevens. Vanochtend heb ik wel zelf geprobeerd, maar ik kon het zelf niet invullen. De schaamte die sommige mensen bij het aanvragen van deze pas hebben wordt hierdoor nog vergroot. Een eenvoudige procedure, zoals bijvoorbeeld bij de CJ-pas, kan hiervoor een oplossing zijn. Om de vergelijking door te trekken zou kunnen worden nagegaan of de HaarlemPas ook buiten de gemeente Haarlem gebruikt zou kunnen worden. Nou ja, dat is een oplossing, ja. De PvdA-fractie ziet, evenals de indieners van de motie en voorstel van het huidige college, na overleg met maatschappelijke, sociale, culturele, kunstzinnige, sport en overige relevante Haarlemse organisaties te komen met een zo breed mogelijk, een financieel drempelloos aanbod op de genoemde disciplines voor HaarlemPas. De PvdA-fractie vindt het gevraagde extra budget, € 11.000, een goede start, maar vraagt zich af of dit voldoende is. De fractie stelt voor dat dit onderwerp bij de begrotingsbehandeling terugkomt. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, interruptie.

De heer Hulster: Ja, ik heb echt vol spanning zitten wachten op het antwoord en het enige waar u mee komt is dat u zegt: we maken de afstand tot de voorzieningen nog groter, namelijk we maken een HaarlemPas voor heel Nederland. Maar dan kunnen mensen toch helemaal niet meer die afstand overbruggen? Want die kunnen, dat reizen is voor veel mensen heel duur, dat is niet iets wat gratis is. Dus hoe ziet u dat nou? Hoe gaat u dat nou oplossen?

De heer Yerden: Als de mogelijkheid aanschafft voor de mensen die kunnen zelf bepalen of ze naar Amsterdam bijvoorbeeld zo'n evenement, of naar ergens anders, dat is een keuze die ligt bij de mensen zelf. Er zijn ook mensen die gaan overal, maar door de drempels, dan gaan ze toch niet.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Yerden. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Trots Haarlem is het niet eens met de OPH. Wij vinden het eigenlijk waanzin om dit te verbreden, zodat je bijvoorbeeld nog meer naar cultuur kan. Wat wij veel liever zien is dat die HaarlemPas voor Jan Modaal al beschikbaar wordt, dus wij willen niet verhoging naar 130%, maar wij willen verhoging naar het bedrag wat een modaal inkomen is. Die mensen die hebben het vaak veel moeilijker dan die onderste laag. Wij vinden het ook raar dat wij hier gaan bepalen dat het meer naar cultuur zou moeten gaan. Dan denk ik: laat die Haarlemmers die die HaarlemPas hebben zelf beslissen waar zij graag het aan willen besteden. Als ze liever een fiets hebben dan iets goedkoper naar de Toneelschuur, dan kunnen we dat volledig ondersteunen. Wat nog meer? Nou, niks.

De voorzitter: Interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ja, collega, ik wilde aan het eind nog de voorzitter om een nabrander vragen, maar misschien moet ik hier even dat combineren. De suggestie ...

De voorzitter: Als het echt een nabrander is, dan wil ik dat even liever ...

De heer Smit: Ja, nee, maar het is een combinatie op de reactie, een tussenbrander nu geworden.

De voorzitter: Echt een interruptie, kort.

De heer Smit: Ja, een tussenbrander.

De voorzitter: Korte vraag, alstublieft.

De heer Smit: Ik doe niet de suggestie dat wat ik voorstel, wat OPHaarlem voorstelt, meer geld moet kosten. Als er twee kinderen aanschuiven bij de schaatsles met de HaarlemPas, dan zijn er acht kinderen die gewoon de contributie kunnen betalen, het lesgeld. In talloze voorbeelden gaat het om het kunnen aanschuiven, het kunnen meedoen van mensen met een HaarlemPas. Dus ik heb het niet over, en ook in het PvdA toe, niet over dat het geld moet kosten – het zal eens een keer moeten gebeuren – maar in principe gaat het om creativiteit om die mensen mee te kunnen laten doen met dat wat al draait, wat al loopt en daar komt alleen twee keer een euro bij.

De voorzitter: En dat is voor een interruptie lang genoeg, want ik hoor geen vraag. Wie nog? Hebben we iedereen gehad? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat ik zou willen vragen is of het wat makkelijk kan worden voor de mensen, voor de burgers, om een HaarlemPas aan te vragen. Ik heb laatst een hele gefrustreerde jonge moeder gesproken, die vroeg een HaarlemPas aan, die kreeg ze niet omdat ze student was. Ze had twee kleine kinderen. O ja, dat zou dan eigenlijk wel moeten kunnen. Toen kon het toch weer niet. Toen heeft ze het laten liggen, totaal gefrustreerd. Nu probeert ze het opnieuw, nu loopt ze tegen andere muren aan. Dus ja, ik denk dat het belangrijk is om te beseffen dat het aanvragen van een HaarlemPas al een grote drempel is voor de burger om dat te doen. Als je het gevoel krijgt dat je met een kluitje in het riet gestuurd wordt en elke keer opnieuw weer nieuwe bewijzen en nieuwe formulieren in moet vullen – en nieuwe bewijzen, van je bank ... Ze maakte bijvoorbeeld een screenshot van de bankrekening, krijgt ze bericht terug: nee, het mag geen screenshot zijn, het moet een weet ik veel zijn. Dan denk ik: waar zijn we nu mee bezig? Het is al een hele stap voor mensen om dit aan te vragen en laten we deze mensen helpen en niet om steeds nieuwe bewijzen vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Ja, laten we weer beginnen met iets positiefs. De motie die droeg aan voor meer bekendheid op de website, dus dat deze goed vindbaar is. Wij vinden als fractie van GroenLinks dat deze aanzienlijk verbeterd is. De mensen die dat nodig hebben, die kunnen gewoon via de website heel snel naar de lage inkomen en dan kunnen ze de HaarlemPas en alle, en ook op een grafiek kunnen ze filteren wat ze nodig hebben. Dat is echt een compliment waard, want dat was in het verleden toch wel anders. We hebben daar ook een vergelijking gedaan ...

De voorzitter: Gelijk een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Wat u precies zegt heb ik net geprobeerd, dan kom ik: pagina niet te vinden.

De heer Zohri: Dat zal waarschijnlijk een technisch foutje zijn, maar als we het hebben over de details waar we om vroegen, die zijn goed uitgewerkt. Wij hebben als fractie ook gekeken naar vergelijkbare partijen, of

gemeentes, in het land en: echt waar, compliment. Want op die websites is het bijna niet te vinden, moet je echt zoeken, zoeken, zoeken.

De voorzitter: Die hebben ook geen HaarlemPas, natuurlijk.

De heer Zohri: Nee, die hebben andere passen. Volgens mij moest jij voorzitten, hè? Als we terugkomen, er wordt gevraagd voor de culturele instellingen. Die hebben te maken met artiesten en de verdeling van gelden. Het is natuurlijk lastig, maar de wethouder heeft aangegeven: in 2020 hierin ook wel in gesprek te gaan '...', of hij daar wat mogelijkheden in ziet. Op dit moment in 2019 is dat nog niet gelukt. Maar je zou ook mee kunnen nemen dat culturele instellingen zeggen: oké, we proberen dan een dumpticket, dus op last minute, beschikbaar te stellen voor mensen met een HaarlemPas. Want heel veel voorstellingen, er zitten lege plekken en die kunnen ze last minute misschien aanbieden aan de mensen in Haarlem.

De voorzitter: U heeft meerdere interrupties. Eerst was de heer Smit.

De heer Smit: Ik hoop dat u de indruk hebt gehad uit mijn toelichting dat ik diezelfde vraag heb neergelegd, maar ook de constatering nu heb gehad in het ambtelijk overleg met de wethouder dat er grote barrières zijn om in 2020 met zijn voorstel te komen. Dus als u zegt: in 2020, moeten nog even wachten, dan komt de wethouder met ... Ik had de indruk dat dat toch wat problemen gaf en ik heb net in mijn toelichting hetzelfde gesuggereerd als u, namelijk bijvoorbeeld last minute kaarten voor mensen met een HaarlemPas.

De heer Zohri: Klopt, was een toelichting.

De voorzitter: En mevrouw Zoon heeft ook een ...

De heer Zohri: Dat klopt ...

De voorzitter: Mevrouw Zoon heeft een interruptie.

Mevrouw Zoon: Ja, ik vind dat dit soort mensen, die komen al zoveel tekort en dan ze hier ook nog als een soort dumper, ergens ze als laatste in bij te schuiven, dan stempel je ze helemaal als: je mag nog net mee doen, als wij het vinden. Ik vind dat ze voorop moeten staan, ze moeten actief aan die HaarlemPas mee kunnen doen. De drempel moet gewoon laag en ze moeten eigenlijk aan de voorkant zitten, in plaats van aan de achterkant.

De voorzitter: Goed, even ... Ik hoor nu ongeveer, ik heb niet geteld, maar ik hoor heel vaak dezelfde opmerkingen en dezelfde suggesties. Probeer even ook met nieuwe zaken te komen, alstublieft.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, in zoverre, dumpkaarten wil ik met je meedenken, alleen ik vraag me af: hoe wil je je dat voorstellen? Er komt een moeder daar en die moet dan in de rij staan wachten, met kinderen, en dan blijkt dus dat ze niet naar binnen mogen? Willen we dan dat de kinderen dat aandoen? Dus daar zou ik graag antwoord op willen.

De voorzitter: De heer Zohri.

De heer Zohri: Het is heel normaal in het buitenland dat dit ook gebeurt, maar de invulling daarvan, dat laat ik aan de wethouder en de culturele instellingen, hoe ze daar een vorm aan gaan geven. Als we het hebben over last minute, wil niet zeggen dat ik om 19:00 uur is er een voorstelling, dat ik om 18:30 dan daar sta. Dus daar

moeten bepaalde criterium ingebouwd worden dat het voor deze mensen wel mogelijk is en dat ze niet mensen gaan teleurstellen. Antwoord op jouw vraag. Antwoord op OPHaarlem: dat klopt, uw inbreng, daar heeft u dit ook in aangegeven. Maar goed, ik lees wel dat de wethouder toch in 2020 met de culturele instellingen verder wil praten hoe hij daar een invulling aan wil gaan geven.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Maar dan bent u in het hoop ik met mij eens dat je nu niet de motie af moet doen, maar moet wachten op het resultaat dat er in 2020 uitkomt.

De heer Zohri: Ja. 2020 is al, zit om de hoek.

De voorzitter: Was dat uw bijdrage? Ja? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Er wordt gesproken over de toegankelijkheid van de website, daar heb ik net een opmerking over gemaakt. Ik heb toevallig vanmiddag in de voorbereiding gekeken: goh, in hoeverre is deze website toegankelijk? Ik heb precies gedaan wat er eigenlijk in dit stuk stond: druk op de knoppen. Uiteindelijk kom ik op dat de website onvindbaar is, dus daar moeten eigenlijk meer aan gebeuren wat betreft de toegankelijkheid van de website. In dit stuk wordt ook gesproken over het feit dat er in 2020 nieuwe afspraken komen met culturele instellingen. Kan de wethouder aangeven wanneer dat precies is, dat gesprek met de culturele instellingen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? We hebben nu ... Dan gaan we naar de wethouder Roduner, gaat uw gang.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Dank ook aan GroenLinks voor de complimenten, want ik dacht even dat de discussie wat negatief werd, maar volgens mij is er ook inderdaad, gaat er ook gewoon heel veel goed. U geeft aan: de vindbaarheid is verbeterd. Dat is inderdaad waar, we hebben een knop toegevoegd op de gemeentelijke website en dan probeer je in ieder geval met een paar knoppen mensen goed duidelijk te maken wat er met de HaarlemPas mogelijk is. 90% van de HaarlemPassen wordt ook gewoon automatisch verstrekt. Het kan zijn dat het lastig is, maar heel veel gaat er automatisch. Mensen die in de bijstand zitten krijgen een HaarlemPas, mensen die tegemoetkoming Wmo en zorgkosten, die krijgen ook de HaarlemPas, dus het gaat al heel veel automatisch heel erg goed. Het klopt dan wel dat natuurlijk uiteindelijk nog een deel mensen is waarvan we zeggen: die moet de HaarlemPas ook fysiek aanvragen. Bij de HaarlemPas horen ook inkomenstoetsen, die kunnen we niet zomaar wegnemen, daar moeten we gewoon zorgvuldig mee omgaan. Dus dat betekent ook inderdaad dat we soms vragen om bijvoorbeeld bankafschriften, om daar ook echt tastbaar bewijs te hebben van dat het inkomen en het vermogen niet boven de gestelde grenzen uit gaan. Het is een minima-regeling en we willen dat de voordelen zoveel mogelijk terechtkomen bij de groep die het ook echt nodig heeft. Dat betekent ook dat we een paar vragen en eisen stellen aan de zaken die mensen moeten invullen. Maar als u nou nog zegt: ik heb een specifieke casus. Stuur u mij dan die even door, want dan kunnen we daar nog even naar laten kijken of dat inderdaad volgens normale processen zo gaat.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: U zegt: 90% wordt in principe gewoon verstrekt op basis van het feit dat er al ander contact is met de cliënt, vanuit de bijstand of anderszins. Ik weet van ons voormalig raadslid, teruggekomen uit Spanje, heeft 11 weken geduurd. Het vervelende is dan bijvoorbeeld ook dat die acht weken-termijn betekent dat

mensen acht weken lang nog niet deel kunnen nemen aan de collectieve ziektekostenverzekering van de gemeente, dus ik vind acht weken al heel erg lang. Ik kan ook weer een voorbeeld aandragen van iemand die inmiddels de HaarlemPas heeft, maar nu een aantal kosten zelf moet betalen in die 11 weken. Die termijn lijkt me, als het om maar 10% is wat je nog administratief extra moet begeleiden, dat dat sneller zou moeten kunnen. Maar ik hoop dat u uit kunt leggen dat die termijn van acht weken ook echt gehaald gaat worden in de toekomst.

Wethouder Roduner: In principe halen we die volgens mij gewoon. Er zijn een aantal momenten in het jaar dat het heel druk is, daar vraag ik ook uw begrip voor. Dat is in december, als het gaat over de nieuwe ziektekostenverzekering, waar we ook altijd veel aandacht voor vragen en mensen vragen over te stappen. Dat zijn echt de momenten dat het bij de afdeling storm loopt. Dat geldt ook bij de schoolkostenregeling, zo rond de zomer, dat is ook echt een moment dat het echt alle hens aan dek is, dat er ook wordt overgewerkt door ambtenaren om alle aanvragen zo snel mogelijk te verwerken. Dus er zitten ook heel erg piekmomenten in het jaar en daar vraag ik uw begrip voor. Wat we vaak zien is dat de termijnen ook langer duren, omdat er gewoon nog niet alle informatie beschikbaar is. Dat is in ieder geval wat wij vanuit de gemeente zien. We proberen dat natuurlijk zo zorgvuldig mogelijk ook aan de voorkant te vragen, digitaal of fysiek, dat mensen in ieder geval weten met welke papieren we in ieder geval van ze verwachten. Maar een heleboel gaat dus goed. Er zijn nu volgens mij 2700 HaarlemPassen – nou, iets meer denk ik toch zelfs.

Mevrouw ...: '...'

Wethouder Roduner: Sorry, 7200 HaarlemPassen zijn er verstrekt. Er zitten ook denk ik, dat is altijd voor ons heel lastig te meten, want we hebben natuurlijk niet de inkomensgegevens van alle Haarlemmers, maar we vinden en we denken, als we dat vergelijken met gemeenten, zitten we op een heel hoog bereikniveau. Dus een heel groot deel van de doelgroep die we willen bereiken, die lijken we ook te bereiken. Je kunt dat nooit helemaal precies weten, maar daar lijkt ook langzamerhand de rek misschien wel een beetje uit te zitten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Smit.

De heer Smit: Dan geef ik u een gedachte mee, mijnheer de wethouder. Als je je inschrijft bij de gemeente bijvoorbeeld, omdat je van buiten Haarlem komt en je wilt je inschrijven voor de HaarlemPas, dan kun je een afspraak maken voor tien dagen later. Op zo'n moment zou je kunnen denken: je bent toch ter plekke, dan kan de aanvraag alvast gaan lopen. Zo loop je met een risico snel uit de acht weken termijn.

Wethouder Roduner: Ja, ik snap uw suggestie, maar we hebben natuurlijk ook wel, we kunnen niet al onze werkprocessen, het is lastig om al onze werkprocessen zo in te richten dat het altijd precies uitkomt voor de burger. Dat proberen we wel, dus digitaal kan hij ook worden aangevraagd, dus dat is denk ik het moment dat mensen besluiten naar Haarlem überhaupt te gaan, kan dat natuurlijk, of dat ze hier wonen, kunnen ze die aangifte starten. Soms vragen we wel inderdaad, net als bij het ophalen van het paspoort, toch even een afspraak te maken zodat er ook zeker iemand van de gemeente beschikbaar is. U vraagt volgens mij aandacht voor uitbreiding. Een aantal uitbreidingen hebben we in het verleden al gedaan, dus – dan kijk ik naar de SP – maar zwemles kan naast een andere sport sinds 2017. De Partij van de Arbeid heeft het over sport meer in het algemeen. We hebben ook de leeftijdsregeling aangepast voor sport, dus ook daar hebben we hem verbreed. We zitten eigenlijk wel in een continu proces om zaken toe te voegen, speeltuinen zijn toegevoegd, de Pathé is ook toegevoegd het afgelopen jaar. Dat zijn zaken waar we zeggen: we hebben gesprekken met partners in de stad, kunt u ook bijdragen aan het aanbod voor de HaarlemPas? Ik kijk naar de Actiepartij: fietsen verstrekken we, in ieder geval voor kinderen, via de Stichting Leergeld. Dus kinderen met de HaarlemPas komen in

aanmerking voor een fiets, maar dat geldt nog niet voor volwassenen. Daar had u een motie over ingediend. Natuur is gratis over het algemeen, in ieder geval de Haarlemmerhout is gratis en ook de Kennemerduinen kunt u gewoon inlopen. Dan blijft volgens mij nog op tafel liggen de, waar OPHaarlem ook aandacht vraagt – en ik snap dat ook – de Philharmonie, de Toneelschuur en de Schouwburg. Want inderdaad, de vraag is: is € 3 op een kaartje uiteindelijk overtuigend genoeg voor iemand om dan een kaartje te kopen? Laten we positief beginnen, het is in ieder geval een eerste stap, maar het is misschien nog niet groot genoeg. Wat daar het lastige aan is, is dat bij hele populaire voorstellingen, dus een bekende cabaretier die naar Haarlem komt, die voorstellingen in principe gewoon uitverkocht zijn tegen normale prijzen. Dat zijn inkomsten waar bijvoorbeeld de Schouwburg mee rekt en dat zijn natuurlijk inkomsten waar de artiest uiteindelijk ook van betaald wordt. Als we die kaarten, of een deel van die kaarten, veel goedkoper zouden maken, dan ligt er een rekening en dan wordt natuurlijk naar de gemeente gekeken of wij die op kunnen pakken. Dus dat is denk ik voor het geval van hele populaire artiesten met een volle uitverkochte zaal. Wat u vraagt is eigenlijk volgens mij niet daarom, maar u zegt: er zijn ook voorstellingen waar de zaal niet is uitverkocht. Is dat dan, die kaarten ... Dan kun je ook redeneren: elke euro extra is een euro extra, even heel positief gezegd, elke euro extra die voor het kaartje wordt betaald. Dat zou het inderdaad haalbaarder maken. Wij zitten nu in, volgens mij, een bestaande subsidieregeling met de instellingen. Die tussentijds hierop openbreken is denk ik ingewikkeld. Dit systeem wat u voorstelt is, hebben wij in ieder geval van de instellingen begrepen, vraagt ook investeringen, betekent ook een andere manier van kaartverkoop, betekent bijhouden dat er nog kaarten beschikbaar zijn, bijhouden dat dat alleen aan HaarlemPas-houders, dus dat vereist ook wel wat in de systemen en de administratie. Daar vraag ik ook uw begrip voor. Wij gaan in 2020 een nieuwe ronde doen voor de culturele instellingen met subsidies. Wij gaan het gesprek sowieso aan met: wat kunt u betekenen voor HaarlemPas-houders? Maar laat ik u toezeggen dat we gewoon dit voorstel – dus ik mag het geen dumptickets noemen, maar last minute-tickets – even bij hun neer leggen om daarop te reflecteren en te kijken wat, niet dat het niet kan, maar hoe het bijvoorbeeld wel zou kunnen. Ik kan u niet toezeggen dat het gaat lukken, ik heb de motie ook niet gelezen als een resultaatsverplichting. U zegt: doe hem nog niet af. Ik zou zeggen: ik las hem als een inspanningsverplichting en een inspanningsverplichting op bereikbaarheid van de regelingen waarvan volgens mij wij een goede stap hebben gezet. Een inspanningsverplichting om de regeling verder uit te breiden naar andere evenementen, naar andere organisaties. Volgens mij is dat een continu proces waar we mee bezig zijn en ook volgens mij dan de inspanningsverplichting nemen we volgens mij over om dat gesprek met die culturele instellingen aan te gaan. Tot slot, dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik wilde zeggen dat ik het helemaal niet zo'n raar idee vind, want volgens mij gebeurt het al bij Vakantieveilingen.nl, dat mensen ook goedkoper kaarten kunnen krijgen. U was klaar, dus ik kan gelijk een vraag stellen: wat vindt u van de verbreding om dat spaarbedrag iets te verhogen, zodat mensen wat geld kunnen bewaren inderdaad voor een uitvaart? Want ik ben bang dat mensen anders misschien weer zeggen: dan zet ik het niet op mijn bankrekening, dan stop ik het wel onder mijn matras bijvoorbeeld. Want het is geen ra... Nee, maar het is ...

Mevrouw ...: Dat gaan we met z'n allen doen, met de negatieve rente, ja.

Mevrouw Stroo: Nee, maar het is geen raar bedrag, denk ik, om het iets te verhogen, zodat mensen die rust hebben en dan wel, mensen met alleen een AOW, daar toch gebruik kunnen maken van de HaarlemPas.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik wil even wijzen op het bestaan van een Sirene-korting bij Stadsschouwburg en het Concertgebouw, Philharmonie. Daar is eens per maand gaat de sirene op maandag om 12:00 uur af en ze hebben dat signaal gekoppeld aan een vaste kortingsvoorstelling die dan op dat moment wordt bekendgemaakt. Daar kunnen ze echt van bijhouden bij deze stichting wie voor welk bedrag een korting kan krijgen. In de regel gaat dan de entreprijs voor een voorstelling dan doormidden en kun je voor een aanzienlijke korting een voorstelling boeken. Ik denk dat het helemaal niet zo'n probleem is om bij te houden of er voorstellingen in aanmerking komen voor een korting of niet. In het huidige boekingssysteem in theater- en concertland wordt precies bijgehouden welke rijen vol komen, met welk tempo, voor welke bedragen. Dat is wat dat betreft vergelijkbaar met de vliegwereld en dat wordt echt van dag tot dag veranderd. Die computersystemen zijn er, we moeten ze alleen naar onze hand zetten.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is een extra bijdrage van de heer Oomkes. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, goed om te horen dat je van meer sporten gebruik kan maken. Ik heb wel een andere vraag: klopt het nog steeds dat als je in de schuldhulpverlening zit of in een schuldtraject, dat je dan ook in aanmerking komt voor de HaarlemPas? Omdat je besteedbaar inkomen vrij laag is en op het minimum leeft, klopt dat nog steeds?

Wethouder Roduner: Ja, dan wordt die automatisch dus ook verstrekt. Ik snap uw oproep, mevrouw Stroo, dat u zegt: de vermogensgrens moet wat ruimer. Dat is eigenlijk wat de Partij van de Arbeid zegt: de inkomensgrens moet wat ruimer. Ik snap het en mijn hart gaat er ook naar uit, maar ik moet dan ook wel naar de begroting kijken en naar de middelen die ik beschikbaar heb. Dat betekent dat de HaarlemPas voor een grotere groep beschikbaar wordt, dat betekent, daar hangen ook gewoon kosten aan vast. We gaan dan extra kosten vergoeden en dat geld heb ik gewoon even niet. Mijn collega, wethouder Snoek, heeft net een toelichting gegeven op de begroting en dat we toch behoorlijk ingewikkelde maatregelen moeten nemen. Dat geld is er gewoon even niet. We hebben in het verleden wel eens voor de bijstand gekeken naar de waarde van een auto, dat vonden we echt een, dat dachten we: dat is soms voor sommige mensen ook echt het instrument om naar hun werk te gaan of uiteindelijk naar werk te kunnen gaan als ze uit de bijstand gaan. Daar hebben we toen de grens wel redelijkerwijs verhoogd, omdat we een directe koppeling zagen met: dat kan ook een instrument zijn om aan het werk te gaan. Hier blijft de grens, waar we hem ook trekken, blijft die denk ik willekeurig en als we hem oprekken betekent dat er gewoon ook extra middelen beschikbaar moeten komen.

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een technische vraag en ik weet niet zelf, u kan dat ... Is het mogelijk de HaarlemPas opslaan op de telefoon en dan kan je zo makkelijk overal naartoe gaan. Als ik met de jongeren praat en ze willen niet zo vaak pasjes in de portemonnee stoppen en dan, willen ze niet. Kunnen we die mogelijkheid creëren?

De voorzitter: Dat is inderdaad een technische vraag, dat gaat misschien in de toekomst wel gebeuren. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, wat u zegt: al gaan we dat verruimen voor wie er in aanmerking komt voor die HaarlemPas, dat wordt allemaal lastig en dan hebben we meer budget nodig. Kunt u voor de begroting gewoon een berekening geven dat wij kunnen besluiten hoe groot het bedrag is en of we daar iets mee willen, ja of nee?

Wethouder Roduner: Ja, volgens mij kan dat, maar realiseert u zich dat dat wel in de miljoenen kan gaan lopen. Als we naar Jan Modaal gaan, want dat is wat u vraagt.

De heer Van den Raadt: Ja, nou, ja. Doe dan twee voorbeelden, 150% en Jan Modaal.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijn dank aan de woorden van de heer Oomkes, de administratie van de kaartjes bij deze drie grote culturele organisaties, die loopt perfect. Mijn vrouw wacht soms wel eens even bij het begin van de voorstelling om te kijken of er iemand niet komt, kan ze een kaartje ... Kunnen ze in tien seconden zien. Mijnheer de wethouder, dit soort technische problemen, die lijken mij toch wat lichter. Als u zegt: een inspanningsverplichting is geleverd. Dan moet ik u verwijzen naar de bijlage bij de motie, want die heeft u ongetwijfeld gelezen, en die gaat heel specifiek ook in op deze drie grote cultuurpodia. Als u dan zegt: in 2020 ga ik erover praten. Dan denk ik dat daar de inspanningsverplichting wordt geleverd en dan doe ik wederom het betoog om deze motie nu nog niet af te doen. Ik hoop dat u, zonder dat u nu een toezegging moet gaan doen, maar gaat kijken naar ook elementen als de schaatsles, die voor kinderen met een HaarlemPas onbereikbaar lijkt. Maar daar hoef ik nu geen antwoord op, ik geef het als gedachte mee. Maar ik hoop dat u het met mij eens bent dat u bezig bent met een inspanningsverplichting, maar op de essentie van de drie podia vraag ik om de motie open te laten staan en vraag ik de steun van de commissie om de motie open te houden, totdat de dialoog met de drie podia is gevoerd. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat we dat voldoende besproken hebben, er zijn genoeg suggesties gedaan en de wethouder heeft ook toegezegd een aantal zaken uit te gaan zoeken. Ja, wat gaan we met de motie doen? Ik vraag het toch maar aan u. Aanhouden of afdoen? Is er een bepaalde termijn waarop we dat weer kunnen agenderen, wanneer is dat ongeveer?

Wethouder Roduner: Ik zou het niet apart willen agenderen, voorzitter. Ik zou het, denk ik dat het dan goed is om het integraal mee te nemen bij de hele cultuursubsidies, want anders wordt het twee verschillende onderwerpen en ik denk dat dat wel echt in dat traject meer hoort.

De voorzitter: Ja, nou, het gaat er uiteindelijk ook even op het vizier houden wanneer we hem weer gaan meeplannen. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Heeft u enig idee wanneer die gesprekken gaan plaatsvinden met de cultuurpodia enzovoort? 2020, is dat december 2020, of ...?

Wethouder Roduner: Nee, dat antwoord moet ik u schuldig blijven. Dat is natuurlijk wethouder Meijs die verantwoordelijk is voor cultuur en de cultuursubsidies. Ik weet dat ze aflopen, dat ze moeten gaan verlengd worden en dat de gesprekken dan weer worden opgestart. Ik weet niet of ze al lopen, of wanneer ze starten.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Cultuursubsidie is volgens mij in een andere commissie, dus dan zou ik dan toch dat het hier weer terug komt.

De voorzitter: Dat gaan we zien. Dank u wel voor uw bijdragen. Er komt dus wel voor de begroting nog een notitie of zo, over ... Hoe noemt u dat?

Wethouder Roduner: Ja, een technische '...'

De voorzitter: Een technisch ding en beantwoording over de vragen van Trots Haarlem over die 150% en het modaal inkomen. Dank u wel.

7. Voortgangsrapportage Sociaal Programma Statushouders 2018-1 april 2019 (FR)

De voorzitter: Dan zitten wij nu bij punt 7. Die had al een half uur geleden ongeveer gestart moeten zijn, maar de pauze is ook ongeveer deze. Ik weet niet, kunt u aangeven, denkt u: daar gaan we lang over praten, kort? Lang over praten? Want ik zit ook een beetje te kijken of we dan nu al de pauze gaan nemen en daarna dit gaan doen. Ja? Dan gaan we nu door? Dan gaan we nu beginnen met, ik ga het voorlezen, we gaan door met dit stuk. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, nog een puntje van de orde. We hebben nu natuurlijk een nieuw raadslid en een nieuw schaduwraadslid. Misschien dat die dan goed de basisregels kunnen meekrijgen. Is het niet zo dat er per onderwerp één woordvoerder per partij is, want het valt me vaak op ...

Mevrouw ...: Per partij twee.

De heer Van den Raadt: Per partij twee? Oké.

De voorzitter: Twee mogen aan tafel zitten, jawel, hier ook.

De heer Van den Raadt: Dan is het, oké. En allebei tegelijk spreken over hetzelfde onderwerp?

De voorzitter: Nou, dat is niet gewoon, normaal heeft een persoon het woord, maar het is niet verboden. Dus het mag.

De heer Van den Raadt: Oké, nee, dan is het goed.

De voorzitter: Dan gaan we nu snel door met punt 7, dat is voortgangsrapportage Sociaal Programma Statushouders 2018 tot 1 april 2019. Even kijken, hoor. De voortgangsrapportage is geagendeerd op verzoek van de PvdA. Bij deze bespreking beoogt de fractie een gedachtewisseling met de commissie over het statushouderbeleid, waarbij gebruik gemaakt kan worden van alle beschikbare, relevante informatie. Om deze reden zijn op uw verzoek twee documenten van de werkconferentie over de toekomst inburgerings- en vluchtelingenbeleid in de gemeente Haarlem aan de agenda toegevoegd. Dit is weer een besprekingspunt, het punt is geagendeerd door de PvdA en ik neem aan dat de heer Yerden het woord zal nemen. De heer Yerden, gaat uw gang.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. De PvdA-fractie wil beginnen de wethouder en de ambtenaren een compliment te maken voor de voortgangsrapportage Sociaal Programma Statushouders 1 januari 2018 - 1 april 2019. Het biedt een helder overzicht op alle beleidsterreinen die betrekking hebben op opvang, integratie en participatie van statushouders. Ook verschaft het informatie over de nieuwe wet die vanaf januari 2021 in werking treedt. De PvdA Zuid-Kennemerland, werkgroep Zorg en Welzijn heeft op 12 juni 2019 een werkconferentie georganiseerd over de inburgering en vluchtelingenbeleid in Haarlem. De directe aanleiding hiervan was de nota Inburgeren en Vluchtelingenbeleid in Haarlem onder loep. Voor de PvdA is het uitgangspunt dat ieder mens recht heeft op bed, bad en brood. Tot nu toe is de gemeente erin geslaagd statushouders een warm opvang te bieden. De PvdA-fractie hoopt dat de gemeente dit ook in de toekomst

kan continueren. De bovengenoemde rapporten zijn op de conferentie gepresenteerd en besproken met een groot aantal maatschappelijke organisaties en vertegenwoordigers van de doelgroep. De workshop handelde over de volgende onderwerpen: taal en ander onderwijs, werk en inkomen, maatschappelijke begeleiding, dagbesteding, gezondheidszorg. In deze workshops kwam naar voren dat er een groot tevredenheid is over het gevoerde beleid, maar er zijn ook verbeterpunten genoemd, zoals de aanscherping van gemeentelijke regiefunctie en kwaliteitstoetsen op sommige onderdelen van het werk. Onvoldoende menskracht is beschikbaar voor behandeling van de traumatische ervaringen van statushouders. Een aparte aandachtspunt vormt tenslotte de zorg voor ongedocumenteerden. De psychische belasting voor hen is enorm vanwege de voortdurende onzekerheid over hun basisbehoeften: huis, inkomen en zorg, vooral over hun toekomst. Hoewel deze categorie officieel niet onder het beleid van de gemeente valt, wordt de Haarlemse samenleving hiermee wel geconfronteerd. Hoe moeten wij als gemeente hiermee omgaan? Tenslotte nog de volgende vragen: is de gemeente op tijd klaar voor de verantwoordelijkheid per januari 2021 bij het regelen van het sociale programma statushouders? Het programma dat nodig is wordt bepaald door de aantallen van de culturele diversiteit van de statushouders. Door de instabiliteit in de wereld kan de stroom asielzoekers sterk wisselen. Is de gemeente Haarlem in staat die qua opvang en financiën te verwerken? Bovendien is nog onvoldoende duidelijk wat de financiële bijdrage van het Rijk gaat worden. Kan het huidige pakket op het gebied van taal en ander onderwijs, werk en inkomen, maatschappelijke begeleiding, dagbesteding en gezondheidszorg in volle omgang worden gehandhaafd? Als dat niet het geval is, op welke wijze gaat dan in budgetten gesneden worden? Als laatste, is geen vraag, geen uitleg, maar informatie: als voormalige politieke vluchteling en statushouder en oprichter van Vluchtelingenwerk Haarlem en omstreken, is het een eer om als raadslid hiermee te mogen bezig zijn. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. We spreken hier over de integratie en participatie van statushouders in Haarlem. Als we terugkijken naar hoe Haarlem de migratiecrisis is doorgekomen, dan blijft bij mij het beeld hangen van de Haarlemmers die gastvrij hebben geholpen om vluchtelingen op te vangen in bijvoorbeeld De Koepel. Maar anderzijds moet ik ook denken aan de zorgen die Haarlemmers hadden over de gevolgen van deze opvang in die buurt en ook voor die zorgen heb ik begrip. Dit onderwerp kent meerdere facetten en het risico is dat we belanden in een discussie waar Haarlemmers niet beter van worden. Zelf voel ik me enigszins ongemakkelijk als ik het punt van de huisvesting moet opbrengen. Haarlem heeft in 2017 besloten om statushouders voorrang te geven op vrijkomend woningaanbod. Leg aan jonge Haarlemmers maar eens uit waarom zij acht jaar op een wachtlijst staan en dat zij op een zolderkamer bij hun vader en moeder moeten blijven zitten. Het gevaar in deze discussie is dat de statushouders hier de schuld van krijgen en daarmee we hun integratie op een achterstand zetten, terwijl we hier juist het bestuur van de stad op moeten afrekenen. De VVD kan het niet genoeg zeggen: investeer in woningbouw, zodat er voldoende plek is om allemaal te wonen, de Haarlemse jeugd en ook de statushouders. Het lijdend voorwerp hier in deze documenten zijn de 1100 statushouders die in de gemeente Haarlem de afgelopen jaren heeft opgenomen in de samenleving. Het is goed dat er inmiddels veel basisstructuren zijn aangebracht, oneerbiedig gezegd is er in 2000 een gemeentelijk wasstraatje voor statushouders geïnstalleerd. Maar bij dat wasstraat heb ik wel mijn vraagtekens of het overnemen van schulden door de gemeente, of dat bijdraagt aan de integratie, maar dat dit straatje wel verder gericht is op individuele begeleiding naar werk of scholingstrajecten, dat juich ik als ontplooiingsliberaal zeer toe. Wel zou ik willen vragen aan de wethouder of hij de resultaten van de tabel op pagina 16 aan mij kan uitleggen. Of ingaan op mijn vraag: hoeveel van deze 1100 statushouders inmiddels een opleidingstraject hebben gevolgd, of daarin zitten, of een baan hebben gehad? Ik kan de optelsom niet maken, in ieder geval. Nog een vraag daarbij: is bij de gemeente meer bekend over de man/vrouw-verdeling bij de

statushouders en zijn er signalen dat het percentage vrouwen dat naar school gaat of dat naar het werk gaat, achterblijven? Zo is mijn vraag. Dat zou namelijk kunnen duiden op een gebrekkige integratie, dus kunt u hiervoor, eventueel schriftelijk, cijfers aanleveren? Dan kom ik bij mijn laatste punt. Bij de stukken zit een verslag van de PvdA-conferentie over statushouders en nu zie ik dat dit georganiseerd wordt in samenwerking met onder andere Dock. Zoals ik begrijp heeft Dock capaciteit hiervoor ingezet. Die capaciteit, die hoort ingezet te worden voor welzijnswerk en niet voor de PvdA. Daarom mijn vraag aan de wethouder: is het wenselijk dat dat op deze manier gebeurt, dat Dock – gesubsidieerd door de gemeente Amsterdam – haar diensten aan de PvdA beschikbaar stelt, om niet? Is dit de taak van Dock om de PvdA te helpen bij het organiseren van dit soort bijeenkomsten, en heeft de gemeente gekeken naar de kosten die dit voor Dock heeft meegebracht? En mijn laatste vraag: weet u of de PvdA heeft betaald voor deze inzet van Dock? Bij deze.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Onze statushouders in Haarlem komen van heinde en van verre, maar de meeste nieuwkomers in onze stad komen uit Eritrea en Syrië. Meedoen en meedraaien in deze samenleving begint met gezondheid, met de taal kunnen spreken een goede en het liefst zo snel mogelijke begeleiding naar werk, dan wel een opleiding en dan vervolgens naar werk. Ik heb de afgelopen week een hoop technische vragen gesteld naar aanleiding van deze voortgangsrapportage, dus dank voor de beantwoording daarvan, maar ik maak me wel zorgen over de cijfers. 40% van de Syrische nieuwkomers in Nederland zijn psychisch ongezond, om maar een cijfer te noemen, wisselend van PTSS door trauma's in land van herkomst en de weg hiernaartoe, maar ook depressies door hier niet goed te kunnen aarden. Slechts 7% van hen zoekt actief hulp. Onder Eritreeërs ben ik dergelijke cijfers niet tegengekomen, maar ik kan vermoeden dat dat beeld op dezelfde manier is. Heeft de wethouder dat wel in beeld en zou hij daarop kunnen reageren? De vraag is of deze mensen überhaupt toegang tot de nodige zorg hebben. Kan de wethouder hier ook op ingaan? Want als wij het hier hebben vandaag over participeren en over integreren van statushouders, lijkt mij dit zeker een aandachtspunt. Wat betreft de taal en het inburgeren zelf gaan wij hier per 1 januari 2021 als het goed is weer de regie over krijgen. Dat lijkt mij alleen maar goed. Het huidige inburgeringsstelsel is onvoldoende effectief, heeft niet het gewenste resultaat behaald en is nodig toe aan vervanging. De landelijke politiek heeft de kwetsbaarheden en de gebreken van het systeem ook in het vizier en past dit dus daarom ook weer aan. Daarbij is het natuurlijk ook belangrijk om te melden dat er grenzen zijn aan de zelfredzaamheid van nieuwkomers, dus dat wordt nu ook ingezien, dat is mooi. Daarbij is de beheersing van de Nederlandse taal voor veel beroepen cruciaal en daarmee komen we op het onderdeel werk en inkomen. Van de 1131 statushouders in Haarlem zijn er 688 – sinds 2015 overigens – volledig afhankelijk van de bijstand en bij 52 statushouders wordt de bijstand deels aangevuld, omdat ze dus deels werken. Dat betekent dat 65% van deze groep afhankelijk is van die bijstand, waardoor ik me toch afvraag: zijn wij wel de juiste dingen voor deze mensen aan het doen? Want na vier jaar intensief beleid, dit wasstraatje waar zojuist aan werd gerefereerd, zijn circa 35% van onze nieuwkomers blijkbaar financieel zelfredzaam. Hoe doen andere vergelijkbare steden dit, zou de wethouder hierop ingaan? Is er een goed beeld bij de gemeente van statushouders die na een lange periode in Nederland nog niet aan het werk zijn? Ik hoor graag, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook vanuit GroenLinks allereerst complimenten voor de voortgangsrapportage. Het is ook goed dat we zien dat Haarlem alvast voorsorteert op de nieuwe wetgeving en daarbij ook veel meer de regie toch weer bij zichzelf neerlegt. De lijntjes in Haarlem zijn kort, Haarlem ziet ook dat investeren in de begeleiding van deze doelgroep loont en dat dus ook met haar integrale aanpak

aanpakt, ook – ik ben hem even kwijt – ook de huidige investeringen en deskundigheidsbevordering en de culturele sensitiviteit dragen daaraan bij. Een reactie van de VVD over het huizen bouwen, helemaal eens. Er is een tekort op de woningmarkt en daarom zijn we natuurlijk nu ook bezig om die huizen te bouwen, maar we zien dus ook, Haarlem heeft nu 8% van de huizenaanbod beschikbaar gesteld voor statushouders. Onze vraag aan de wethouder: is dit voldoende, was dit voldoende om de vraag op te vangen? De taakstelling zal flink gaan toenemen zodra de IND de opgelopen achterstanden heeft weggewerkt. Hoe ziet de wethouder dit, hoe is Haarlem zich hierop aan het voorbereiden?

De voorzitter: Interruptie, de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik hoor mevrouw Aukes zich terecht druk maken of er wel voldoende huizen zijn voor statushouders, maar ik hoor haar niet zich druk maken over de jonge Haarlemmers die al heel lang op een wachtlijst staan. Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik was een van de jonge Haarlemmers die heel lang op een wachtlijst staat, mijn zus is er een, ik ken er genoeg. Ik maak me daar ook druk om, maar het is een en-en verhaal. Ik maak me druk om de jonge Haarlemmers die op een wachtlijst staan, ik maak me druk om de statushouders, ik maak me druk om iedereen die een woning wil. Ik maak me druk om het gezin dat op straat zo meteen komt te staan omdat ze geen woning hebben. Daarom zijn we ook zo druk bezig om die woningen te bouwen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Maar u zit nu al een flink aantal jaren in de coalitie. Wat heeft u daar dan voor gedaan?

Mevrouw Timmer-Aukes: Heel veel. Wij zijn nu ook bezig, ik weet niet of u bekend bent met de ontwikkelzones en met dus de ... Volgens mij is onze ambitie 10.000 woningen dat we willen bouwen. Alleen het ding is wel: wat wij nu willen gaan doen, over vier, vijf jaar is daar pas een huis. Daarom is het misschien nu niet goed zichtbaar, maar we zijn wel degelijk heel veel aan het doen.

De heer Van Kessel: Top. Het is in ieder geval goed dat er een ambitie is om 10.000 woningen te bouwen. Het enige wat ik nog wel wil meegeven is dat je in ambities niet kunnen wonen.

Mevrouw Timmer-Aukes: Nee, en daarom zijn we ook druk bezig met de ontwikkelzones. Dus in ieder geval zijn wij druk bezig daarmee. Even kijken, waar was ik? Op het schema bladzijde 6 laat heel goed zien het traject wat de statushouder doorloopt. Mijn vraag is: hoelang doet men ongeveer over dat hele traject? Hebben de wel ook voldoende middelen om die statushouders door het traject heen te helpen? Het is ontzettend fijn om te lezen dat de gemeente veel ook aanbiedt in de eigen taal, zodat de statushouders die de Nederlandse taal nog niet voldoende beheersen de hulp ook goed begrijpen. Contactkaart is daar een goed voorbeeld van, net als de tolken en de culturele intermediair. Ik las ook iets over een Arabisch sprekende budgetcoach, die zou in 2019 in dienst worden genomen. Hoe staat het hiermee? Dat is eventjes mijn vraag. Dan scholing. Scholing is superbelangrijk, kinderen en jongvolwassenen moeten zo spoedig mogelijk naar het reguliere onderwijs. Voor volwassenen geldt dat ze, voordat ze naar het onderwijs kunnen, eerst de eerste inburgering moeten hebben afgemaakt. Voor de taalvaardigheid is dat natuurlijk goed, maar voor velen komt zo wel die drempel van die 30 jaar in beeld. Als je ouder bent dan 30, dan is een opleiding heel moeilijk, is het duur. Wij zien dat heel veel statushouders ouder dan 30 jaar wel gewoon willen meedoen in de maatschappij, wel gewoon die opleiding willen volgen. Dus vraag aan de wethouder: hoe ziet u dat, hoe kunnen wij deze statushouders nog steeds helpen? Ik las ook iets over studiefinanciering voor als men een hbo-studie volgt.

Hoe zit dat dan met een mbo-studie? Dat is ook een van de vragen. Voor de rest, eens met D66 over het pleidooi over depressie en ik ben ook heel benieuwd, wat D66 ook zegt: als 65% nog steeds bijstandsafhankelijk is, hoe zien wij dan wat we aan het doen zijn, doen we wel de juiste dingen? Dus daar sluit ik me ook bij aan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Statushouders, ik zeg: vluchten doe je niet vanzelf, dat overkomt je en dan moet je zoeken naar een omgeving die bij je past en dat gaat niet vanzelf. Dat is al triest genoeg en dat wij als Haarlem daarin helpen, dat vind ik ook een humane stap die wij ook doen. Het enige is dat ik wel altijd vind dat de vluchteling op dat moment ook opgevangen worden – ik ben heel erg van de emancipatiebeweging – dus je vangt op, je helpt en op een gegeven moment moet je dan inderdaad zelfstandig verder kunnen. Als ik inderdaad het staatje zie op bladzijde 16, daar is al eerder aan gerefereerd, dan zijn we tot nu toe van de 1100, hebben we er 28 geëmancipeerd en die zijn zelfstandig geworden. Geweldig, die 28 die koester ik en alles wat daar inderdaad naartoe groeit om inderdaad ook zelfstandig te worden, daar zal ik inderdaad een bijdrage leveren. Maar, wat blijkt: van de 1100 is er ook nog een grote groep die dat niet kan, door allerlei omstandigheden – daar refereer ik ook aan D66 – en wat gaan we daarmee doen? Dat ontbreekt van mijn part in dit staatje: het wordt wel als een cijfer neergezet, maar hoe we die mensen dan gaan emanciperen, hoe we die dan opvangen, wat we daaraan doen, dat past niet in het slingertje, in het S-je wat we hier in deze notitie hebben neergezet. Dus ja, helpen, emanciperen, meedoen, allemaal geweldig. Maar mensen die even buiten de boot vallen, zou ik graag willen weten wat we daar dan mee doen. Want dan hebben we die hele S al doorgelopen met elkaar en dan wil het even niet lukken, hoe vangen we dan, in een soort tweede S, die echt ontbreekt in dit hele stuk, hoe vangen we die dan op om dan weer mee te doen, te participeren in Haarlem of groter – Haarlem is niet alleen, dat houdt niet op de grenzen. Mensen willen inderdaad dan meer en hoe gaan we dat dan doen en hoe ziet de wethouder dat?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Er is natuurlijk al heel veel gezegd. Om te beginnen de woningbouw. Toen de statushouders, de grote toestroom van statushouders naar Nederland kwam werd in een klap duidelijk dat sociale woningbouw helemaal niet iets van vroeger was en overbodig, maar iets wat heel relevant is. Die overbodigheid was met name door de liberale partijen jarenlang geroepen, want het zou alleen maar scheefwoning bevorderen. Toen bleek ineens dat je gewoon sociale woningbouw nodig hebt en toen is er ook voor het eerst weer sociale woningbouw gebouwd in Haarlem. Dat was nog steeds te weinig en nog steeds te laat en de waslijst is enorm, maar er gebeurde in ieder geval weer iets. Een belangrijk deel van die woningen is ook naar de statushouders gegaan die de woningen gewoon nodig hadden en dat was ook heel goed, maar dat neemt niet weg dat er nog heel veel mensen aan het wachten zijn in Haarlem. Ik wil ook iets zeggen over inderdaad, dat je ziet dat er toch weinig mensen op de arbeidsmarkt aan het werk gaan, relatief. Je vraagt je af hoe dat komt. Zou het zijn omdat we in Nederland de drempels echt flink hoog hebben gemaakt, doordat we hoge opleidingen vragen en enorme toegangseisen stellen? Waardoor het gewoon moeilijk is voor de nieuwkomers om hier te gaan werken, terwijl dat er nu heel erg veel werk is. Of komt het omdat de mensen zelf nog, dat het nog heel slecht met ze gaat? Het verbaast me inderdaad ook dat zo weinig mensen psychiatrische hulpverlening vragen, terwijl iedereen weet, aan zijn water kan aanvoelen dat er enorme psychische trauma's zitten in deze groep, die uit een afschuwelijke toestand zijn weggevlucht. Ze zijn niet weggevlucht omdat het daar gezellig en leuk was, maar ze zijn weggevlucht omdat het afschuwelijk en verschrikkelijk was. Dat is iets wat je niet zomaar kwijtraakt en het is echt choquerend om te zien dat er niet

proactief op in is gezet om die mensen dus ook die hulpverlening te bieden, maar wachten totdat zij daarmee komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Denkt u, mijnheer Hulster, dat het ook komt door het taalprobleem, dat mensen dan minder geneigd zijn om psychiatrische hulp te zoeken?

De heer Hulster: Dat zou heel goed kunnen, maar ik denk dat we daar, als welvarend land als we zijn waar we kunnen dingen proberen te voorzien en te voorspellen, natuurlijk gewoon een mouw aan hadden kunnen passen, door bijvoorbeeld mensen op te leiden die wel die taalbarrière kunnen slechten. Dus ja, ik denk altijd: problemen zijn interessant, maar oplossingen zijn veel interessanter. In de laatste plaats vraag je je af: is er wel een goede match gemaakt tussen die mensen en de werkgelegenheid? Want dat lijkt me natuurlijk ook heel moeilijk, want je moet er toch achter zien te komen: wat kunnen die mensen en wat willen die mensen? Als je een goede match hebt, dan kun je ook weer meer mensen laten doorstromen naar werk, want ook ik denk dat het heel erg helpt, ook voor de problemen waar die mensen mee zitten, als ze gewoon ook een bijdrage kunnen leveren hier en gewoon iets kunnen doen waar ze zelf trots en tevreden mee zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In de stukken lees ik dat de intentie is om integratie van de statushouders mee te nemen in de sociale basis. Mijn vraag aan de wethouder is: betekent dit dat die € 245.000 in dat potje van sociale basis komt, dus bij die 16 miljoen waar wij het gisteren over hebben gehad? Op het moment dat een statushouder in Haarlem komt wonen, krijgt hij via Vluchtelingenwerk een begeleider. Deze begeleiding duurt maar twee jaar. Het is de bedoeling dat de statushouder na twee jaar gebruik moet maken van reguliere hulpverlening. De ervaring leert, mijn ervaring dus, leert dat niet alle statushouders in staat zijn na die twee jaar zelfstandig gebruik te kunnen maken van het reguliere aanbod die er is. Dus er ontstaat een gat eigenlijk, niet voor iedereen natuurlijk, maar voor sommige mensen, die eigenlijk meer begeleiding nodig hebben. Daarom vind ik dat er eigenlijk iets moet komen ter overbrugging in die fase van na twee jaar begeleiding door Vluchtelingenwerk, dat voor sommige mensen nog meer begeleiding nodig is om mee te kunnen doen. Ik vind dat er eigenlijk die overbrugging moet komen, dat er daar meer aandacht besteed wordt aan de begeleiding van statushouders, zodat zij kunnen integreren en participeren in de Haarlemse samenleving. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Yerden: Mag ik een vraag stellen aan ...

De voorzitter: Een interruptie had u?

De heer Yerden: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang, de heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Bedoelt u daarmee, zoals Vluchtelingenwerk Haarlem zo'n participatietraject bezig is, moeten we in de toekomst doorzetten? Wil u daarmee, vanwege de moeilijkheden,

vanwege de achtergrond van de statushouders, hebben we meer tijd nodig om een gezonde toekomst op te bouwen.

De heer El Aichi: Ja, dat is precies wat ik zeg. Ik zeg: voor sommige mensen is twee jaar voldoende, die begeleiding voldoende van Vluchtelingenwerk, maar voor sommige statushouders is het net niet voldoende vanwege psychische klachten, vanwege het feit dat iemand niet kan leren, vanwege het feit dat iemand niet kan studeren om een baan te kunnen vinden.

De heer Yerden: Als ik u goed begrijp, dus een participatietraject moeten de Vluchtelingenwerk Haarlem die ook bij de ervaring doorgaan?

De heer El Aichi: Wat mij betreft Vluchtelingenwerk Haarlem of iemand anders, het gaat erom dat de begeleiding moet komen voor deze categorie mensen die dat nodig hebben. Wie dat doet, dat maakt mij niet zoveel uit.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Als je vlucht voor oorlog met je kinderen en je gezin, dan wil je in een land waar je komt een dak boven je hoofd, een plek waar je de taal leert, een plek waar je kinderen naar school kunnen, maar waar je ook geholpen wordt om een baan te kunnen vinden. In Haarlem hebben ons best gedaan om hieraan te voldoen. Ik ben het met de VVD eens dat het moment dat je dit allen doet, waar deze vluchtelingen recht op hebben, dat je de geboren Haarlemmers hierin niet mag vergeten. Doen we dat wel, dan zetten we ze lijnrecht tegenover elkaar en dat zouden we niet moeten willen. Dat was ook één van de redenen waarin wij in een project in Noord hebben gezegd: 50% voor Haarlemse jongeren en 50% voor vluchtelingen. Dat is ook heel goed opgepakt in die periode. Maar wat wij zien is dat er op een aantal punten, dat we tekortkomen, bijvoorbeeld, dat werd net al genoemd, hulpverlening. Als je vlucht uit een gebied met oorlog, dan heb je kans dat je een aantal psychische problemen krijgt. Dan moet er wel de mogelijkheid zijn dat je naar een hulpverlener terecht kan. Voor jezelf, maar ook voor je kinderen. Dan moet er ook mogelijkheid zijn dat je de taal leert. In het verleden hadden wij als gemeente Haarlem inburgering onder ons. Ik zit lang genoeg in de raad dat ik die periode nog meegemaakt heb. Helaas is dat op een gegeven moment afgeschaft, gelukkig lees ik dat dat weer terugkomt naar de gemeentes. Ik hoop dat we dan, net als in het verleden, weer heel goed kunnen inzetten op een stukje inburgering en taal en dat we dat niet aan de markt overlaten. Als we het hebben over het vinden van een baan merk ik dat we ook daarin niet goed geslaagd zijn. Ik denk dan: waar komt het dan door? Als ik hoor, GroenLinks, vanaf je 30^e geen mogelijkheid tot opleiden. Wij zijn van mening dat die mogelijkheid wel moet kunnen voor degenen die het kunnen en willen. Maar dat geldt ook voor de geboren Haarlemmers, die mogelijkheid moet ook voor hen mogelijk zijn. Dus mijn vraag aan de wethouder is: hoe kunnen we er toch voor zorgen dat de mensen die we opgevangen hebben – wat mij betreft de Haarlemmers, de nieuwkomers – de zaken krijgen zoals de hulpverlening, een goede taal cursus, hulp bij het zoeken naar een baan, begeleiding, een dak boven het hoofd – we hebben een tekort, we hebben een wachtlijst – hoe kunnen we zorgen dat dat op een goede manier in banen wordt geleid? En hoe kunnen we zorgen dat, wanneer die twee jaar voorbij is, dat we dan niet vanzelf uitgaan van zelfredzaamheid, maar daar waar het nodig is die hulpverlening ook voor hen daar is?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Ja, de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, het is inderdaad verschrikkelijk als je moet vluchten voor oorlog en daarom vinden wij ook als Trots Haarlem dat die mensen dan opgevangen moeten worden. Maar we horen

ook berichten dat sommige statushouders teruggaan naar het land van herkomst om daar vakantie te vieren. We horen graag van de wethouder of dat in Haarlem ook gebeurt en of de wethouder dan nog van mening is dat die mensen dan nog als statushouder gezien moeten worden, aangezien zij zelf vinden dat hun land veilig is om terug op vakantie te gaan? Dan horen we verder dat we iedereen gelijk moeten behandelen en dat mensen die in Haarlem geboren zijn, dat het ook vervelend is dat die tien jaar op een wachtlijst staan voor een woning. Daar heeft natuurlijk de landelijke regering een oplossing voor bedacht, door die voorrangregeling af te schaffen, dat statushouders met voorrang een huis moeten krijgen. Dus dat betekent niet meer dat degenen die hier wachten, tien jaar lang, nog langer moeten wachten, maar dat gewoon iedereen gelijk behandeld wordt op artikel 1 van de grondwet. Hoe ziet de wethouder dat, waarom houdt de wethouder vast aan het bevoordelen van statushouders? Waarom zegt u ook niet: we schaffen die regeling af? Want je mag het afschaffen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik wil van Trots Haarlem weten, u zei net: als je gevlucht wordt, wil je een dak boven je hoofd. In dit geval, deze mensen zijn gevlucht en die willen een dak boven hun hoofd. Ik snap je punt met betrekking tot de wachtlijsten, maar waarom legt u nu de fout op schoot van de vluchtelingen? Dit is een probleem van gemeente Haarlem zelf en nu lijkt het net alsof zij van de regeling een beetje voordringen, gebruik maken, en dan zou het dus niet mogen. Wat mij betreft moeten ze dat gewoon gebruik van kunnen maken, maar moeten we zorgen dat er genoeg en voldoende sociale woningbouw is, om die wachtlijst naar beneden te trekken. U gooit het net op het schootje van de vluchtelingen, naar mijn idee.

De heer Van den Raadt: Oké, nou ja, kijk, er moeten sowieso meer sociale huurwoningen komen, daar heeft u gelijk in. Op dit moment is dat niet zo, dus iedereen die met voorrang eerst mag, dat betekent dat andere mensen langer moeten wachten, dat bent u met mij eens. Iedereen heeft een dak boven zijn hoofd nodig, maar moet dat per se een sociale huurwoning zijn? Je kan ook op een andere manier opgevangen worden en een dak boven je hoofd krijgen. Ga ik weer verder met mijn betoog. Nog wat vragen over, er wordt ook aangekondigd in dat stuk dat we het binnenkort wel weer eens zwaarder zouden kunnen krijgen. Ik heb in het verleden wel eens vaker gevraagd: hebben wij nou eigenlijk locaties achter de hand voor als er straks weer... We werden toen in 2015 ook vrij overvallen, ook al was al jarenlang die overtocht bij de Middellandse Zee aan de gang, maar we werden toch overvallen als Haarlem. We moesten halsoverkop als raadsleden bij de burgemeester komen omdat we in een crisissituatie zaten. Maar is daar nou iets van geleerd, is er nu iets achter de hand van locaties die in tijden van nood gebruikt kunnen worden? Gaat u daar, als u het niet gaat verkopen, de Egelantier voor gebruiken? Noemt u eens wat voorbeelden. Of gaat u weer wachten tot we uiteindelijk weer bij de Boerhaavekliniek uitkomen, of daar nou wel of niet vleermuizen in wonen? Dan staat er verder dat u, in dat stuk, dat in de jaren 90 het toch wel niet zo goed is gegaan met de integratie van statushouders en dat we dat willen voorkomen. Geeft u eens een update, is dat nu al beter in Haarlem dan destijds? Dan zou ik toch graag een keertje het totale bedrag willen horen wat wij nu als Haarlem uitgeven, want er worden wel bedragen genoemd en dan wordt er gezegd: dat is dan buiten het wettelijke, landelijke wat we al moeten uitgeven. Komt u eens een keer met een totaalbedrag, dat wij daar ook eens een inzicht in hebben. Dan inderdaad, de collega van de SP had het er al over, iets waar Trots Haarlem ook enorm blij mee is, dat we als gemeente Haarlem die hele inburgering weer terugkrijgen. Die mensen zijn natuurlijk uitgebuit van hier tot Tokio met allerlei clubjes die zogenaamd goede cursussen geven. Wij zijn een groot voorstander van dat we dat zelf gaan doen, dus daar zijn wij ook blij mee. Dan inderdaad, qua werk, daar begrepen wij ook niet helemaal goed wat er nou precies stond. Gaat u nu zeggen dat 28 mensen van de 1100 een vaste baan hebben? En soms wordt er gezegd een baan, maar wanneer, wat is precies de definitie van baan? Ik heb daar

in het verleden ook wel eens gemerkt dat die definities van baan per jaar veranderen. De ene keer is het zestien uur vast werken en ik geloof dat dat nu al teruggeschroefd is naar acht uur per week, dus wat is precies de definitie van een baan? Dan bij hoofdstuk 5 staat: de basis op orde, brede intake en maatschappelijke begeleiding. Daar staat dat de statushouder een uitnodiging krijgt voor het maken van een NOA-assessment. Is dat heel vrijblijvend, worden die assessmentsuitnodigingen wel eens geweigerd, heeft u daar wat getallen van? Dan denk ik dat ik er wel ongeveer bijna bent.

De heer: Uw tijd is om.

De heer Van den Raadt: Nee, nog niet. Dan, ja, een ding verbaasde me wel ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Ik wilde even terug naar de onderwerp, de voorkeur. Volgens de wet is iedereen gelijk. Je kijkt naar de situatie, iemand heeft dus een oorlogomgeving terecht gekomen hier en die moeten gewoon alles opbouwen. Het eerste waar je aan denkt – u heeft ook een kind – dan denk je aan een huis, bad, brood, dat heeft hij nodig voor de start, voor een goede toekomst. Als we dat niet aanbieden als gemeente, dan duurt het lang, dan is er meer nadeel. Dus hoe, de start, gezonde start is belangrijk om de gezonde toekomst opbouwen, dat is ook gezond voor de samenleving.

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Van den Raadt: Ja, nou, dat ben ik dan met u eens, maar de getallen zeggen dus dat ongeveer 44% van de Syriërs geestelijke problemen hebben. Dan zou je nog aan de wethouder kunnen vragen: is het dan een goed idee om die mensen meteen in een huis te zetten, hebben die misschien niet een ander soort opvang nodig? Daar zou je ook nog eens een keertje over na kunnen denken als u betrokken bent met de gezondheid en de geestelijke gezondheid van die mensen. Dus alles één op één, een huis betekent meteen dat alles gelukkig wordt en je totaal deelneemt, dat blijkt ook niet uit de stukken, als je kijkt hoeveel mensen een baan hebben. Dus die redenering, die vind ik een beetje mank gaan, maar ik snap de basisgedachte. Dan heb ik nog een vraag over het stuk zelf, want er wordt dan gezegd: in 2015 werd er 8% van de totale huizen beschikbaar gesteld voor statushouders. Als je dan het grafiekje erboven ziet, dan zijn dat er meer als 200. Moet ik hieruit begrijpen dat er dus 2000 sociale huurwoningen per jaar beschikbaar zijn om te verdelen onder de Haarlemse bevolking? Want dat is volgens mij niet helemaal waar, dus kunt u nog even uitleggen hoe die getallen precies werken? Over inburgering heb ik al gehad, dan zijn we heel blij mee, dus dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? De heer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter, dat ik dat mag. Ik sluit me aan bij ongeveer alle vragen die er gesteld zijn. Ik wil er toch twee thema's hier belichten, dat is het aan het werk kunnen. Misschien begin je met wonen, want als je niet woont, mijnheer Yerden, dan kom je nooit tot rust. Je hebt een eigen plek nodig. Maar vervolgens moeten er methoden gevonden worden om te kunnen werken en of het nou een vaste baan is, of vast werken, of ergens aan het werk zijn, maar een bijdrage leveren aan de maatschappij en in de maatschappij aanwezig zijn en daarin je kunnen settelen, kan alleen als je werkt en niet als je thuis zit of als je kopjes koffie schenkt – hoe lief ook – ergens in een wijkcentrum. Dus de creativiteit wil ik ook graag aanboren om de mensen ergens op een bepaalde manier aan het werk te krijgen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Een inter... Echt een interruptie, mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Vrijwilligerswerk valt ook onder werk, volgens u?

De heer Smit: Ik wil daar in die zin terughoudend in zijn. Vrijwilligerswerk kan ook betekenen dat je in de maatschappij bezig bent, maar ik hoop dat we sneller in staat zijn om de mensen ook echt aan het werk te krijgen. In de hele Muiderpolder moeten daar genoeg plekken voor zijn. Natuurlijk, als je kunt helpen als vrijwilliger in een sociaal-culturele of zorgorganisatie, prima. Maar laat het serieus werk zijn, laat het een flink aantal dagdelen per week zijn en niet een ochtendje, want je moet echt bezig kunnen zijn en de maatschappij kunnen leren, eigenlijk kunnen ontmoeten.

De voorzitter: U heeft nog een halve minuut, de heer Smit.

De heer Smit: Ja, het is '...'

De voorzitter: Ja? Ik ga naar de wethouder. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. De heer Van Kessel verwees al naar het warme opvang dat ook een hele hoop Haarlemmers hebben geboden toen, tijdens de vluchtelingencrisis, mensen in De Koepel om nieuwkomers te ondersteunen, te begeleiden, wegwijs te helpen in de Haarlemse samenleving, dus ik denk dat dat een heel mooi initiatief was vanuit de stad. Ik denk ook dat, en dat zegt de heer Hulster terecht, dat het ook een aantal zaken heeft blootgelegd, de grote toestroom van statushouders in die periode, dat er wel nog op een aantal vlakken ook uitdagingen liggen, op het gebied van huisvesting, op het gebied van integratie, op het gebied van werk. Laat ik die drie punten nog even langslopen, want daar zijn ook volgens mij de meeste vragen over gesteld. Huisvesting, Trots Haarlem vraagt naar de voorrangregeling. Ja, we hebben een huisvestingsplicht voor statushouders. Wij vullen dat in met een voorrangregeling, ik denk dat dat een goede manier is. We proberen ook te kijken: hoe doen we recht aan ook de Haarlemse jongeren die op een wachtlijst voor een sociale huurwoning staat? Mevrouw Özogul heeft daar ook terecht over verwezen naar het project Delftplein, een project van tijdelijke woningbouw wat we in die periode uit de grond hebben gestampt met 50% voor statushouders en 50% voor die Haarlemse jongeren. Dus, maar er is nog werk aan de winkel om meer huisvesting te realiseren. De wethouder Ruimtelijke Ontwikkeling is daar ook hartstikke druk mee bezig, gaat straks naar beneden om nog een paar woningbouwprojecten toe te lichten aan de commissie daar. Dus, maar er ligt nog een enorme opgave.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, huisvestingsplicht, maar niet meer die voorrangregeling. Maar moet het per se een sociale huurwoning zijn? Is er ook een andere soort opvang mogelijk, zodat je toch een dak boven je hoofd hebt maar dat het niet die wachtlijst voor de overige mensen tot 20% toeneemt elk jaar?

Wethouder Roduner: Ruimte in Haarlem is schaars, dus ik heb ook niet een andere locatie of andere woningen of een ander type woningen wat ik uit mijn binnenzak kan trekken en dan lossen we het op. We hebben al gezien hoe lastig het is om die tijdelijke huisvesting op het Delftplein te realiseren, daar heeft de Raad van State ook nog wat over gevonden. Dus die had ook zoiets: dat kunt u niet zomaar doen. Ik heb ook niet een locatie, daar vraagt u ook naar: heb ik nog een locatie achter de hand? Nee, dat heb ik niet. De Boerhaavekliniek gaat straks een ontwikkeltraject in om daar nieuwbouw verpleegwoningen van Sint Jacob te realiseren, dus die gaat daar een traject in. De locatie is er niet en dat is wel denk ik een uitdaging, want eigenlijk zegt de rechter: u moet al uw ruimtelijke procedures op orde hebben voordat u gaat bouwen. Dus dat maakt ook het proces van last minute tijdelijke woningbouw realiseren heel erg ingewikkeld. We worden

daarin niet geholpen door de landelijke overheid, helaas. U vraagt naar het aantal woningen. U maakt denk ik een verkeerde rekensom, want dat hoorde ik een paar keer: het gaat om 1100 mensen, maar daar zitten bijvoorbeeld ook kinderen bij. Dus er zitten gezinnen bij, er worden 28 werkenden vergeleken met 1100 mensen, maar daar zitten dus ook een paar honderd kinderen tussen, ik denk dat dat ook goed is te realiseren en we doen niet meer aan kinderarbeid hier in Nederland, dat lijkt me heel verstandig. Om even op werk door te gaan. U moet zich realiseren dat statushouders hier uit verschillende landen soms in het land van herkomst niet eens een startkwalificatie hebben, dan ook de Nederlandse taal niet machtig zijn, dus daar zijn echt behoorlijke drempels te overwinnen om aan het werk te komen. De Nederlandse taal leren en dan ook aan het werk. In heel veel werkgebieden wordt er bijvoorbeeld ook nog, heel simpel, een VCA-certificaat gevraagd, een certificaat wat gaat over veiligheid. Maar daarvoor is bepaalde, ook basiskennis, van de Nederlandse taal wel noodzakelijk. Dat is niet zomaar geleerd, dus dat zijn echt een aantal drempels die mensen moeten overwinnen om aan het werk te kunnen gaan. Daarnaast loopt ook het traject van inburgering. Wij hebben als Haarlem altijd gezegd: inburgering gaat voor. Ik bedoel, werk hoort erbij, maar mensen moeten uiteindelijk over drie jaar ook gewoon een inburgeringsdiploma halen. Dus zo kijken we ernaar. We proberen zoveel mogelijk mensen naar scholing te krijgen als het mogelijk is, maar het is een taai traject. Dat ziet u ook in de cijfers, dat ziet u ook als u die vergelijking maakt met de landelijke cijfers, daar zit ook een tabelletje in: hoeveel mensen zijn na drie jaar, drieënhalf jaar aan het werk? Dat is laag, dat is zorgelijk laag. Ik heb daar ook niet onmiddellijk de oplossing voor. Ik kan u wel toezeggen: wij laten ook dit najaar een benchmark doen met andere gemeenten. Dus het beeld wat we nu hebben is dat wij het vergelijkbaar doen met andere gemeenten, maar we laten in ieder geval ook een benchmark doen met andere gemeenten en ik zou u willen toezeggen dat u die cijfers ook even krijgt, want volgens mij, daar vraagt u ook om, om die vergelijking te kunnen maken. Dus dan kan ik u toezeggen dat u dat ook dan te horen krijgt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank voor de toezegging. Daar ben ik erg blij mee, dus die wacht ik dan ook gewoon af. Voor wat betreft het aantal mensen die dus werken. U geeft net aan: wij geven de voorrang aan die inburgering. Daarbij zou het natuurlijk ook zo kunnen zijn dus dat mensen zich te veel, te lang eigenlijk alleen maar op die examens aan het focussen zijn, terwijl ze ook al die taal gaandeweg zouden kunnen leren wanneer ze al aan het werk zijn. Dus misschien zou daar iets meer van een mix in aangebracht kunnen worden.

Wethouder Roduner: Ja, dat gebeurt, bij Aan de slag, en er zijn ook werkgevers die daar ook initiatieven toe nemen. Zandbergen in de Waarderpolder is ook echt een werkgever die probeert dat op die manier goed te organiseren, dus daar zijn we ook altijd heel blij en dankbaar met werkgevers die die rol ook, die de ruimte ook willen bieden.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Wethouder, zou u nog antwoord kunnen willen geven op mijn vragen wat betreft de toekomst van de huizenvoorziening, of dat voldoende is en over de opleiding en de grens van 30 jaar?

Wethouder Roduner: Ja. Ik kom ook nog terug op de Wet Inburgering, want die stelt eigenlijk, of die grens van 30 jaar die zit ook in het nieuwe inburgeringsstelsel. Dus dat betekent dat er ook een harde grens zit over die 30 jaar, maar ook mensen die ouder zijn, daar hebben we ook in de bijstand scholingsbudget voor beschikbaar, om mensen uiteindelijk ook aan scholing te helpen. Dus er is wel budget beschikbaar voor

scholing, maar ik begrijp dat die 30 jaar, dat het ook een gegeven is om mensen echt in een heel erg uitgebreid schooltraject te zetten. En ja, er zijn gewoon meer woningen nodig. Ik kan dat ook niet simpeler maken dan dat, dus er moet gewoon bijgebouwd worden. We proberen altijd met de woningcorporaties een goed gesprek te voeren over: wat zijn de voorrangsgroepen? Dat zijn mensen met stadsvernieuwingsurgentie, dat zijn statushouders, er zijn altijd ook nog contingentwoningen, mensen die uitstromen uit beschermd wonen, uit opvangcentra, die moeten ook, dat zijn onze Haarlemse voorrangsgroepen. We proberen altijd wel te kijken: wat is de verhouding met de andere groepen? Dat is hier meer iets voor de wethouder Wonen en de prestatie-afspraken die beneden worden besproken, maar we kijken daar wel serieus naar.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ik was gewoon nieuwsgierig. U zegt net: de firma Zandbergen, dat is een schoonmaakbedrijf, die heeft statushouders opgenomen. Hoeveel heeft de gemeente Haarlem, hoeveel statushouders in dienst?

Wethouder Roduner: Een spekJesfabrikant is het.

Mevrouw Zoon: O die. Ik dacht dat Zandbergen een schoonmaak...

De voorzitter: Zanders.

Wethouder Roduner: Zanders, o, kijk. Wij hebben ook statushouders in dienst, dus die ook helpen bij, er zit ook volgens mij een voormalig statushouder in het project Aan de slag, weet ik even concreet. Dus die ook helpt bij de begeleiding van nieuwe statushouders, dus dat we die deskundigheid, die ervaringsdeskundigheid ook meenemen.

Mevrouw Zoon: Dus dat is één?

Wethouder Roduner: Ik weet niet hoeveel we er in totaal hebben, maar we hebben er in ieder geval één die ik dan ook ken.

Mevrouw ...: Er zijn meerdere.

Wethouder Roduner: O, meerdere, moet ik zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, u begint over medewerkers in dienst. Die Arabisch sprekende budgetcoach, is die al in dienst of nog niet?

Wethouder Roduner: Ja, die hebben wij ook in dienst, dus die is inmiddels in dienst. Dan toch even over het stelsel. We hebben een uitgebreid stelsel om mensen nu op te vangen. Daar hebben we een apart programma voor, het sociaal programma statushouders. U heeft kunnen lezen wat wij daar allemaal doen. Het idee is dat we dat proberen te integreren in de normale, sociale basis. Dat betekent ook dat de budgetten meegaan naar de sociale basis – dan kijk ik even naar het CDA – want het zijn groepen die zorg nodig hebben, maar uiteindelijk, Haarlemmers hebben ook zorg nodig en we proberen dat meer daarin in te bedden. Het vereist wel wat van onze partners natuurlijk: taal, culturele sensitiviteit. Daar proberen we ook in die sociale basis aandacht voor te vragen en dat op die manier mee te nemen. Dan hebben we volgens mij het thema de nieuwe Wet Inburgering nog. Dat is een belangrijke nieuwe wet die op ons afkomt, waarbij er in gemeenten –

en dat heeft de Partij van de Arbeid gevraagd – veel meer de regie krijgt over het inburgeringsproces. Dat is, het wordt steeds duidelijker hoe die wet eruit gaat zien, maar we weten het nog steeds niet. Er is ook nog behoorlijke discussie tussen de VNG namens de gemeenten en het Rijk over de budgetten die we dan ook meekrijgen. Betekent wat voor de gemeente, zowel op het gebied van extra personeel om de regie te kunnen voeren, als ook middelen om uiteindelijk ook die taaltrajecten te kunnen doen. De verwachting is dat, 2021, dat het nieuwe stelsel in werking is. Ik verwacht in ieder geval – dat is ook goed om hier alvast te melden – maar dat we 2020 met elkaar hier het gesprek hebben over de kaders die we gaan stellen richting de uitvraag voor de nieuwe taalroutes. Dus er komen drie verschillende routes: onderwijs, het B1-niveau en de Z-route. Maar de gaan we dan weer als gemeente – dat is dan een herhaling van zetten, mevrouw Özogul – maar dan krijgen we het weer naar de gemeente toe. Dus het is een pendelbeweging heen en weer, maar dan komt het weer terug naar de gemeenten en daar gaan we met elkaar gesprekken voeren onder welke kaders we die nieuwe Wet Inburgering ingaan. Trots had een aantal specifieke vragen over: hoe zit het met verblijfsvergunningen? Daar gaat de gemeente niet over, dus dat weet ik niet hoe de regels precies zijn als mensen op vakantie gaan, of ze dan hun verblijfsvergunning kwijtraken, dat weet ik eigenlijk niet.

De heer Van den Raadt: De vraag was: bent u bekend of statushouders uit Haarlem teruggaan naar hun eigen land op vakantie? Heeft u een inzicht in?

Wethouder Roduner: Nee, daar heb ik zelf geen inzicht in. Dus ik weet dat niet en dat is uiteindelijk ook iets wat tussen het Rijk en de statushouders zelf is. Het NOA vraagt u ook naar, dat wordt in principe gewoon afgenomen. Dan tot slot, VVD had wat vragen gesteld over de conferentie en Dock. Ik vind die vragen lastig te beantwoorden, ik denk dat het vragen zijn die in de eerste instantie aan Dock gesteld zouden moeten worden: wat voor rol vindt Dock zelf dat ze in zo'n conferentie zouden moeten hebben? Ik ben ook niet verantwoordelijk voor Dock, dus ik weet ook niet wat de afspraken daarover zijn met Dock. U vraagt bijvoorbeeld of er betaald is. Ja, dat weet ik niet, dat is denk ik een vraag die u aan Dock moet stellen. Ik wil best nog ook wel die vragen doorgeleiden naar Dock als u dat wil, dan kijken we even of we die vraag daar kunnen laten landen. Maar ik heb daar verder nu niet zo heel veel informatie over beschikbaar of over te vertellen.

De voorzitter: De heer Yerden waarschijnlijk wel.

De heer Yerden: Voor de duidelijkheid: we hebben voor de conferentie een bloemetje gekocht, de PvdA-werkgroep zelf gekocht en de sprekers waren gratis.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Daar was ik dus al bang voor. Dat is heel fijn dat die sprekers inderdaad allemaal gratis waren, maar mijn vraag slaat vooral op de taakopvatting van Dock. Ze zagen op de – en ik zeg het even hardop, zodat de wethouder kan mee schrijven – op de menselijkheid dat Dock dit soort activiteiten organiseert voor de PvdA, de kosten die Dock daarvoor heeft gemaakt of u daar inzicht in heeft, en of de PvdA daarvoor heeft betaald? Ik ben blij met de inbreng van de PvdA, maar ik zou het graag ook zelf van Dock willen horen. Ik heb ook nog andere vragen gesteld, ging niet over Dock, maar ging over de man/vrouw-verhouding.

Wethouder Roduner: De verhouding weet ik niet. Ik begrijp dat dat iets meer mannen zijn dan vrouwen, maar ook vrouwen moeten gewoon mee in het hele Aan de slag-traject. Dus het is niet zo dat we daar een onderscheid maken tussen man/vrouw, maar we vragen ook van volwassen statushouders, man of vrouw, vragen we gewoon mee te doen in dat traject richting werk.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dat is vervelend om te horen in ieder geval, dat er dus in ieder geval meer mannen dan vrouwen in dat traject in ieder geval zitten. Het tweede, of misschien heb ik dat dan niet goed begrepen, mijn tweede vraag daarover was dan eigenlijk over de resultaten, dus hoeveel mannen en hoeveel vrouwen zijn er uiteindelijk in een scholingstraject gekomen en in een werktraject? Mijn vraag was: heeft u inzicht in de cijfers en kunnen we die krijgen? En twee was: heeft u signalen dat dus het aantal mannen hoger is dan vrouwen en dan op zo'n manier dat er sprake is van een slechte integratie?

Wethouder Roduner: Wij krijgen gewoon als gemeente statushouders toegewezen en we zien uit de cijfers, of we zien wat aan Haarlem wordt toegewezen, dat dat meer mannen zijn dan vrouwen. Dus ik denk dat het ook het landelijke beeld is dat er meer mannelijke statushouders zijn dan vrouwen, dus dan is dat in ieder geval consistent met het landelijke beeld. Het is niet zo dat we dan mannen of vrouwen een aparte behandeling geven. In tegendeel, we zeggen allebei: u bent welkom, als u meerderjarig bent dan gaat u bij ons het traject in, uiteindelijk ook bij Aan de slag. Daar maken we geen onderscheid in tussen man en vrouw, maar de instroom is gewoon anders. Er zijn gewoon meer mannen die instromen dan vrouwen.

De heer Van Kessel: Laatste vraag daarover: dan is eigenlijk alleen nog interessant wat de cijfers van de uitstroom zijn, want die zeggen wat over de effectiviteit en wat over in hoeverre vrouwen ook in staat zijn om dit af te ronden ten opzichte van mannen. Bent u daarmee bekend?

Wethouder Roduner: Wat ik richting D66 heb gezegd: laten we eerst even kijken wat de effectiviteit is ten opzichte van het totaal, dus hebben we een aanpak waarvan we in vergelijking met andere gemeenten het wel of niet goed doen? Ik denk dat dat in de eerste instantie interessant is om te weten. Ik heb nu geen aanleiding om te veronderstellen dat de aanpak van mannen veel succesvoller is dan voor vrouwen. Er wordt hier naast mij geknikt of geschud. Ik kijk nog even of we daar die cijfers hebben, ik weet niet in hoeverre we dat op U krijgt in ieder geval de cijfers van de benchmark, dus dan weten we in ieder geval hoe het totaal zich vergelijkt met andere gemeentes. U had nog een vraag gesteld naar geestelijke gezondheid. We herkennen dat veel statushouders inderdaad daar last mee hebben, daar problemen van ervaren. We zijn ook een traject gestart met ARQ – als ik het goed heb, ARQ – om dat te doen. We hebben ook een training, Mindfit, om aan het einde van het sociaal programma statushouders in ieder geval daar kennis van op te doen, kennis te verspreiden, mensen te informeren. We hopen uiteindelijk dat mocht er een probleem zijn, dat mensen zich ook dus uiteindelijk via de reguliere kanalen gewoon in de Nederlandse geestelijke gezondheidszorg gaan melden. Ik denk dat dat uiteindelijk de richting moet zijn dat we in het begin een extra intense aanpak doen, maar uiteindelijk ook mensen weer op de normale manier hun weg vinden in de Nederlandse, in de Haarlemse samenleving.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voor dit antwoord, heel helder. Merkt u nu al dat er ook veel vraag naar is? Want het zou wellicht ook kunnen dat men zich niet heel erg senang daarbij voelt om ook echt actief dus blijkbaar die nodige zorg te zoeken, want bij Syriërs blijkt dat dus maar 7% te zijn. Heel mooi dat dit wordt aangeboden, maar merkt u dan ook meteen een enorme toestroom van hulp?

Wethouder Roduner: Ik heb de cijfers daarvan niet, maar er liggen nu natuurlijk twee belemmeringen aan ten grondslag die we dan proberen te slechten. Namelijk: hoe werkt het Nederlandse zorgsysteem? Dat is voor een buitenstaander ontzettend – voor mij is dat soms al complex – maar voor een buitenstaander nog

complexer. Dus dat proberen we uit te leggen, proberen we mensen bijvoorbeeld via sociale wijkteams natuurlijk de weg in te kunnen vinden naar de zorg die ze nodig hebben. We herkennen ook dat er taboes in zijn, dat er toch culturele taboes zijn om te praten over geestelijke gezondheid. Dat proberen we in dat programma natuurlijk ook met zo'n training in dat sociaal programma meenemen om het bespreekbaar te maken, om dat taboe te slechten. Ik weet niet of het stijgt, maar dat zijn denk ik in ieder geval de zaken die we als gemeente in eerste instantie ook kunnen doen. We kunnen mensen niet verplichten om zorg af te nemen, dat kan niet, maar we proberen mensen wel zoveel mogelijk handvatten te geven om dat vinden uiteindelijk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog geen antwoord gehad over die overbruggingsperiode voor bepaalde mensen die eigenlijk het heel moeilijk vinden om de reguliere hulpverlening te kunnen vinden na die twee jaar begeleiding bij Vluchtelingenwerk.

Wethouder Roduner: Wat willen zoveel mogelijk proberen te doen is die kennis in de sociale basis te gieten, bij de sociale wijkteams. Vluchtelingenwerk is dan volgens mij, zit om het even te zeggen op de achterbank, is beschikbaar als dat nodig is, is dat Vluchtelingenwerk ook nog beschikbaar, maar we proberen die kennis, die ervaringen, mensen ook veel meer in de normale sociale basisteam. Dus als mensen problemen hebben kunnen ze naar het sociaal wijkteam of kunnen ze naar de contactpersonen die ze nog hebben en dan kunnen ze uiteindelijk op die manier komen ze weer terecht bijvoorbeeld bij Vluchtelingenwerk.

De voorzitter: De heer Yerden, ik wilde gaan afsluiten, '...'

De heer Yerden: Een integrale aanpak is van belangrijk, maar verandert wel het taken, wat betreft het taken bijvoorbeeld van zo'n taken van Vluchtelingenwerk overdragen aan een andere organisatie, bijvoorbeeld Thuis in Haarlem? Omdat Vluchtelingenwerk heeft al zo'n ervaring opgebouwd, de verandering kost ook tijd en zonde van ervaring als dat niet doorgaat.

Wethouder Roduner: In dat nieuwe stelsel wordt een veel groter deel van de regie op het gebied van taal en participatie gelegd bij de gemeente. Dan blijft er nog een stuk maatschappelijke ondersteuning over waar we ook partners hebben als Vluchtelingenwerk, maar de rol van Vluchtelingenwerk in de toekomst zal kleiner worden. De taken zullen gewoon veel meer toch bij de gemeente komen te liggen en natuurlijk blijft Vluchtelingenwerk daar ook een rol in hebben. Dat is inderdaad ook heel goed voor de continuïteit en de ervaring die ze hebben opgebouwd tot nog toe, om die inderdaad ook in de toekomst nog te blijven borgen.

De heer Yerden: Dus dan bent u bezig met de voorbeelden, met de maatschappelijke organisaties hiervoor? Voor de veranderingen en ...

Wethouder Roduner: Ja, we moeten eerst maar eens kijken hoe die nieuwe wetten er precies uit komen te zien en welke middelen we daarvoor krijgen, welke rol we precies krijgen. Nou, daar komen we dan op een gegeven moment weer over te spreken.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, laatste.

De heer Van den Raadt: Ja, nog vier puntjes. Ik had gevraagd: kunt u met een overzicht komen van wat het nou allemaal precies per statushouder kost? In het stuk staat ook nog dat als de statushouder na drie jaar zijn inburgeringsexamen niet haalt, dat hij dan een boete krijgt. Heeft u inzicht hoeveel mensen dat nu niet

gehaald hebben? Dus dat het vrij moeilijk te zien is en alleen als die statushouder zelf dat meldt, maar hoe staat het ervoor? Uw voorganger heeft wel eens gezegd dat na drie jaar, dat ze dan weer een briefje krijgen: doe alsjeblieft je best. Maar hier staat dat ze een boete krijgen, klopt dat wel? Dan nog over die, dat ze een sociale huurwoning krijgen. Dat is natuurlijk helemaal prima dan wat u betreft, maar hoe gaat u eigenlijk opletten met de spreiding? Want we hebben natuurlijk tweedeling in Haarlem. Ik heb wel eens van mensen in bepaalde flats gehoord dat zij enorm veel statushouders in die flat krijgen en dat lijkt me ook niet goed voor de tweedeling. De mensen die daar wonen, die vinden dat zelf ook vervelend. Dat lijkt me ook niet goed voor de inburgering als je natuurlijk al in een wijk komt te wonen waar al bijna niemand goed Nederlands spreekt, dan kom je ook op een extra achterstand. Dus hoe gaat u die spreiding verbeteren, zodat die mensen een voorsprong krijgen in plaats van meteen een achterstand? Dan nog het laatste over de VVE, de voor-vroegschoolse educatie. Daar hebben we natuurlijk een paar jaar geleden van meegemaakt dat die helemaal vol zat, omdat die kinderen allemaal die voorrang krijgen, maar dat andere mensen in Haarlem daar ook gebruik van willen maken en dan zo lang moeten wachten dat hun kind ondertussen drie, vier jaar oud is. Is daar genoeg aanbod om dit allemaal waar te maken?

Wethouder Roduner: Volgens mij laatste geen signalen dat daar onvoldoende aanbod is. De eerste twee vragen lijken mij technisch, dus het lijkt me beter dat we die hele feitelijke cijfermatige vragen dan technisch beantwoorden. Uw derde punt gaat over huisvesting. Ja, dat gesprek voeren we met de woningcorporaties. De woningcorporaties doen ook aan passend toewijzen, zowel qua grootte van de woning als: kunnen we dat ook een beetje spreiden? Het hangt wel heel erg af van wat voor woningen beschikbaar komen, wat de huisvestingsvraag is van de statushouder: is het iemand die een gezin heeft of is het een persoon, is het een zelfstandige? Dat maakt natuurlijk voor de grootte van de woning aanzienlijk uit. U moet zich ook realiseren dat een heel groot deel van het huisvestingsbezit van de woningcorporaties bevindt zich nou eenmaal in het oosten van Haarlem, dat hebben we ook niet zomaar veranderd, dus binnen die kaders proberen de woningcorporaties dat zo zorgvuldig mogelijk te doen. Dat proberen ze ook te doen, maar dat gaat niet alle problemen in één keer kunnen oplossen. Dat lukt alleen als we ook door de hele stad heel erg veel gedifferentieerd woningaanbod van woningcorporaties hebben, maar dat is gewoonweg niet zo.

De voorzitter: Dank u wel. Ik concludeer dat we heel veel gedachten hebben kunnen uitwisselen omtrent dit onderwerp en ik wil hem ook hierbij afsluiten en dan even een pauze gaan nemen om te kunnen eten. Het is nu, even kijken, 19:05 uur. Tot 19:10 uur? Nee, want we moeten ook eten. Tot 19:30 uur.

8. Nota integraal jeugdbeleid 'Samen voor jeugd' (JB)

De voorzitter: Goed, welkom terug bij het tweede deel van deze vergadering. We gaan beginnen met een stuk ter advisering, dat is de nota integraal jeugdbeleid 'Samen voor jeugd'. De gemeente is verantwoordelijk voor het preventief jeugdbeleid en voor alle vormen van jeugdhulp en voor jeugdbescherming en reclassering. In de nota 'Samen voor jeugd' Haarlem worden de verschillende terreinen die van belang zijn voor het welzijn van kinderen en jongeren in Haarlem beschreven. De nota is eerder in de commissie van 6 juni besproken en naar aanleiding van deze bespreking aangevuld. Ook zijn opmerkingen van de participatieraad meegenomen in deze versie van de nota. Het stuk gaat dus ter advisering naar de raad zo meteen. De commissie zal dus bepalen of het raadsstuk rijp voor behandeling is in de raad. Wie kan ik het eerst het woord geven? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst om de spanning bij de wethouder een beetje weg te nemen: we vinden het een fantastisch stuk en we zullen instemmen. Maar ik wil daar ook nog wat over zeggen. Nee, was het maar zo'n feest, hè? Nee. De jeugdwet die in 2015 van kracht werd, had 5

uitgangspunten, waarvan ik er voor deze gelegenheid 2 uit wil lichten. Een, preventie en uitgaan van eigen verantwoordelijk en eigen mogelijkheden van jeugdigen en ouders met inzet van hun sociale netwerk en twee, de-medicaliseren, ontzorgen en normaliseren om onder meer het opvoedkundig klimaat te versterken in gezinnen, wijken, scholen en in voorzieningen als kinderopvang en buitenspeelzalen, dat waren twee uitgangspunten van die jeugdwet, er waren er in totaal vijf hoofdlijnen, maar dit waren er twee van. Het toverwoord in 2015 was preventie, er waren nog meer toverwoorden: het sociaal wijkteam, korte lijnen, normaliseren. Ik zat in 2015 nog geen jaar in de raad, ik had net als freelancer ruim een jaar voor bureau Jeugdzorg gewerkt als communicatiemedewerker transitie en ik geloofde erin. Ik had de wet gelezen, ik was er met de rode pen doorheen gegaan, ik snapte het. Natuurlijk, gezond verstand wil prevaleren, we zouden kijken naar wat er mogelijk was en niet langer focussen op de problemen, we zouden omkijken naar elkaar, naar onze kinderen en die van de bureaus. De westerse kraal, het kon. Sterker nog, het was de oplossing. We zijn inmiddels vier jaar verder. Een op de tien jongeren tot 23 jaar ontvangt op dit moment een vorm van jeugdzorg. Dat is een stijging van 13% ten opzichte van 2015. De jeugdzorginstellingen luiden de noodklok, er is geen personeel meer te vinden, het verloop van medewerkers in de zorg, ook in de jeugdzorg, is 13%, het ziekteverzuim ligt rond de 6%. Er zijn kinderen die jarenlang in gesloten instellingen moeten blijven, instellingen en, instellingen die, nog steeds worden er verantwoordings-marloggen opgericht, waardoor er veel te weinig tijd overblijft om het echte werk, het primair proces te doen en veel te veel tijd opgaat in bureaucratie. Er vallen jeugdhulpinstellingen om, terwijl we nog niet eens een beeld hebben kunnen vormen van hun functioneren. Maar over de kinderen die al in de carrousel zitten, gaat het vandaag niet, met dit stuk in ieder geval niet. Het gaat vandaag over een plan dat moet voorkomen dat ze in die carrousel terecht komen, een plan waar je het onmogelijk oneens mee kunt zijn. Complimenten voor de wethouder en zijn ambtenaren, ik zei het al, die deze nota hebben geschreven. Verantwoordelijke ouders denken niet na over de acht taartpunten uit de kantencirkel, zij doen wat er staat zonder die kantencirkel te kennen of het stuk gelezen te hebben. De kantencirkel is een uitstekend plan ter preventie van een verdere stijgingen van het aantal jeugdigen dat zorg behoeft, echt waar. Laten we niet onze ogen sluiten voor de problemen die er al zijn, waar preventie niet meer helpt, voor jongeren die te maken hebben met ernstige problemen zal het lijken alsof we brandmelders staan te plannen, terwijl hun huis in vlammen opgaat. En in dat kader, het geld, en ik denk dat ik uw antwoord, ik hoop dat ik uw antwoord weet, het geld dat naar Haarlem komt voor dat, het extra geld wat naar Haarlem komt vanuit het Rijk voor jeugdzorg is niet geoormerkt heb ik onlangs begrepen. In veel gemeenten gaat het geld gedeeltelijk ook naar andere domeinen en ik wil graag een harde uitspraak van deze wethouder dat dat in Haarlem niet het geval is, dat al het geoormerkte geld van het Rijk wat bedoeld is voor jeugdzorg ook werkelijk in Haarlem naar jeugdzorg gaat, dus dat is mijn vraag aan de wethouder. En verder, nogmaals, de complimenten voor dit stuk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Nou, wij geven ook volmondig onze complimenten voor deze, ja, ik denk visie op hoe we met de jeugdzorg omgaan. Het is eigenlijk een uitwerking van een vraag die Joyce Jacobs een paar jaar geleden heeft gesteld en daar zijn wij ook heel tevreden mee. En eigenlijk heb ik ook niet zoveel opmerkingen of vragen over dit stuk, omdat het inderdaad echt heel goed is en precies wat mij betreft een goede lijn is waarover we de komende tijd met jeugdzorg om moeten gaan, maar daar heb ik dan ook een paar vragen bij, want nu komt natuurlijk het vervolg van hoe gaan we daar verder mee? De wethouder heeft in de krant gezegd dat 150 organisaties met jeugdzorg bezig zijn, actief zijn op het gebied van jeugdzorg in Haarlem. Hoe ga je er nou voor zorgen dat al die organisaties die misschien best wel sectoraal werken, ook echt op deze manier de aanpak gaan doen, want het vergt eigenlijk een hele nauwe samenwerking en

afstemming, of moeten ze allemaal deze domeinen allemaal gaan beheersen en gaan bedienen? En een andere vraag is in het Financieel Dagblad...

De voorzitter: U heeft even eerst een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, denkt u niet dat van die 150 organisaties die nu de jeugdzorg uitvoeren, dat er maar een paar zijn die zich bezig dienen te houden met preventie, dan denk ik met name aan het CJG-coach, dat die andere instellingen misschien al bezig zijn met het traject wat daarna komt, na de, als het al is misgegaan?

De heer Hulster: Ik denk dat het heel goed zou zijn als preventie en wat je doet daarna op elkaar aansluit, dus dat, ik hoop echt dat deze lijn ook dan doorgezet wordt in het vervolg, maar dat hoor ik graag van de wethouder. En dan nog, heb je dan nog steeds verschillende organisaties en dan hoop je dat ze allemaal op dezelfde manier gaan werken, dat geeft nog steeds dezelfde vraag, ik bedoel, dat, ik neem aan dat de wethouder daarover na heeft gedacht en dat hij daar een goed antwoord op heeft. Verder hebben we in het Financieel Dagblad gelezen dat 30% van het budget voor jeugdzorg niet aan zorg wordt uitgegeven, maar aan over het, en aan bijvoorbeeld dit soort beleidstukken, dat is dan wel weer een beetje een zure constatering. De vraag is hoe dat hier in Haarlem zit, maar dat is misschien wel heel technisch, maar met name en belangrijker, wat gaat de wethouder doen om ervoor te zorgen dat het geld, dat dat aandeel aan geld wat niet opgaat aan daadwerkelijke zorg of de toeleiding naar zorg, want zelfs dat is maar een klein deel van die 30%, hoe dat, hoe die balans verbeterd kan worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, visie op jeugdzorg, samen voor jeugd. Voor Hart voor Haarlem betekent dat bewust, betrokken en betrouwbaar. Een kleine groep ouders en kinderen in Haarlem heeft professionele hulp nodig en is aangewezen op jeugdbeleid c.q. jeugdbegeleiding. Ongeveer 15% van alle gezinnen doet een keer een beroep op de vorm van maatschappelijke hulpverlening, circa 5% doet een keer een beroep op jeugdzorg. Het jeugdbeleid is er om kinderen en ouders ondersteuning en hulp te bieden bij ontwikkelings- en opvoedingsproblemen. Jeugdbeleid wordt gevormd door de jeugdhulpverlening, de jeugdbescherming, de geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen en de zorg voor lichtverstandelijke gehandicapte jeugdigen. Soms gaat het om geven van informatie, advies, of het voeren van enkele gesprekken. Voor het oplossen van ernstige, complexe problemen is vaak intensieve of langdurige hulpverlening noodzakelijk. De diverse professionals bekijken dan samen met ouders en kinderen welke hulpverlening nodig is en zorgt ervoor dat die zo snel mogelijk door een zorgaanbieder wordt uitgevoerd. Zorgaanbieders bieden jeugdzorg op identificatie van een Bureau Jeugdzorg intensieve ambulante hulpverlening, dagbehandeling, pleegzorg en vormen van tijdelijk of vervangend verblijf. Het is van belang dat het visiedocument perspectief biedt aan ouders en jeugd dat er ontwikkelingen zijn die ertoe doen en ook uitgevoerd kunnen worden, betrouwbaar zijn. Dit betekent dat de partijen om de ouders en de kinderen zijn die sociale hulp bieden en daarbij nodig intensieve hulp. De hulp moet gericht zijn op het versterken van de mogelijkheden van kinderen en ouders en het netwerk van het gezin. De zorg moet zo dicht mogelijk bij huis zijn, zodat het netwerk in de leefomgeving van het gezin optimaal kan worden benut. Ik verzoek de wethouder dan ook om hulp niet te centraliseren, maar juist te decentraliseren. De klant moet op een maat een samenhangend zorgpakket krijgen, dus koppelen. De vraag van de cliënt moet centraal staan, die vraag, dat vraagt flexibiliteit, vraagsturing is in dit geval dialoogsturing. Wat heeft de wethouder afgesproken met de zorgaanbieders om wel de flexibiliteit te waarborgen? Wat hebben ze toegezegd om over hun eigen schaduw heen te springen? En als laatste, effectmeting in de jeugdzorg. Het is niet eenvoudig, ik weet het, echter niet onmogelijk. We willen een evaluatieonderzoek

waarin blijkt dat welke mate de beoogde doelgroepen en thema's feitelijk zijn bereikt en de gestelde doelen zijn gehaald.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, mevrouw, voor mevrouw Zoon, in hoeverre denkt u dat de wethouder of in ieder geval het uitvoerend orgaan hier in het bestuur van Haarlem in staat is om echt op kwaliteit te sturen, want ik, deze, we hebben natuurlijk die transitie gehad, we hebben decentralisatie gehad en we mogen God op onze blote knieën danken dat er zorgcontinuïteit is en veel verder is er niet gekeken. Nu zitten we in die transformatiefase, nu betekent het dat we moeten gaan sturen op de kwaliteit van de geleverde zorg. In hoeverre denkt u dat de wethouder of in ieder geval het college daartoe in staat is?

Mevrouw Zoon: Ik heb ook gezegd, het is niet eenvoudig, maar niet onmogelijk. Maar het gaat er ook voor, dat als je op gegeven moment een visie hebt, dat je bepaalde doelen wilt halen en die doelen die kun je kwantificeren door nou, prestatie-indicatoren, KPI's, noem ze allemaal maar op. En volgens mij kun je dan een paar doelen, en dan kom ik erop, stuurt de wethouder aan op de cliënt en diens hulpvraag staat centraal, hoeveel zijn dat er en hoe hebben we dat centraal opgelost? De hulpverlener werkt vraag gestuurd en resultaatgericht, hoeveel resultaten hebben we dan behaald? De hulpverlening vindt zo veel mogelijk plaats in het gezin, in school en in de sociale context van het gezin, hoe vaak hebben we dat bij elkaar gebracht en kunnen we dat inderdaad ook kwantificeren? En de kwaliteit van hulpverlening is gewaarborgd, betrouwbaar zijn. Dat zouden KPI's kunnen zijn waarop je kunt sturen om te kijken of het effect is wat we hier in deze visie zetten ook behaald kunnen worden.

De voorzitter: Dan nog een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nog een hele kleine aanvullende vraag, want bij mij is gebleken, en dat zal blijken als we straks, als we het over Kenter hebben, dat er heel veel tijd opgaat aan bureaucratische, aan tijd schrijven, aan allerlei zaken die niet te maken hebben met het primaire helpen van, doen waar je voor opgeleid bent. Wat u nu vraagt, en ik snap uw vraag hoor, begrijp me niet verkeerd, het sturen op de outcome en het meten van de resultaten, mag dat wat u betreft ten koste gaan van het primaire proces of heeft u dat liever niet?

Mevrouw Zoon: Wat ik, ik heb het niet over ten koste gaan, ik wil, het primaire proces kan ik inderdaad volgens mij op heel eenvoudige wijze altijd aangeven wat wel en niet helpt, dus als je het hebt over primaire proces, hoeft daar niet hele formulieren te worden ingevuld, enorme A4'tjes geschreven te worden, maar vaak vanuit de werkvloer kun je heel goed zeggen van dit is hetgeen wat helpt. Geeft dat aan, en dan hebben we een heel batterij aan ambtenaren en allerlei andere figuren die dat dan meenemen van dan zeggen we oké, dat helpt en dat doet ertoe, dus laten we dat inderdaad dan koesteren en daarmee doorgaan. Maar ik ben inderdaad niet van de enorme bureaucratie, A4'tjes en dat soort dingen, wel dat ze jaarlijks vanuit de werkvloer goed opvullen en daar inderdaad snel mee schakelen, zoals we dat kunnen. Dus ik had al wat KPI's genoemd, het visiedocument Samen voor Jeugd maakt duidelijk dat u verantwoordelijkheid wilt dragen voor een vraag gestuurde jeugdzorg die vernieuwend en hopelijk goed zal functioneren. Toch nog twee kritische noten, er wordt vanuit alle kanten grote financiële tekorten gesignaleerd in de jeugdzorg, ik heb het al eerder gehoord, hoe gaat u daarmee om? En zorgaanbieders moeten veranderen en vraag gestuurd werken, hoe gaat u die ontwikkelingen aansturen?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Het meeste van wat je zegt, daar kan ik inkomen en dat steun ik ook. Ik vind dat dit een visiedocument is waarmee we verder kunnen en vooral een weerslag geeft van een integraal jeugdbeleid, daar ben ik ontzettend blij mee. Ik denk, ik voorspel je ook dat de basisteksten van de nota van zowel links als rechts op steun kunnen rekenen en zelfs een milde kritiek van de participatieraad en de daaropvolgende toezegging op het pakket die zijn inbegrepen bij onze stukken voor vanavond en dat ziet er goed uit en wat mij betreft gaat het geheel met instemming van de Partij van de Arbeid richting de raad. Dat geldt ook nog eens een keer voor de respons op de voorstellen zoals die zijn gedaan door de participatieraad, waarbij de wethouder aangeeft slechts op een punt te moeten passen en dan nog alleen door omstandigheden waar we ons allen voorgesteld zijn, ik citeer: opnemen als doel in hoofdstuk 10 een thuis te hebben in 2021 hoeven kinderen niet langer dan drie maanden gebruik te maken van de opvang. Daarnaast is het belangrijk dat dak- en thuisloze jongeren een vaste begeleider c.q. regisseur hebben die het vertrouwen heeft van de jongeren en een betere samenwerkingsafstemming is tussen hulpverleners.

De voorzitter: Denk aan uw spreektijd de heer Oomkes.

De heer Oomkes: En dat een postadres makkelijk te regelen is, ik zie met vertrouwen daar praktische maatregelen ten gevolge, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. We hebben het in deze commissie voor de zomer gehad over de conceptnota integraal jeugdbeleid. Volgens mij zijn de door ons gevraagde wijzigingen doorgevoerd en ook ik vind het werkelijk een prachtstuk geworden. De nota staat vol met ambities en mijn fractie gelooft in het idee van die kansencirkel en het centraalstellen van het kind, waarbij we niet alleen over jongeren praten, maar juist met hen en naar alle aspecten van iemands leven kijken. Ik denk dat we hiermee onze Haarlemse jeugd en hun ouders in een beter, nog beter in een zo vroeg mogelijk stadium kunnen helpen. Maar, voorzitter, zoals ik ook afgelopen juni heb aangegeven, is dit stuk nu nog een heel mooi idee. Het wordt pas echt ingewikkeld als we straks deze nota hebben vastgesteld en er een uitvoeringsprogramma moet worden gemaakt en we het echt allemaal moeten gaan doen. Dan moeten partijen gaan samenwerken, concrete doelen stellen, financiën moeten worden ontschot, de taken, de verantwoordelijkheden voor partijen moeten duidelijk zijn. Er moet een duidelijke governance worden ingericht en meer dan dat, rondom uitvoering gaat het altijd schuren in drie praktijk en er moet draagvlak en vertrouwen zijn en blijven bij onze partners. Alleen dan kunnen wij deze mooie ambities ook echt waarmaken. Er ligt nu een nota waar draagvlak voor is, waar alle partijen bij betrokken zijn, waar D66 ook volledig achterstaat. Maar waar we volgens mij voor moeten waken is dat er vervolgens niet een uitvoeringsprogramma komt wat alleen op het stadhuis is geschreven. Kan de wethouder aangeven op welke wijze al deze partijen worden betrokken bij het opstellen van een jaarlijks uitvoeringsprogramma? Op welke wijze worden er prioriteiten gesteld? Komt er een afwegingskader in het gezamenlijke uitvoeringsprogramma of is er genoeg geld om alles naar wens uit te voeren? Zoals ik ook in juni heb gezegd, ben ik heel blij dat doelen worden gekoppeld aan indicatoren en resultaten ook worden gemeten. Meten is namelijk weten en gissen is missen. Tot slot voorzitter, wanneer kan deze commissie het eerste uitvoeringsprogramma verwachten? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, bij de vorige behandeling van de eerdere versie van het stuk heb ik al ruim complimenten aan de wethouder gegeven en die is nog aan het glunderen zie ik, misschien ook van alle complimenten die net ontvangen zijn, nou heel goed. Ook deze nota is ook voor de VVD een nota

waar wij ons bij thuis voelen. Dat zit hem voornamelijk in erkenning van de verantwoordelijkheid van het individu, oftewel de ouder en daarna de gemeente. Dat gaat over het voorkomen van problemen bij jeugd, dat dat beter is dan genezen, dus de preventie en de aandacht die daarvoor is. Dat gaat om, en excuses voor het vieze woord, maar integraliteit, met in ieder geval dus de samenwerking die ook plaatsvindt met scholen en sportverenigingen om vroegtijdig te signaleren of er wat aan de hand is met onze jeugd. En het voorkomen van wachttijden, want de zorg die nodig is, die moet er nu eenmaal zijn. Nou, tot zover de complimenten.

De voorzitter: U krijgt toch wel weer een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik denk, we zijn nou toch aan het praten, doe ik gezellig mee. Ik hoor je zeggen: complimenten ook voor dit stuk wat preventie ademt, zeg maar, maar het is breder, deze nota gaat over jeugd in het algemeen. Gaat ook over de jeugd die al in die carrousel zitten, tenzij ik me vergis hoor, maar volgens mij gaat het ook over die jeugd, hoe kijkt u daar tegenaan? Kent u de problemen, weet u van de problemen van de jeugdzorginstellingen die echt kampen met allerlei, nou ja, tekorten, maar ook moeite hebben om dit, om wat er gevraagd wordt in te vullen?

De heer Van Kessel: Nou, ik weet niet of het antwoord is op uw vraag, maar dit voelt ook een beetje als een, we zijn er heel erg voor wat we hier zien, maar het voelt aan de andere kant ook een beetje als een theoretische excusie, het feit dat iedereen het ermee eens is, dat moet je natuurlijk ook al aan het denken zetten en het gaat nu vooral, ja, dat is verdacht, en het gaat nu ook aankomen vooral op hoe vindt de uitvoering plaats, hoe vindt in de praktijk vindt dat plaats? En daar zal ook dit kader dan echt getest worden en de vragen die ik daar eigenlijk dan ook verder over heb, zijn bijvoorbeeld: hoe ziet de wethouder de financiële invulling hiervan, want dat is iets wat ik hierin nog niet zie. En hoe voorkomen we dan bijvoorbeeld een wanordelijkheid zoals we bij de sociale basis hebben gehad? En mag ik dan aan de wethouder vragen: welke lessen heeft u daaruit geleerd die u hier kunt toepassen? Dan eigenlijk nog een ander punt waar ik nog niemand over heb gehoord, maar die we ongetwijfeld ook allemaal erg belangrijk vinden en dat gaat over die informatie die we krijgen over de vaccinatiegraad in Haarlem. Ja, misschien voor de tweede termijn, ik zie iedereen denken o ja, die had ik ook nog wat over moeten zeggen. Maar het is een zorgelijk onderwerp, want de vaccinatiegraad in Haarlem, zo schrijft de wethouder, is 84.8%. Daarbij wordt overigens ook, dat viel mij op, vooral verwezen naar de vrije school. Mijn vraag is, kunt u dat in ieder geval onderbouwen in Haarlem met cijfers? Dat lijkt me dat u dat van tevoren heeft gedaan voordat u die verwijzing maakte, want het lijkt me namelijk dat de ouders die op die school zitten dat willen weten, dat hun kind eventueel gevaar loopt op een hele vervelende ziekte.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Misschien heeft u het ook in de krant gelezen, de arts van de vrije school heeft in de krant verklaard dat de vaccinaties veilig zijn. Dus op zich heeft zij geen nadelige...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie.

De heer Van Kessel: Dat zou dus des te meer reden zijn om in Haarlem om inderdaad gewoon netjes die kinderen te vaccineren. Maar goed, mijn vraag blijft in ieder geval staan, kunt u het onderbouwen met cijfers?

De voorzitter: U heeft nog een vraag van mevrouw Klazes, een korte vraag.

Mevrouw Klazes: Ja even, ja heel kort hoor, even vragen, interesse tussendoor, hoe verhoudt de vrijheid van wel of niet inenten zich tot uw liberale standpunten?

De heer Van Kessel: Ja, dat is inderdaad een hele mooie. Dat is best wel een struggle voor liberalen inderdaad, want aan de ene kant wil je dat je zelf over je eigen lichaam gaat en ik ben in die zin dus ook niet een voorstander van bijvoorbeeld verplicht vaccineren. Alleen de verantwoordelijkheid om, of de vrijheid eigenlijk om over je eigen lichamelijke integriteit te gaan, die stopt op het moment dat je de veiligheid van anderen in gevaar brengt en daar hebben we volgens mij als je op gegeven moment onder een bepaalde vaccinatiegraad komt, dan brengt het niet vaccineren van je kinderen anderen in gevaar ja, en dan moet je ook als overheid gaan nadenken van zouden we misschien, en dat is echt niet het eerste middel waar een liberaal naar zou grijpen, maar zullen we daar dan toch niet iets meer aan moeten doen en nogmaals, ik pleit dan in dit geval ook niet voor verplichten of iets dergelijks, maar wel dat we heel hard gaan nadenken over hoe wij ervoor kunnen zorgen dat die vaccinatiegraad weer op zo'n niveau komt dat de Haarlemse kinderen gewoon veilig zijn. Dan heb ik nog een laatste vraag...

De voorzitter: De heer Oomkes had u nog een interruptie? O, nee. De heer Van Kessel gaat, o, ik heb nog wel een interruptie...

De heer Van Kessel: O, ik zou wel een interruptie willen van de ChristenUnie.

De heer Oomkes: Ik heb een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dat hoor ik met vreugde aan allemaal en, maar ik heb er wel een vraagje bij en dat betreft de vrijheid van de een en de gebondenheid van ander. Is het nou zo dat als de gezondheid van andere kinderen in gevaar komt, dat u het met uw liberale gedachtengoed terrein bevindt dat kinderen van scholen worden geweerd als ouders blijven volharden in hun weigering om hun kind te laten inenten?

De heer Van Kessel: Poe, ja, eerlijk gezegd zou ik daar even over moeten nadenken hoe ik daarin sta. Ik heb daar nog niet eerder langer over nagedacht. Het enige wat ik daarover kan zeggen, is dat ik denk voordat je als overheid maatregelen neemt, moet je inderdaad, dat moet je niet te snel doen, maar ja, op gegeven moment kom je wel aan maatregelen, zul je ze wel moeten nemen, want de gezondheid van kinderen staat toch voorop...

De heer Oomkes: Dat kan ook '...'vereniging zijn, er zijn die zegt we doen het niet.

De heer Van Kessel: Goed, maar ik ben in ieder geval blij dat u de gelegenheid had om uw standpunt hierover kwijt te kunnen. Laatste vraag is, de wethouder geeft aan na dit zorgelijke nieuws dat de gemeente alert is en gesprekken met ouders stimuleert. Nou, gelukkig. Kunt u aangeven hoe dat gebeurt?

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, dank u wel voorzitter. Dank u voor de nota, integraal jeugdbeleid. Heel, ziet er heel compleet uit en ik sluit me ook aan bij de meeste sprekers. Ik heb wel twee vragen. Het doel om in 2021 kinderen niet langer dan drie maanden in een opvang te hebben, en dan gaat het ook over jongeren. Mijn vraag is, is dat niet heel ambitieus? Want het aantal dakloze jongeren neemt zorgwekkend toe en ook het aantal dakloze gezinnen is de laatste jaren nou, volgens mij verdubbeld, dus dat is een van de vragen. En de

andere vraag is wellicht, heeft u in de krant gezien dat uw collega's in Haarlemmermeer lachgas aan banden hebben gelegd per direct? Is de gemeente Haarlem dat misschien ook van plan?

De voorzitter: In de microfoon, de heer El Aichi, CDA, o sorry, een interruptie nog eerst van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik heb u eigenlijk niet gehoord over de zorgenklager vaccinatiegraad, hoe staat u daarin?

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, ja ik denk dat iedere burger zelf kan beslissen of de kinderen wel of niet gevaccineerd kunnen worden.

De voorzitter: De heer Van Kessel nog.

De heer Van Kessel: En als dat andere kinderen nou in gevaar brengt, hoe kijkt u er dan tegenaan?

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ik denk dat het dan heel belangrijk is om in gesprek te gaan.

De heer Van Kessel: En dan mijn laatste vraag, als gesprekken uiteindelijk niet genoeg zijn, hoever bent u dan bereid om te gaan om toch te zorgen dat onze kinderen veilig zijn?

Mevrouw Booms-Van der Meer: Nou, ik denk dat we een grondwet hebben waar heel duidelijk in staat wat we wel en niet kunnen afdwingen.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel voorzitter. Ook onze complimenten aan de wethouder over het stuk. Goed om te lezen dat de nota is aangepast en aangevuld op basis van de besprekingen in de commissie samenlevingen van sessie juni 2019. De rol van de, met name de CJG is essentieel en zeer belangrijk in de hulpverlening aan de kinderen en de jongeren. Er is afgelopen jaar veel geïnvesteerd in de samenwerking met CJG's en sociale wijkteams waardoor de hulpverlening aan de jeugd goed en effectief kan verlopen. Daarom moeten wij blijven investeren in de organisaties die de hulpverlening aan de jeugd biedt. Er zijn goede ervaringen opgedaan met het hanteren van de kansencirkel. Ik geloof in deze methodiek, omdat opleggen niet werkt. Ook goed om te lezen dat er meer aandacht besteed gaat worden aan laaggeletterde ouders, aandacht aan toenemende segregatie. In antwoord op het advies van de participatieraad geeft de wethouder aan dat er een werkgroep is opgesteld om een brievenadres makkelijker te regelen. Mijn vraag aan de wethouder, wat is de stand van zaken hieromtrent? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. It takes a child to raise a village and it takes a village to raise a child. We hebben het eerder over deze nota samen voor jeugd gehad, waarin mooie waarden en geformuleerde doelen staan waar de wethouder super trots op is, terecht, maar die nu vragen om uitvoering in de praktijk. In de gewijzigde versie van deze nota is zelfs ruimte gecreëerd voor initiatieven van ouders die speeltoestellen willen plaatsen in de openbare ruimte. Complimenten hiervoor, lekker scholen aan de Garenkokerskade. Ook wordt de gatekeeperstraining nu genoemd voor de praktische uitvoering om suicide te helpen voorkomen onder kinderen en jongeren. Het hulpnummer zelfmoordpreventie staat op bladzijde 16 helaas nog onjuist genoemd. Het is niet 113, maar 0900-0113, zoals deze week pijnlijk naar voren is gekomen. Graag dit

vermelden en veranderen in de nota. Jouw Haarlem is teleurgesteld in de weinig voortvarende aanpak van de wethouder om toe te werken naar de installatie van een kinderburgemeester. Hij heeft gepraat met scholen, hij heeft gekeken naar mogelijkheden. Na oktober 2018 lijkt er niets meer gebeurd te zijn om de functie van de kinderburgemeester te verwezenlijken. Op deze manier zie ik de kinderburgemeester niet snel op het bordes van het stadhuis staan. U heeft het in het stuk over verantwoordelijkheid nemen, kennismaken met democratische besluitvorming. Laat zien dat u dit meent en maak werk van de kinderburgemeester. Wethouder, kunnen wij hierop vertrouwen?

De voorzitter: U heeft, was dat een interruptie de heer Van den Raadt? Een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem had ook graag gezien dat de kinderburgemeester wat meer aandacht kreeg, hij wordt inderdaad een keer genoemd in dit stuk. Maar in de motie, want u zegt nu een beetje wel erg weinig, maar in de motie van Jouw Haarlem wordt natuurlijk precies gevraagd wat nu gedaan is. Samen met scholen inventariseren of er voldoende belangstelling bestaat en dan houdt het op, dus wat is nou precies de klacht?

Mevrouw Stroo: Dat klopt, er is precies gedaan wat er bij de toezegging staat, maar als de motie, is raadsbreed aangenomen, en als we er enthousiast voor zijn en het is al een jaar terug, zou je ook kunnen verwachten dat we er wat voortvarender in zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog meer het woord geven? De heer Smit, OP Haarlem, u heeft hem.

De heer Smit: Geen complimenten, anders wordt het te gek, maar het is wel een heel goed stuk. Ik had de pagina openstaan van meneer Van Kessel. De vaccinatiegraad in Haarlem is 84.8%, en dat is 10% onder, 9.2% onder het landelijke. Dat betekent dat, zeer waarschijnlijk, op de Rudolf Steiner het percentage nog veel lager is, anders kom je niet aan 84.8, dus ik denk een hele zorgelijke situatie meneer de wethouder en ik zou willen verzoeken om zo snel mogelijk duidelijkheid daarin te verschaffen. En het tweede wat daar staat op die pagina is het bezit van de HaarlemPas, 2586 kinderen hebben die pas. Ziet u mogelijkheden, op het moment dat die kinderen uit dit zorgtraject, aandachttraject zijn en mevrouw Çimen, die zei ook, het komt nu wel aan natuurlijk op de pudding die opgegeten moet worden met zijn allen.

De voorzitter: U bent door de tijd heen.

De heer Smit: Ja, weet ik. Heeft u enig zicht op de mogelijkheid voor zelfstandige vervolghuisvesting in kleine wooneenheden voor deze jonge mensen? Dank u wel, meneer de voorzitter dan.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: De elementen uit dit stuk: gehoord worden, erbij horen, verantwoordelijkheid nemen, kunnen ontwikkelen, actief zijn, gezond zijn, een veilig thuis hebben, een tehuis hebben maar ook veilig zijn. Nou, wie kan daar nou tegen zijn? Wat ons betreft is dit perfect. Maar ik denk niet dat het alleen maar hierbij blijft. Ik denk ook dat het nodig is dat de samenwerking straks in orde is. Preventie aan de voorkant betekent samenwerking met CJG, maar ook met andere organisaties die eventueel bij een gezin binnenkomen om opvoedondersteuning te bieden. Samenwerking met scholen, samenwerking met sport, maar ook samenwerking met ouders. Maar in dit geheel is wat ons betreft het kind centraal zetten en vanuit het kind gaan. Minder bureaucratie, minder regeltjes wat bijvoorbeeld een mooie oplossing of een goede

samenwerking tegenhoudt, gezond verstand. We lezen goede dingen, het verhaal van participatieraad is deels meegenomen. Met drie maanden een woning is wat ons betreft, dat is iets prachtigs, zou ook onze voorkeur hebben. Er is gisteren op het nieuws ook verschenen dat er heel veel kinderen in opvanghuizen opgroeien en daardoor dan alle ellende hebben, dus het een huis hebben en veilig zijn, daar hoort natuurlijk ook een dak boven je hoofd en het liefst zo snel mogelijk, voordat een kind daar helemaal depressief van wordt. Maar in dit geheel is het natuurlijk ook nodig dat de hulp beschikbaar blijft, dat er geen wachtlijsten zijn, dat het moment dat bijvoorbeeld een PGB nodig is voor een ouder, dat we daar niet moeilijk over doen of bureaucratisch over doen. Dat we de ouder ook vertrouwen als dat de beste oplossing is. Zoeken naar maatwerk, kijken wat nodig is, verder kijken eigenlijk dan wat we misschien normaal doen. En als we dat geheel meenemen in deze nota, in de uitwerking, is het wat ons betreft een perfecte nota.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? Nee, toch wel. Meneer Van den Raadt.

8.1 Toezegging wethouder Botter aanvullingen nota integraal jeugdbeleid

De heer Van den Raadt: Ja, een ding. Eerst natuurlijk aansluiten bij alle complimenten van de wethouder, dan gaat die glimlach nog een keer omhoog. Ja, daarom het is, ja, nee, ik zag het al, ik zag het al voor me, en die wil natuurlijk graag kinderburgemeester worden, dus vandaar dat ik wel een amendement aankondig om die tekst iets te veranderen, want er staat dan, Jouw Haarlem zei dat natuurlijk helemaal goed, dat er wordt gekeken en de mogelijkheid, ja, dus daar gaan we even een krachtadiger zin van maken, dat we gewoon ervoor zorgen dat er een kinderburgemeester komt en dan nodig ik Jouw Haarlem uit om gewoon samen met me over te zitten en dan komt het vast voor mekaar.

De voorzitter: Dank u wel, maar wat gaat u nu precies amenderen dan, de motie of...?

De heer Van den Raadt: Nee, de motie die is in principe perfect uitgevoerd, maar we gaan dus even de tekst over die kinderburgemeester wat scherper stellen, dat gewoon daadwerkelijk niet onderzoeken of, maar dat het gewoon gebeurt.

Mevrouw Stroo: O, pardon.

De voorzitter: U heeft wel een interruptie.

Mevrouw Stroo: Ik wil nog even het antwoord van de wethouder afwachten.

De voorzitter: Die wilde ik net het woord geven, dus wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, wat kan ik hier nou eigenlijk nog op zeggen? U bent zo ontzettend positief en ik zal al datgene wat u ook gezegd heeft aanstaande maandag ook overbrengen bij mijn staff, want er is keihard, en dat zei ik de vorige keer ook, met heel veel plezier ook aan gewerkt. Ik kan me best een aantal opmerkingen voorstellen, want er zitten een aantal dingen in die niet helemaal zijn uitgeschreven en als je zeker zo'n nota nu al voor de tweede keer leest, nog eens een keer goed bestudeert, dan kan ik me ook voorstellen dat het ongeduld er is van wanneer komen die papieren tijgers nou eindelijk tot leven. Dus in dat opzicht is het denk ik ook goed om u alvast toe te zeggen dat, wij hebben zelf nu in de planning dat 15 november als het allemaal gewoon lukt, dat we dan een eerste concept al van het uitwerkingsprogramma hebben, want ik ben zo vrij geweest om op basis van uw positieve geluiden al voor de zomervakantie om in ieder geval opdracht te geven om de uitwerking van het uitvoeringsprogramma vast ter hand te nemen en dat is met heel erg veel

enthousiasme ook gedaan, er wordt keihard aan gewerkt. Daarnaast wordt er keihard gewerkt aan het formuleren van indicatoren, samen met onze afdeling documentatie en informatievoorziening, die is daar heel erg druk mee bezig om samen met de afdeling een aantal zaken te benoemen. Ik hoor met name ook zeggen vanuit GroenLinks zaken over preventie en ook over het verminderen van het medicijngebruik, dat dat ook uitgangspunten waren. Dat zijn het ook nog zeker, dat zijn zeker nog punten waar we mee bezig zijn, maar misschien is het toch nog even goed om in herinnering te roepen, hetgeen wat u ook zelf aangeeft, de gemeenten wilde dit gaan, de gemeenten die hadden gezegd wij kunnen dit aan, wir schaffen das, dat hele jeugdbeleid en ook de jeugdzorg overnemen, ook al waren er best wel kanttekeningen bij, ook al is er flink op bezuinigd. Maar als het gaat over de vraag van met name het punt, het waarborgen van de zorgcontinuïteit, is dat altijd ook een punt geweest waarvan de gemeenten hebben gezegd, dat houden we boven water, dat vinden we zo belangrijk, daar zetten we alles op in. Vandaar ook dat we vrij ja, zeg maar ruimhartig zijn geweest met het overnemen van alle vormen van contracten, zodat ook de zorgcontinuïteit bij de desbetreffende zorgaanbieders kon worden gewaarborgd. Maar wat je dus nu ziet, is dat we gewoon wel tegen de grenzen aanlopen van hetgeen wat ik zelf ook nog verantwoord vind. 150 instellingen, een heel breed palet van organisaties, vier jaar ervaring met de transitie en naar mijn idee moet de transformatie nog echt beginnen en uiteenlopende, uitlopende, uit de hand lopende zorgkosten vragen dat we zeg maar een soort ja, andere aanpak voor gaan staan en dat staat niet allemaal in deze nota beschreven, maar daar kom ik weldegelijk ook bij u op terug. Want we moeten echt ervoor zorgen dat een organisatie die jarenlang geld heeft gekregen van provincie eigenlijk niet gewend is om te kijken naar kostenefficiëntie, kostenbatenanalyse of het gevoel heeft gehad van als wij een tekort hebben aan het eind van het jaar, wordt dit wel weer bij geplust, dat heeft wel gemaakt dat wij nu op dit punt zijn aangekomen dat we veel duidelijker willen weten van hoe er ook in de organisaties wordt gestuurd, dat we ook duidelijker willen weten van hoe het vorm krijgt en dat zal soms met tijdschijven gewoon moeten, want wij hebben geen idee, in de eerste twee, drie, jaar gehad, wat de kosten per eenheid product waren of de kosten voor een traject en dat kan niet meer. Ik kan niet meer op basis dat op gegeven moment wordt gezegd we hebben weer een x aantal cliënten, dat kost een x aantal miljoenen extra, dat geld is er niet meer en ik ga, ik heb mijn uiterste best gedaan om ervoor te zorgen dat ze bij de komende begrotingsbehandeling al het geld wat er vanuit de jeugdzorg voor vanuit het Rijk zou komen, om dat bij het bedrag te doen, dat was ook precies het bedrag dat we tekortkwamen, we hebben zo'n drie en een half miljoen gekregen en we hebben zo'n drie en een half miljoen, vier miljoen hadden we ook tekort, maar dat is iets wat al de afgelopen drie jaar het geval was. dus er is al de afgelopen drie jaar iedere keer vanuit de WMO waar overbleef bij geplust naar de jeugdzorg en dat betekent nu dat we de komende twee jaar op een soort nullijn zitten als je uitgaat van het budget wat er is, maar dat ik in ieder geval echt iets zal moeten gaan doen aan een eventuele stijging, want wat u zegt is terecht, het is de afgelopen jaren is het gewoon 30% gestegen, dat kan twee effecten hebben. Dat kan effecten hebben als het gaat over de vraag van we weten beter de doelgroep te vinden, we hebben beter zicht op wat we voor doelgroep, waarmee we te maken hebben. Maar het klopt ook dat er al zo tussen de 25 en 30% aan overheid, al aan beheerskosten inzitten, ja, als je het eerst door elf provincies laat doen en je laat het vervolgens door 380 gemeenten doen, plus dat we dan ook nog eens een keertje een heleboel moet worden gedaan binnen de instellingen, dan gaat dat wel in de papieren lopen en ook ambtenaren die hier werken aan het dossier jeugdzorg, worden betaald vanuit het budget van de jeugdzorg, dat is wel vaker bij alle projecten en programma's die we hier hebben. Dus ik kan me voorstellen dat het aardig is opgelopen zo langzamerhand en dat moet ook teruggebracht worden, dat ben ik van harte met u eens. Dat kan niet zo door blijven gaan, dus die urgentie wordt gevoeld. Die urgentie wordt niet alleen door mij gevoeld, die wordt gelukkig ook gevoeld door de bestuurders in de jeugdzorg en ik zie een interruptie.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U zegt de komende twee jaar komen we waarschijnlijk op een nullijn uit, wat, kan de jeugdhulp dan wel gegarandeerd worden? Als het op die nullijn blijft?

Wethouder Botter: Dat is juist het punt wat ik wil maken, als we niets doen, kan dat niet, nee. En de vraag is ook of het erg is dat het op de nullijn zou blijven, want ik vind dat we nu echt naar een punt moeten dat we gaan kijken van, hoe kunnen we door ook, u heeft ook de artikelen gelezen over Kenter, u heeft ook, u weet hoe het staat bij Parlan, u weet hoe het staat bij Lijn5, dat zijn allemaal consequenties bij jeugdzorgorganisaties die allemaal door de provincie werden aangestuurd en waarbij nu zeg maar flinke problemen zijn. Dat betekent niet dat ik daar de schuld neerleg, helemaal niet, maar ik vind het wel belangrijk en dat vinden de betrokken bestuurders daar ook, om daar meer op te gaan zitten. En afgelopen maandag is er een begin ook gemaakt met gesprekken, zowel met zorgaanbieders en mevrouw Meijs en met jeugdzorgaanbieders en mij om te gaan praten over hoe gaan we de komende periode die governance, die sturing daarop met elkaar aanpakken en welke projecten en programma's kunnen we daar het best bij gebruiken. Ik sprak vanmiddag nog een bestuurder van Lijn5 en die zei van ja, we hebben in Noord-Holland eens laten kijken over hoeveel gezinnen gaat het nou eigenlijk, dan hebben we het niet over Haarlem, en daar hebben zij becijferd dat de drie, dat er drieduizend gezinnen zijn die met elkaar 140 miljoen euro kosten, niet zozeer aan jeugdzorg, maar alles wat daaromheen zit. En daar hebben we natuurlijk ook direct bij de hand waar wij nog onvoldoende in zijn geslaagd om al die partijen van sociale wijkteams, CJG, bijstandszaken en dergelijke op elkaar af te stemmen en we gaan ook de komende periode aan de slag om te kijken of we met een aantal gezinnen die bij wijze ook in, van spreken, ook in Haarlem heel veel kosten, om te kijken of je op die manier kunt kijken of je het op een andere manier kunt gaan organiseren. En dat is het...

De voorzitter: Interruptie. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel. Ja, ik ben heel geduldig hoor en ik vond het ook een heel interessant betoog overigens, maar het ging wel voornamelijk over de systemen en over die financiën, wat ontzettend belangrijk is, omdat het natuurlijk samenhangt met de inhoud. Maar ik moet dan, en neem het me maar kwalijk of niet, ik moet dan denken aan dat meisje Alicia, want dat was eigenlijk de opbouw van mijn verhaal. Er is een meisje Alicia en die zit al tien jaar in een instelling waar ze maar niet uitkomt. En dat heeft te maken, het heeft ook te maken met financiën, het heeft ook te maken met systemen die wij met zijn allen hebben opgetuigd en waar we middenin zitten, maar waar ik zo ontzettend hartstochtelijk naar op zoek ben, is naar een manier om dat te doorbreken, dat het echt werkelijk gaat, wat we allemaal roepen, het gaat om het kind. Het kind staat centraal en toch, ik hoor u nu weer, ik snap ook wel dat dat niet anders kan, maar ik zou zo graag willen horen ook van u dat u ook op zoek gaat niet alleen naar een manier om dat beter te maken...

De voorzitter: Mevrouw Klazes, stoppen we even de interruptie en anders in de tweede termijn.

Mevrouw Klazes: Nee, maar ik wil naar, oké, oké, u heeft gelijk, nee, de voorzitter heeft gelijk, mijn vraag aan de wethouder is: waar zitten mogelijkheden om het kind centraal te stellen wanneer u het heeft over de financiën en over de systematiek?

Wethouder Botter: Kijk, ik kan me voorstellen dat u uitgaat van uw verhaal, maar er zitten meer mensen aan tafel die ook andere verhalen hadden en die zich zorgen maken over de financiën en het systeem en wat ik daaraan ga doen en dat is hetgeen wat ik probeerde uit te leggen en als het gaat over hoe ik probeer het kind of de mensen te laten stellen, dan denk ik dat het gewoon heel erg belangrijk is dat we toch weer nog eens onder de loep gaan nemen, waarom moet je als je bij Veilig Thuis in de bewassing bent aparte intakes doen, terwijl dat bij het CJG al een keer is gedaan of ook bij een andere organisatie, waar is dat idee van een gezin,

een plan? Ik ben er echt op tegen om maar voor zoete koek aan te nemen dat dat allemaal niet meer kan door de AVG. Als jij een informed consent aan mensen gaat vragen en ze willen geholpen worden, dan kun je daar heel ver mee komen, dan kun je daar een heleboel dingen mee doen. Ik denk ook dat het belangrijk is om inderdaad de ondersteuningstrajecten te verkorten en dat je gaat kijken hoe dat allemaal zo thuis mogelijk kan, zodat kinderen niet meer te lang überhaupt eigenlijk liever niet, maar niet te lang als het nodig is in een gesloten inrichting zitten, maar dat ze zo dicht mogelijk bij huis, in een familiehuis of iets dergelijks terecht kunnen. Dat is ook hetgeen wat ik ga bespreken en waar ook heel veel belang bij is. En laat ik ook nog een ander ding zeggen wat misschien onvoldoende in de nota staat, maar waar ik wel de afgelopen maanden veelvuldig mee geconfronteerd ben. Dat heeft alles te maken met het feit dat het niet alleen het kind is wat we centraal moeten stellen, maar dat we echt terug moeten naar het gezin. Er is mij verschillende keren gezegd dat tussen de 50 à 70% van de jeugdzorgproblematiek die zich bij kinderen voordoet, rechtstreeks te herleiden is naar de opvoeding door de ouders en dat heeft niets te maken met dat ouders daar de schuld van hoeven te hebben. Soms is het, heeft het te maken met de problematiek dat ze een lichtverstandelijke beperking zelf hebben of trauma's hebben zelf opgedaan in het verleden of dat er andere dingen zijn gebeurd. Maar ik vind dat we moeten gaan kijken en het bespreekbaar moeten gaan maken van hoe we de problematiek die bij kinderen voorkomt en alsmaar steeds groter wordt, in die zin is het dweilen met de kraan open om het heel oneerbiedig te zeggen, maar hoe we erin slagen om die ouders te ondersteunen, nog beter te ondersteunen daar waar nodig is bij hun zorgvraag. En dan komen ook aspecten aan de orde van schuldenproblematiek, dan komen bijstandszaken aan de orde en dergelijke, dus dat vraagt om een hele intensieve nauwe relatie en samenwerking tussen de drie wethouders vanuit het sociale domein die zich daarmee bezighouden, hier ook in Haarlem. De kinderburgemeester. Ja, ik had hem, ik had heel graag gewild dat onze burgemeester deze jongen of meisje al had geïnstalleerd. We zijn er gewoon echt niet aan toegekomen en dat is geen onwil, ik kan u beloven dat het binnen een halfjaar gaat gebeuren, want in feite hebben we er heus wel genoeg gesprekken voor, we moeten alleen nog even kijken van hoe we dat willen gaan doen. Er zijn allerlei modellen in andere gemeenten, in Amstelveen heb je bijvoorbeeld een burgemeester en wethouder in de vorm van een kind, die mekaar ondersteunen zodat de kinderen ook kunnen sparren met elkaar. Maar geloof mij dat ik er alles aan heb gedaan om, dat staat ook in die nota, maar dat is ook echt zo, alles aan gedaan heb om zo veel mogelijk met kinderen aan de slag te gaan. Als het gaat over ophalen van hun wensen, hun ideeën en dergelijke en de jeugdparticipatie die heeft denk ik een enorme boost gekregen in afgelopen halfjaar ook toen we met deze nota bezigwaren, maar die kinderburgemeester die moet er gewoon komen en die gaat er ook komen, dat heeft u aan ons gevraagd. De letter is inderdaad uitgevoerd van de motie en nu gaan we ook nog de intentie uitvoeren. Dus dat gaat gebeuren. Het ja, wat betreft volgens mij de andere vragen, het is zo dat het uitvoeringsprogramma heel nadrukkelijk tot stand gaat komen met ook weer opnieuw alle partners, daar zijn we ook nu mee bezig. Met name de relatie onderwijs, jeugd, komt uitvoerig aan de orde ook in de lokaal educatieve agenda en de regionaal educatieve agenda, dus daar zit een heel nadrukkelijk verband in. Dat is ook, zoals u heeft gezien van de samenwerkingsverbanden met het OGO afgestemd, die hebben dat ook helemaal opgepakt. We zullen heel nadrukkelijk, en daar ben ik ook mee bezig, morgen ga ik opnieuw weer op werkbezoek naar het CJG en dan laat ik me volledig voorlichten over hoe het zeg maar het dossier wat daar gemaakt wordt, waarover gesproken wordt ook in de nota, van hoe dat vorm kan krijgen. Een van de ideeën vanuit het model waarmee we werken van graphic, getting a drive for every child, is onder andere ook het dossier wat je als kind bij de geboorte meekrijgt en vanuit het consultatiebureau gewoon met je meegaat, zodat er niet allerlei anderen dadelijk ook de gesprekken daarover gaangaan met verschillende partijen. Er zijn nu verschillende dossiers, dus het CJG en de zorgcoördinator van de scholen, dat werkt allemaal niet mee, maar iedereen is ervan overtuigd dat het op dit moment zoals het nu gaat niet door kan gaan en is ook van harte bereid om met deze nieuwe aanpak aan de slag te gaan. Of het jaarlijkse of tweejaarlijkse of vierjaarlijkse uitvoeringprogramma's worden, we gaan nu beginnen wat mij

betreft met een tweejaarlijks uitvoeringsprogramma. Maar, zoals ik in mijn inleiding ook van de nota heb gezegd, deze verandering vraagt om een meerjarige langdurige, hoe heet het, aanpak, want willen we echt fundamenteel iets veranderen en dat is echt altijd ook bij de decentralisatie gezegd, dan gaat er een generatie overheen. Ik kan me voorstellen dat we allemaal heel erg eager zijn om ook binnen vier jaar te willen weten hoe het ervoor staat, dat wil ik ook, mijn ongeduld is ook groot, ik hoop heel snel te weten van hoe onze onderzoeksopzet er ook uit gaat zien, die uitgezet is om te kijken hoe we dat gaan evalueren, dus wat mij betreft kom ik heel gauw bij u terug met de verdere uitvoeringsplannen om deze nota tot een succes te maken.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Ja, o de vaccinatie, sorry.

Wethouder Botter: Ja, maar dat heb ik, oké. Zal ik dat nu meteen doen?

De voorzitter: Ja hoor, als we even vaststellen wat '...', oké, dit zijn van de bestaande vragen van de VVD nog, ja. En van de heer Smit van OPH en u heeft ook een kleine, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik had nog een kleine vraag, maar ik denk dat ik het antwoord wel weet...

De voorzitter: Het geormerkte geld.

Wethouder Botter: Daar heb ik antwoord op gegeven.

Mevrouw Klazes: Over het budget wat er is, wat naar de gemeente is gegaan, het extra budget vanuit het Rijk, of dat volledig wordt benut voor jeugdzorg in Haarlem.

De voorzitter: Daar is volgens mij antwoord op gegeven.

Mevrouw Klazes: O, nou, dan heb ik de crux even gemist.

Wethouder Botter: Het budget, ik heb juist gezegd, het budget wat extra nodig was, is toegevoegd, want dat was min of meer gelijk, we kwamen zo'n drie en een half miljoen tekort, dat is er ook bijgekomen. En toen heb ik wel meteen ook een doorkijkje gegeven dat dat budget de komende twee jaar niet wordt verhoogd, maar als de zorgvraag dus wel stijgt, dan hebben we echt een probleem.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik moet helaas verlaten, maar ik ga wel aangeven dat wij voor gaan stemmen in de raad voor dit.

De voorzitter: Dank u wel voor de mededeling. En de heer El Aichi ook nog een vraag geloof ik, open staan.

De heer El Aichi: O ja, het postadres.

Wethouder Botter: Ja, daar wordt heel erg hard aan gewerkt en dat is in bredere samenhang. Wanneer dat precies klaar is, dat weet ik niet.

De voorzitter: En de heer van...

Wethouder Botter: Dat laat ik u schriftelijk weten.

De voorzitter: De heer Smit, wat was uw vraag ook alweer? U bent al door de tijd heen, dus misschien een heel klein vraagje.

De heer Smit: Het traject om de administratieve processen te vereenvoudigen, kun je dat ook in samenwerking met de VNG?

Wethouder Botter: Nou ja, wij hebben in principe te maken met alle, wij werken daarmee inderdaad ook samen met de VNG, ja. Even terug naar de vaccinatie. De basis voor de vaccinatieopmerking in de nota's komen van landelijk, van het RIVM, dat slaat op een, heb ik begrepen, heel specifiek type vaccinatie. Dat gaat niet over de algemene vaccinatiegrens. Hoe het wel zit wordt op dit moment uitgezocht en daar krijgt u een aparte raadsbrief over.

De voorzitter: Dan de vraag, van de heer Van Kessel nog de vraag.

Wethouder Botter: Dit was voor meneer Van Kessel. En dan over de sociale basis, wij hebben volgens mij heel erg veel geleerd van de sociale basis en aan de basis heb ik ook begrepen dat gisteravond een heleboel heeft opgeleverd bij de bijeenkomst die er was over de sociale basis. Wij hebben als jeugd eigenlijk op een aantal fronten wat voorsprong gehad, omdat al langere periode het samenwerkingsverband jeugd bestond. Daar zat een tafel, daar hebben we heel duidelijk een beeld van hoe de jeugdpartners daarover denken en daar zal binnen de tafel jeugd, ik heb geen idee of dat blijft bestaan, maar het samenwerkingsverband blijft in die zin wel bestaan en daar zullen de partijen in ieder geval blijven samenwerken, om dat voorveld voor jeugd vorm te geven.

De voorzitter: Dank u wel. Dit waren volgens mij de antwoorden op de vragen, er is nu nog een korte tweede termijn eventueel. En mevrouw Booms?

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, de ambitie om de opvang van jongeren van jeugd niet langer dan drie maanden...

Wethouder Botter: Ja, dat is de ambitie en ik weet dat het een hoge ambitie is en, maar als je geen ambitie stelt, dan kun je, dat is ook het streven. U hebt, andere commissies kregen van mij wel eens een opdracht mee om te streven naar nul mensen die we inhuren, nou dat is ook soms een iets wat je niet kunt nastreven, dus soms is het andersom met de ambitie. Nu kom ik met deze ambitie en dat gaan we proberen waar te maken.

De voorzitter: De heer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor deze tweede termijn. De wethouder die zegt toe dat die op korte termijn met een brief komt over de vaccinatiegraad in Haarlem en nader ingaat op hoe dat precies gezien moet worden, hoe we dat moeten duiden en dat is denk ik heel erg wenselijk om daar een precies beeld van te krijgen en dus nou, fijn, dank u wel daarvoor alvast. Verder had ik nog een vraag gesteld over de wijze waarop de gemeente daar nu mee omgaat? U schrijft in dit stuk wat u aan de raad heeft gestuurd dat de gemeente alert is en gesprekken met ouders stimuleert en mijn vraag daarover was, hoe gebeurt dat?

Wethouder Botter: Dat gebeurt over de vaccinaties in het specifieke geval gaat dat via het consultatiebureau. Ja, maar dan krijgen we weer de discussie over consultatiebureau, dat is door de jeugdgezondheidszorg en de

GGD neemt het dan op vierjarige leeftijd over en die heeft het dan, hoe heet het, in het dossier staan hoe het zit met de andere vaccinaties.

De voorzitter: Ja, zo voldoende besproken? Het amendement van de heer Van den Raadt, volgens mijn bescheiden mening zou die eigenlijk '...' moeten liggen, ik denk dat er een duidelijk toezegging is gedaan.

De heer Van den Raadt: Ja, als in de jaarplanning wordt opgenomen, die zes maanden, dan kan ik ermee akkoord gaan.

8.2 Advies Participatieraad m.b.t. conceptnota Samen voor Jeugd

De voorzitter: Ja, oké. Hoe gaan we hem naar de raad brengen?

8.3 Toezegging verbeterplan jongerenwerk

De voorzitter: Hamerstuk met, hamerstuk met stemverklaring, ja? Doen we dat. Ja, mooi, hamerstuk met stemverklaring, dank u wel.

8.4 Motie 2.46 Kinderburgemeester

De voorzitter: En ja, de moties, ja, dat was nog een extra vraag, we hadden nog twee moties, of die, of we die kunnen afdoen, moties, die kunnen we afdoen en de twee toezeggingen kunnen we afdoen, oké. Dan is dat geregeld.

10. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan wil ik even voorstellen met uw welnemen om even punt 9 en 10 om te draaien. Punt 10, dat is spreektijd voor belangstellenden en dat zou al om kwart over acht beginnen en de insprekers zitten inmiddels al op de tribune denk ik. Ja, dan gaan we dat even doen. Dan ja, prima, even kijken, ik heb hier op mijn lijst Patrick De Vries van Leeuwen? Niet? Wie gaat er dan, even kijken, u gaat inspreken? Wat is uw naam? O ja, hier staat het. Dan, u krijgt drie minuten de tijd om in te spreken, daarna zal ik aangeven dat de tijd om is en dan kunnen de commissieleden eventueel wat vragen stellen, ja? Rechterknopje. Gaat uw gang.

Inspreker: Dank u wel. Geachte voorzitter, geachte aanwezigen. Graag wil ik iets vertellen over de gang van zaken bij het HVO. Bij het HVO kan je van de ene op de andere dag van de Velserspoort naar de Wilhelminastraat overgeplaatst worden. Je weet dan niet wat de reden is en in je dossier wordt niets vastgelegd, dus ook achteraf kan niet worden achterhaald waarom deze beslissing is genomen. Alles wordt daar mondeling geregeld en niets wordt op papier vastgelegd. Als je klachten hebt, wordt er totaal niet naar je geluisterd en als je zelf naar de manager gaat, wordt je van alles verweten wat niet klopt, maar omdat er niets in het dossier wordt genoteerd, kun je dat ook niet meer bewijzen. Ook worden er mensen verweten dat ze de werkrelatie verzieken door naar een advocaat te stappen. Je moet op de woningen reageren terwijl je weet dat je daar niet meer voor in aanmerking komt, omdat je bijvoorbeeld een huurschuld hebt. En dan krijg je geen woning, niet op de particuliere markt, als op de gewone woningmarkt. Je zit dus in een vicieuze cirkel waar je nooit uitkomt, maar het wordt je wel kwalijk genomen dat je niet op de woningen reageert. Ik zit nu dus al een tijd in deze opvang. In de periode 22 augustus vorig jaar tot 29 januari dit jaar heb ik helemaal geen hulp van maatschappelijk werkers gehad, maar je verblijft daar maximaal zes maanden met een verlengduur van nog eens drie maanden. Dan schiet je tijd, als je daar al vijf maanden geen hulp krijgt, wel lekker op. Ik wil

Sibel en Corine hartelijk bedanken voor hun tijd en hun aandacht en te luisteren naar onze verhalen en, sorry, ik hoop dat ik snel weg kan uit deze opvang, maar waar ik dan naartoe kan en ga, dat weet ik niet. Bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Jij ook bedankt, niks meer in tijd. We gaan meteen maar even kijken of er commissieleden zijn die nog aanvullende vragen hebben, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb begrepen dat er ook een cliëntenraad is en kunt u daarbij terecht?

De voorzitter: Even in het microfoontje.

Inspreker: Nee, niet echt, dat is echt een beetje over de dagelijkse gang van zaken, maar om nou te zeggen dat die iets voor cliënten op die wijze doen, nee.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Een vraag, er schijnt onafhankelijke cliëntenondersteuners te zijn, zoals bijvoorbeeld Zorgbalans, bent u daarvan op de hoogte en wordt u dat verteld?

Inspreker: Nee, dat ken ik niet. Ik ken wel de vertrouwenspersoon, die heb ik ook ingeschakeld. Maar dat andere wat u zegt, nee, is mij onbekend.

De voorzitter: Even kijken, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Wat heeft de vertrouwenspersoon voor u kunnen betekenen?

Inspreker: De vertrouwenspersoon heeft zeg maar contacten gelegd met een zorgcoördinator en ik een later stadium met de teammanager. De gesprekken zelf met de zorgcoördinator die heb ik alleen gedaan en een keer met mevrouw Sibel erbij en vandaag was het tweede gesprek met de teammanager, daar was zij wel bij. Zij heeft het aangeluisterd en aangehoord en dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Voor zover ik weet, heeft de gemeente ook met HVO-Querido en met de woningbouw een regeling dat er gebruik gemaakt kan worden van een ja, dat is driehoekcontracten, dat er een woning geregeld wordt voor mensen die een uitzichtloze situatie hebben. Bent u daarvan op de hoogte?

Inspreker: Als u bedoelt het RIBW of een contingent woning, daar ben ik van op de hoogte, maar dan wordt er gezegd: u bent te goed, u kunt uw eigen boontjes wel doppen, het was fijn, bedankt, tot ziens, daar kom ik niet op.

De voorzitter: Oké, dan wil ik u bedanken voor uw inspreken. Ik heb hier nog iemand op de lijst, mevrouw Bonita? Bent u dat? Dan gaan we even een microfoon hiervoor regelen, dat lijkt me wat handiger, ja? U krijgt drie minuten de tijd, de rechterknop indrukken en dan kunt u spreken, gaat uw gang.

Inspreker: Geachte voorzitter en aanwezigen. Ik ben eind oktober 2018 bij de BCT binnengekomen. Er was geen tijd voor een intakegesprek, Corine Eckhard was met mij mee. Er werd mij gezegd dat ik 's avonds om tien uur kon bellen of er een bed voor mij was. Zou die er niet zijn, kon ik de nacht buiten verblijven. Corine en

Sibel hebben mij opgevangen en zijn op zoek gegaan naar onderdak. Aangezien er volgens de wet Ouderen in Haarlem niemand op straat hoeft te slapen. Ook is mijn verhaal meteen in de pers terecht gekomen. Door deze druk kon ik mij om vijf uur melden bij de HVO Velservoort en daar verblijf ik tot mijn verbazing nog steeds. De gemeente Beverwijk en de woningbouwvereniging eist een persoonlijkheidsonderzoek om een woning te krijgen. Bij mijn eerste gesprek met een persoonlijk begeleider en in januari met een maatschappelijk werker heb ik aangegeven dat ik die niet zelf op kan vragen. Dat gaat via een instelling, HVO dus. Beiden hebben niets met deze info gedaan. In augustus 2019 bleek via de GGZ dat de maatschappelijk werkster PO in de raad had moeten aanvragen bij het GGZ of een andere instantie. Haar excuus was dat ze dat niet wist. Dit bevreemd mij, omdat ik dat al sinds november 2018 heb aangegeven. Graag wil ik iets vertellen over de veiligheid in de Velservoort. Er zijn dagelijks dronken mannen die dreigend, naar en racistisch gedrag vertonen. Ik heb hier met alle medewerkers over gesproken, er is niets mee gebeurd. Daarom heb ik de vertrouwenspersoon ingeschakeld, dit werd als niet nodig en onprettig ervaren door de medewerkers. Daar veel medewerkers breken alle privacyregels van protocollen door met medewerkers over elkaar, maar ook over de cliënten te roddelen. Woorden over collega's als klapkut, kutwif, aansteller, luie hoer c.q. klootzak, et cetera is geen uitzondering. Cliënten zijn angstig om uit het traject te worden verwijderd, maar als ze kritisch zijn of een advocaat in de hand nemen. Gevolgen zijn namelijk overplaatsing naar de nog onveiligere Wilhelminastraat of helemaal weg, dus op straat. Bij de gezinnen op de Velservoort wordt bij niet luisteren of voor jezelf en je gezin opkomen tegen je geschreeuwd en bedreigd met melding Veilig Thuis of Jeugd en Gezin, er heerst een angstcultuur. Er wordt vooral over ons, maar niet met ons gesproken. Ook wil ik graag iets kwijt over de manier waarop onze dossiers worden bijgehouden. Geen enkele beslissing of gesprekken die we hebben, krijgen we op papier, mededelingen gaan mondeling en bij een verhaalkoppeling wordt terug of beweerd het niet gezegd te hebben. En naar aanleiding daarvan neem ik alle gesprekken op. Het dossier opvragen is ook niet de bedoeling, je moet in hun optiek gegronde redenen hebben. Daarbij zijn de dossiers onjuist, onvolledig en lijkt ermee geknoeid, want de HVO-medewerkers herkennen hun eigen woorden niet terug. Joris de Heus, alias de grote glorieuze leider voor HVO-Querido Haarlem, loopt als hij aanwezig is vooral te bellen over HVO zaken terwijl hij dit door de gangen loopt. Wij cliënten kunnen alles horen, ook gesprekken met personeel over hun toekomst bij het HVO worden in de open eetzaal gevoerd. Voel ik me veilig? Nee, geachte voorzitter, ik voel me oneindig onveilig. Dit is helaas het tipje van de ijsberg, excuus, ik sta open voor verder gesprek met eenieder van jullie om alle misstanden te bespreken. Dank u hartelijk voor uw luisterend oor.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er commissieleden die wat willen vragen? Heeft u tekst?

Inspreker: Ik heb trouwens het zwartboek voor de wethouder als ze dat van me zou willen accepteren.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb een vraag over het persoonlijkheidsonderzoek, wat houdt dat precies in?

Inspreker: Excuus. Er zijn meerdere onderzoeken, maar het is eigenlijk om te kijken of je psychische problemen hebt, zodat er een begeleider of begeleidend team op je gezet kan worden.

Mevrouw Stroo: Dus dat u zelfstandig gaat wonen.

Inspreker: Ja.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, mevrouw Bonita, mooie naam trouwens. O, er werd aangekondigd, ik vond het al zo mooi, oké. Over de Velserpoort inderdaad die onveilige situatie die u beschrijft. Ik heb daar destijds met de wethouder nog mogen logeren, toen heb ik wel opgemerkt dat toen er onveilige situaties ontstonden, dat die beveiliging vrij goed ingrijpt. Hoe zijn uw ervaringen daar dan mee?

Inspreker: Dat was omdat u er was. Mijn ervaringen zijn er niet, want de beveiliging mag niet ingrijpen zonder dat de HVO het zegt. De beveiliging vindt dat zelf ook heel lastig, vragen vaak: kunnen we diegene nu naar buiten begeleiden? Nee, gedrag is leidend en als het gedrag dan is dat er buiten wordt gescholden, geschreeuwd, gezongen, mensen worden uitgescholden, bedreigd, dan hebben wij dat toch niet gehoord, dus ja, vervelend.

De heer Van den Raadt: Oké, maar dus, de dingen die u beschrijft die gebeuren buiten?

Inspreker: We hebben een rookpleintje en dat is intern, dus het is binnen het HVO.

De voorzitter: Verder nog iemand een vraag? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb begrepen dat er een soort controle is op drank en ook als mensen binnenkomen, hoe kunnen er dan toch dronken mensen binnen zijn?

Inspreker: Men weet dat ze dronken zijn en dan zegt Joris: gedrag is leidend. En er zijn mensen die de eetzaal niet meer in durven omdat er daar wordt gespeeld, gescholden en bedreigd, maar dan eet je maar later, want de schreeuwer mag eten en de schreeuwer mag schreeuwen en die moet eigenlijk alleen als ze iemand van het HVO direct bedreigen, ja, dan moeten ze er natuurlijk wel meteen uit, want dat is niet zo aardig.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Verder niemand meer? Mevrouw Booms?

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, ik wil u alleen bedanken voor uw verhaal en ook voor de andere spreker en ja, ik hoop dat we er iets mee kunnen doen.

Inspreker: Ik denk dat ik voor iedereen die in het zwak opstaat en hier zit, hopen wij dat ook.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou, mevrouw Özogul nog, ja?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik wil alle mensen die ons benaderd hebben, de gemeente heeft een piepsysteem om dit soort dingen te kunnen ontdekken. Ik ben blij dat al deze mensen hebben gepiept om het zo te zeggen, zodat wij dan ook met ze in gesprek konden. Zij hebben aan de bel getrokken en wij hebben samen met hun dit in orde gemaakt. Er komen nog vragen en die willen we ook later behandeld hebben, maar het zou mooi zijn als er een heel korte reactie komt, want zij zei net: gedrag is leidend. Als het, nou, in sommige gevallen is het gedrag leidend, worden mensen eruit gezet en in sommige gevallen wat ik nu begrijp dus niet.

De voorzitter: Het zit hem in het ogenblik, ja, nou, dank u wel en ja, van mijn kant sterkte in ieder geval toegewenst en we hopen dat het snel opgelost wordt voor jullie. Het klopt dat mevrouw Bonita er dus niet is? O, nou, nou, dan hebben we iedereen gehad.

Overige punten ter bespreking

9. Kenter Jeugdhulp (JB)

9.1 Beantwoording raadsvragen ex. artikel 38 vragen VVD inzake Kenter en de continuïteit van de jeugdhulp in Haarlem

9.2 Raadsinformatiebrief 24 september 2019 Stand van zaken Kenter Jeugdhulp

De voorzitter: Dan gaan wij snel door naar punt 9. Zeg ik dat goed? Dat zeg ik goed. Dat is weer een, is een ter bespreking stuk, dat is Kenter Jeugdhulp. De raadsinformatiebrief Kenter Jeugdhulp is geagendeerd op verzoek van D66. De fractie beoogt met deze bespreking de kwaliteit en de continuïteit van de jeugdzorg voor Haarlemse kinderen te waarborgen. De fractie wil zich hierbij focussen op een gesprek met de commissie over het verbeterplan en wat er per 1 september moet zijn voor Kenter zo de nodige jeugdhulp te kunnen blijven bieden. Op verzoek van de VVD is de beantwoording van artikel 38 vraag inzake Kenter jeugdhulp toegevoegd aan dit agendapunt en bovendien is op verzoek van de wethouder de raadsinformatiebrief van 24 september over de actuele stand van zaken Kenter Jeugdhulp ook toegevoegd aan dit agendapunt. U kunt beide dus betrekken in uw bespreking. Ik wil dan eerst het woord geven even aan mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Als eerst, ik heb vorige commissievergadering ook expliciet gevraagd om dit agendapunt breder te trekken dan alleen Kenter Jeugdhulp, omdat ik bij verschillende jeugdzorginstellingen vergelijkbare zorgelijke ontwikkelingen zie en deze graag hier zou willen bespreken met het college en in deze commissie en de wethouder die refereerde daar zojuist ook aan, aan Lijn5 en Parlan, waar we ons ook echt wel zorgen over kunnen maken. Nou, voorzitter, we zien dat heel veel organisaties als Kenter, Lijn5 en Parlan in financieel zwaar weer verkeren. Dit heeft meerdere oorzaken zie ik ook terug in de raadsinformatiebrieven. De problemen komen doordat sommige instellingen slecht voorbereid zijn geweest op de decentralisatie in 2015. Er is sprake van interne reorganisaties, vertrek van managers, bestuurders, juist weer top heavy organisaties, er zijn te veel managers, bedrijfsvoering en ICT wat niet op orde is, gemeenten die geen kostendekkende tarieven zouden betalen, waardoor organisaties omvallen en ook overgenomen moeten worden. Een van deze jeugdzorginstellingen levert zorg voor negentig gemeenten en wij hebben nu last van het feit dat andere gemeenten voor een dubbeltje eerste rang willen zitten of simpelweg met andere goedkopere partners in zee gaan. Dus wij betalen volle pond en hebben straks alsnog mogelijk een probleem met het leveren van de broodnodige zorg aan onze Haarlemse jeugd. We zijn afhankelijk van grote jeugdhulporganisaties die enerzijds de boel blijkbaar niet op orde hebben en anderzijds door andere gemeenten, ja excusez moi, maar gewoon worden uitgeknepen. We zijn afhankelijk van regionale samenwerkingsverbanden waar sommige gemeenten naar eigen inzicht uitstappen en de rest in de problemen brengt. Moeten we de zorg dan niet kleinschaliger gaan organiseren, is het überhaupt betaalbaar? En ik ben eigenlijk heel hard op zoek naar een manier waarop deze raad nog invloed kan uitoefenen op dit geheel der dingen, maar ben daar nog zeker niet over uit. Ik ben ook heel benieuwd hoe dit college omgaat met het enorme vraagstuk en ik heb daarbij meer specifieke vragen aan de wethouder. Wat betreft Kenter, er is een hoop gaande in deze instelling, dat zien we ook terug in de brieven die zijn toegestuurd. Inmiddels is er een nieuwe bestuurder ingevlogen en ik begrijp uit de stukken dat er begin september een eerste plan van aanpak moet zijn om de boel daar op orde te krijgen, zodat de continuïteit en de kwaliteit van de zorg niet in gevaar komt. Wij hebben als gemeente ook een voorschot van 1.8 miljoen betaald, zodat de organisatie niet omvalt. Want, nou ja, ik heb het hier over ICT, over bedrijfsvoering, over financiën, allemaal belangrijke zaken natuurlijk, maar het gaat er uiteindelijk natuurlijk gewoon om dat onze kinderen de nodige zorg krijgen en blijven krijgen die ze nodig hebben. Kan de wethouder ons meenemen in de plannen van aanpak en de laatste

ontwikkelingen en kan hij daarbij ook ingaan op de betalingsregeling met Kenter? Gezondheid, wat betreft Lijn5, de raadsinformatiebrief liet me eigenlijk met nog meer vragen achter. En dan moet ik heel even mijn tekst er even bij pakken, ik lees namelijk terug in die brief dat de financiële druk op jeugdhulp te hoog is en dat Lijn5 het college heeft geïnformeerd te kampen met financiële problemen. Lijn5 voorziet op, tussen haken, korte termijn, geen risico voor de continuïteit van de jeugdhulp. Kan de wethouder aangeven of hij een duidelijk beeld heeft bij wat op korte termijn, is jeugdhulp gegarandeerd op bijvoorbeeld 1 januari 2020? Of ook langer? Lijn5 geeft zelf aan dat het probleem met name zit in de betaalde tarieven voor de jeugdhulp, maar ik lees ook dat de opbouw, de stichting, de overkoepelende stichting waar Lijn5 onder valt, andere redenen schijnt te benoemen voor de financiële problemen. Kan de wethouder aangeven wat de oorzaken van de problemen zijn volgens hem? En uit de brief begrijp ik ook dat per 1 januari 2018 een contract is afgesloten met Lijn5, door de IJmond en Zuid-Kennemerland, waarin staat dat overdracht van de overeenkomst alleen mogelijk is na schriftelijke toestemming van een opdrachtgever, in dit geval dus de gemeente. Achteraf gezien erg prettig, want dat biedt ons nu meer houvast. Maar waarom is deze clausule per 1 januari 2018 toegevoegd? Ik neem aan dat dit geen standaard clausule is in dit soort overeenkomsten, of, nou ja, begrijp ik dat verkeerd? Ik lees ook in de media, dat pardon, dat Lijn5 zelf zegt dat de beoogde overname volgend jaar al een feit moet zijn, per wanneer dan? En of de overname gepaard gaat met al dan niet gedwongen ontslagen is nog niet duidelijk, voor 1 oktober moet daar helderheid over zien te komen is de bedoeling en kan de wethouder ook hierop ingaan met zijn gesprek, ja, in zijn gesprekken die hij heeft gehad met bestuur van Lijn5? En tot slot rond ik af, voorzitter, Parlan. De wethouder heeft ons eerder dit jaar al geïnformeerd over financiële problemen bij Parlan. Omdat een aantal gemeenten hebben besloten met een andere partij in zee te gaan, die als ik het me goed herinner goedkoper zouden zijn. Maar daardoor komt de jeugdhulp aan jeugdigen met ernstige gedrags- en opvoedingsproblemen bij ons in gevaar en kan de wethouder ons meenemen in de laatste stand van zaken hieromtrent? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, dat was inderdaad wel even schrikken deze zomer toen we op het strand lagen en deze vervelende berichten tot ons kwamen. En dan zal ik mij in deze beperken tot de berichten over Kenter Jeugdhulp en niet in herhaling vallen ten opzichte van alle systeemvragen die D66 terecht gesteld heeft. Ik wil eigenlijk ook de wethouder bedanken voor het feit dat we ook direct erover geïnformeerd zijn, ik denk dat het heel goed is om de raad daarin mee te nemen, dat ook tijdig te doen en dan kunnen wij ook inderdaad controleren of dat op de juiste manier wordt gedaan en als het even kan u ook nog van advies voorzien over hoe we dit zouden kunnen oplossen. U schrijft in uw brief, waarvoor ook dank, dat de liquiditeitspositie van Kenter Jeugdhulp zorgelijk is en geconstateerd is dat de gemeente op dit moment en in de nabije toekomst als enige partij in werkkapitaal van Kenter Jeugdhulp voorzien. Mijn algemene vraag hierbij is eerst, hoe is deze situatie kunnen ontstaan? Mijn tweede vraag zit op de governance en dat is, op welke wijze heeft het toezicht van Kenter gefunctioneerd? En wat is uw beeld daarbij en hoe beoordeelt u de rol van de raad van toezicht? En ook heeft u vertrouwen in de raad van toezicht? Heeft de wethouder inmiddels een liquiditeitsprognose gezien van Kenter Jeugdhulp en zo nee, waarom niet? En als u hem wel heeft, dan zouden wij hem ook graag ontvangen en ik begrijp dat dat kabinet of geheim zal moeten, maar wegens bedrijfseconomische of vertrouwelijke karakter daarvan, maar toch zouden wij hem graag ontvangen. En mijn vraag is, hoeveel heeft het college op dit moment, laat ik het zeggen, extra overgemaakt naar Kenter? Het laatste en dan rond ik af, op 1 september zouden er verbeterplannen liggen, ik denk dat het een slecht teken is dat die er op dit moment niet zijn en mijn vraag is, heeft u een plan B klaarliggen voor het geval Kenter faillieert? En als laatste vraag, hoe borgt u dan de jeugdzorg in Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, u heeft nog denk ik twintig seconden.

De heer Oomkes: Ik zal het heel kort doen.

De voorzitter: Ja.

De heer Oomkes: Inmiddels hebben drie financierende gemeenten behalve Haarlem alsook Amsterdam toegang tot de boeken van het Kenter en kunnen we dus op enig termijn precies weten waar we financieel aan toe zijn. In het geval van onze stad gaat het om een voorschot van zeker 1.3 miljoen euro heb ik begrepen, ik vind dat als de zaak Kenter over zes weken inhoudelijk kan worden vrijgegeven, dat er dan een assessment moet worden gemaakt over de positie van de instelling. Er mag dan worden verwacht dat ze haar werkzaamheden binnen afzienbare tijd op orde krijgt. Zo niet, dat moeten we in het belang van de cliënten, in het belang van alle mensen die afhankelijk zijn van Kenter op zoek naar een club die haar werk beter op orde heeft.

De voorzitter: Uw tijd is nu ruim voorbij, ja? Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u voorzitter. In de raadsinformatiebrief staat dat bij de eerste pagina onder punt 1, de productiviteit is te laag en er zijn geruime tijd problemen bij tijdschrijven. Ik zou graag uitleg willen hebben over dat tijdschrijven, hoe dat systeem werkt. Punt 2 staat, beperkte financiering door de gemeente, er is discussie over geleverde, maar niet gefactureerde zorg zoals de indirecte tijd in relatie tot tarieven. Ook daar zou ik graag uitleg over willen hebben, hoe dat werkt. Op pagina twee staat, de organisatie heeft een personeelsprobleem, het werven van nieuw personeel is lastig. Iets verderop lees ik dat de continuïteit van zorg geborgd is. Nou, in mijn ogen is dat een beetje strijdig, als je te weinig personeel hebt, kun je denk ik de borg onvoldoende, of de zorg onvoldoende leveren. Maar wat ik hier in dit stuk dan mis is, is er een controle geweest bij deelnemers, bij gezinnen, jeugdigen die de zorg ontvangen? En dan denk ik, dan bedoel ik een kwaliteitscontrole voor wat betreft de wachtlijst, continuïteit van zorg, bereikbaarheid en ook bereikbaarheid in crisissituaties. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ik ben maar eens even in de bestuursrapportage gedoken van het Kenter en daar staat het volgende, onder de, o sorry mijn geluid, onder de, er wordt heel duidelijk gezegd, we hebben te maken met een aantal problemen, ze geven hier als een van de redenen op, en ik quote even: natuurlijk helpt het niet dat de verantwoording complex is, per gemeente verschilt en de WMO en DBC-financiering deze complexiteit verder verhevigen. Al met al een desastreuze mix waardoor Kenter te langdurig minder inkomsten binnenhaalt en meer kosten maakt. Helaas moet ik constateren dat diverse gemeenten Kenter hebben gedupeerd met niet kostendekkende financiering. In sommige gevallen is zelfs tijdens de contractduur het budget of tarief naar beneden bijgesteld. Gelukkig maken we ook anders mee, zoals het geval is bij de gemeente Haarlemmermeer. Nou, dat triggert mij, dan denk ik van oké, als dit zo duidelijk wordt gesteld, ben ik heel nieuwsgierig naar om welke gemeenten dat dan gaat en waar ze het precies over hebben. Dus ik heb even gebeld en gevraagd wat er nou precies wordt bedoeld met dat de spelregels halverwege worden, nou ja, wat er ook staat wat ik net heb voorgelezen. Het grootste bezwaar, of het grootste probleem wat Kenter op dit moment heeft, is dat er, wat zij zelf aangeven, is dat de indirecte tijd niet wordt vergoed, dat levert voor hun echt een enorm probleem op. Dat gebeurt in andere regio's wel, in Alkmaar, in Haarlemmermeer gebeurt dat dus wel, Midden- en Zuid-Kennemerland gebeurt dat niet en wat is het dan precies, die indirecte tijd in dit geval, dan gaat het onder andere over gesprekken die gevoerd worden met de

leraren en andere mensen in het directe netwerk van het kind, de reistijd van ambulante krachten, maar ook over het bijhouden van de verantwoordingsadministratie en ik weet uit ervaring dat in de jeugdzorg, met name die verantwoording, dat kost gewoon heel erg veel tijd vanwege het precaire karakter van de zorg. Ik neem aan dat de gemeente Haarlem heeft gekozen om die indirecte tijd niet te vergoeden, dat het niet alleen geldt voor Kenter, maar dat het geldt voor alle partijen binnen de jeugdzorg. Ik neem ook aan dat die problemen dus ook niet alleen bij Kenter zitten, maar ook bij meer partijen ik ben heel erg benieuwd hoe de wethouder hier tegenaan kijkt en wat zijn mening hierover is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Aansluitend op wat GroenLinks net zegt, gesprekken met scholen gesprekken met, om het kind heen, zijn wat de SP betreft wezenlijk belangrijke zaken, dus mijn vraag aan de wethouder is, waarom hebben we ervoor gekozen om dat juist niet te vergoeden, omdat je daar juist heel veel, ja, profijt van kan hebben? En een tweede vraag is, in de brief staat wel dat het gewaarborgd is, de hulp, nou ja, uit mijn ervaring in het veld ken ik Kenter toch wel als een goede organisatie die veel kinderen hier in Haarlem helpt. Hebben die kinderen de garantie ook dat die hulp in de toekomst ook gewaarborgd is? Horende wat GroenLinks ook net zegt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel voorzitter. Er is heel veel gezegd, ik sluit me aan bij de vragen van de vorige sprekers. De situatie van de zorginstellingen als Kenter, Parlan en Lijn5 is inderdaad zorgelijk. Mijn vraag aan de wethouder, in hoeverre heeft het college een plan B voor het geval dat het niet meer goedkomt met deze instellingen? Er is niks anders dan personeelsproblemen bij Kenter Jeugdhulp, actieplan voor aanpak, miljoenentekort Kenter Jeugdhulp, enzovoorts, enzovoorts. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Niemand meer? Wethouder Botter, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel. We hebben het natuurlijk net al een klein beetje aangeroerd, de situatie is in die zin zeker penibel. Ik ga gewoon even alle vragen langs die zijn gesteld om in ieder geval te voorkomen dat ik zaken mis, waarbij ik nog wel ook duidelijk wil aangeven dat er ook zaken spelen als je in zo'n situatie komt, dat de systeemverantwoordelijke minister ingrijpt en dat zie je op een gegeven moment in de situatie dat er zeg maar een eerste alarmfase begint, dan komt de jeugdautoriteit daar ook bij. Dan komt ook het ministerie erbij, dan wordt er gekeken en in die fase zitten we nu heel nadrukkelijk met Parlan, om te kijken of we met Parlan tot een oplossing kunnen komen. Ik ben nog nooit zo vaak in Heerhugowaard en Alkmaar geweest als de afgelopen tijd. Daar hebben we eigenlijk pas heel laat de wethouders, vertegenwoordigers van Noord-Holland Noord kunnen overtuigen dat als de Jeugdzorg plus zou omvallen, dat dan ook hun ambulante jeugdzorg zou omvallen, dat hadden ze eerst gewoon totaal niet in beeld, dat was iets wat tot Babylonische spraakverwarringen heeft geleid en pas eigenlijk de laatste twee maanden hebben zij zich echt ook gerealiseerd, we moeten wat doen, ook richting Parlan. Nou, dat is toen gaan lopen, daar is de jeugdzorg autoriteit aangeschoven. Die zou afgelopen vrijdag met een beslissing komen of er wel of geen financiële steun zou worden geleverd. Wij hebben daarover nog niks gehoord anders dan een briefje vanmiddag van dat ze ermee bezig zijn en dat wanneer het duidelijk wordt, we zullen worden geïnformeerd. En ten aanzien van het plan B, ten aanzien van Parlan en de 25 jongeren die wij daar als Midden- en Zuid Kennemerland hebben zitten, hebben wij in ieder geval wel alternatieven beschikbaar om deze jongeren onder te brengen. Tegelijkertijd, als je dan met zo'n project bezig bent, breekt, nou, ik houd niet van het woord, maar breekt de commotie uit over als je aan het strand ligt, inderdaad Kenter, daar denk je van nou, ik heb alles gehad, ik wist

natuurlijk wel van tevoren van dat ook bij Kenter de problematiek speelde van de zwakke situatie en vlak voor de zomer ben ik ook geïnformeerd over het bedrag van de 1.8 miljoen, daar heb ik ook mijn verbazing over uitgesproken, maar dat is een bedrag wat open staat sinds 2017 en waarbij zeg maar, dat is ontstaan, toen nog vanuit de periode dat we aan voorschotten deden. Inmiddels hebben we iWmo op orde, dat is het digitale berichtverkeer tussen de jeugdinstellingen en ons als gemeente, waarbij eigenlijk op basis van maandfacturen kan worden afgerekend. Dat was toen nog niet en nu bij de afrekening is er zeg maar ook dus een probleem, want ze hebben die liquide middelen niet. Heel veel van de grote jeugdzorgorganisaties die ik al zei, waren op een andere manier gewend om een bedrijfsvoering te doen toen ze nog onder de provincie vielen, dan dat ze dat nu zijn en hebben nu ook reserves kunnen opbouwen door middel van al hun vastgoed aan te kopen en dat ook direct af te betalen. Dat betekent dat ze in die zin vermogend zijn in gebouwen, maar niet in liquide middelen. Dat blijkt ook uit de beschrijving van de positie van Kenter nu. Ik kan die u nog niet nu overhandigen, maar dat kan ik wel binnen een paar weken, want we hebben nu toegang met iemand die we gezamenlijk als projectleider daar hebben zitten, die ook echt in de boeken kan kijken. Kenter heeft een, naast het bedrag wat bij ons uitstaat van 1.8 miljoen, ook nog een bedrag uitstaan bij Haarlemmermeer van vijf ton en van een miljoen volgens mij in Amsterdam. En tegelijkertijd is er dus bij ons ook discussie ook ter hoogte van een bedrag van ongeveer twee miljoen, dus dat zou tegen mekaar weg kunnen vallen met die vordering, maar over de tarieven van niet geleverde diensten. Nou is het rare, dat de quote die mevrouw Klazes doet over de bestuursrapportage, ik weet niet precies meer in welke bestuursrapportage dat staat, maar die vind ik zelf wel te kort door de bocht. Wij hebben op basis van de opmerkingen van Kenter een onderzoek laten doen door Berenschot, om te kijken of de tarieven die wij betalen, of die marktconform zijn of niet. Dat onderzoek is zeg maar op basis van de data die geleverd zijn door Kenter uitgevoerd. En diezelfde tarieven worden bijvoorbeeld ook gebruikt voor organisaties als De Bascule en andere jeugdzorgorganisaties en wat blijkt nu, dat nu achteraf er aan op werd gemaakt van de cijfers deugen niet en dat men tot de conclusie kwam, nou, misschien zit het er wel in, misschien zit het er niet in, dat wisten wij, dat weten wij niet, want wij hebben ons niet bemoeid met het aanleveren van die gegevens. Wij hebben ook ons niet bemoeid met het onderzoek van Berenschot, maar wij hebben op gegeven moment te horen gekregen, nou, wat jullie betalen is goed. En nou, dat moet nu inderdaad ook verder worden uitgezocht. Tegelijkertijd zit er 20% van het tarief, is overhead van Kenter, dus in de bedragen die wij al betalen zit al wel 20% overhead en wat je tegelijkertijd ziet, is dat tijdschrijven een onderdeel is van hun automatiseringspakket, dat loopt niet lekker, dat pakket hebben zij zelf aangeschaft, maar ze hebben net als Parlan toevallig een pakket aangeschaft wat de rest van Nederland niet gebruikt, wat wel 1.5 miljoen heeft gekost, of twee miljoen heeft gekost, maar wat nu niet meer te gebruiken is omdat er ook geen updates meer van worden geleverd, dus dat is, dat zegt iets over de bedrijfsvoering natuurlijk binnen ook zo'n organisatie, dat zegt niets over de huidige directeur bestuurder maar het zegt wel iets over van hoe dat in die organisatie is gegaan. En dat zijn wel dingen waarvan ik denk, daar moet ik eerst van weten hoe het precies zit, voordat ik daar met oplossingen kan komen. En ik weet niet of dat u ook door de telefoon verteld is, dat dit soort zaken spelen, want dat zou ik dan wel heel erg versluierd vinden als het gaat over de vraag van, of laat ik het anders zeggen, dat zou ik een, als het niet zou worden gezegd, dan is hetgeen van wat wel wordt gezegd zou je toch in een ander daglicht moeten gaan plaatsen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dat voorbeeld wat u nu geeft over dat pakket wat is aangeschaft, nou, dat is, daar valt wat te zeggen over het bestuur die dat heeft gedaan, maar hoe verhoudt zich dat bijvoorbeeld tot een raad van toezicht? Op welke wijze adviseren die daarin of kijken die daarnaar, want, punt.

Wethouder Botter: Meneer Van Kessel, bij die beantwoording was ik nog niet, die had, heb ik wel genoteerd. Ik zal er meteen op ingaan. Wij hebben een governance structuur in Nederland met elkaar afgesproken dat, geldt voor de schoolbesturen, dat is een vergaande vorm van doordecentralisatie, de schoolbesturen zijn verantwoordelijk voor het bestuur van de school, zorginstellingen worden bestuurd door raden van toezicht en op het moment dat raden van toezicht niet functioneren, ja, dan is het zo dat ik daar niet op kan ingrijpen. Ik heb zelf natuurlijk wel ook een hartig woordje gesproken tijdens het overleg wat we veertien dagen hebben gehad ook met de raad van toezicht en ook met de directeur bestuurder die daar nu zit. Ik heb ook aangegeven toen aanvankelijk bleek hoe ingewikkeld het was om daar een voet tussen de deur te krijgen, een inzage in die boeken te krijgen, terwijl we dat met de raad van toezicht hadden afgesproken, daar heb ik ook de raad van toezicht op aangesproken van, we hebben afgesproken dat we daar iemand zouden krijgen, drie dagen in de week om te zorgen dat die daar in de boeken kon kijken. Nou, dat is in denk ik niet mis te verstande bewoording overgekomen en sinds begin deze week hebben we dus toezicht, hebben we daar iemand zitten die daar kan kijken en daar wordt dus, uiteindelijk is het dus ook niet gelukt om dat rapport op 1 september klaar te hebben, maar het is nu afgesproken dat het over zes weken, nu dan over vijf weken, beschikbaar komt. En zodra ik het heb, kom ik daar ook meteen met u over te spreken. Er was al een aanzet toe gemaakt door directeur bestuurder, die heeft aangegeven van ja, moet je luisteren, ik ben net hier binnen, hij is op 4 juli aangetreden, dus dat is ook midden in de zomer. Hij heeft niet aan het strand gelegen, hij is gewoon echt bezig geweest om daar te proberen de orde op zaken te stellen en hij is wel tot een zestal punten die onder andere ook in de brief genoemd staan, gekomen, waaruit blijkt dat hij ook wel doorheeft dat er iets daar moet gaan veranderen, niet in de laatste plaats ook daar de cultuur en niet in de laatste plaats ook een aantal dingen rondom zeg maar de bedrijfsvoering.

De voorzitter: U heeft een vervolgvraag.

De heer Van Kessel: Een kleine vervolgvraag. Als u zelf niet gaat over die raad van toezicht, hoe zit dat dan wel? Wie gaat daar dan wel over en wie beoordeelt, wie houdt er toezicht op deze toezichthouder dan?

Wethouder Botter: Dat is de jeugd, hoe heet het, de jeugdautoriteit.

De heer Van Kessel: In dit verhaal heeft u ook, is dus daar bekend en heeft u daar ook neergelegd hoe dit werkt?

Wethouder Botter: U zult begrijpen dat sinds wij met Parlan bezig zijn, wij onder een vergrootglas liggen in Den Haag, dat de minister zich er persoonlijk elke week mee bezig houdt. Ik zit er nu om te lachen, maar het is natuurlijk diep en diep triest dat je drie van dat soort dingen achter mekaar dat je daarmee te maken krijgt in je eigen regio, terwijl je er part noch deel aan hebt, want nogmaals, een aantal van onze instellingen die weten heel goed te werken met de tarieven die we betalen, volgens mij hebben we altijd, en dat is ook de opmerking geweest van onderzoekers die in het kader van het AJF onderzoek hebben gedaan, dat we altijd juist kwaliteit en budget voorop hebben gesteld en dat we nooit hebben bekribbeld op de kosten. De opmerking net over van ja het contract, dat is gewijzigd in 2018, is gewoon pertinent niet waar. Dat stond ook in de contracten van 2015 al, dat is een aanbeveling geweest om dat op die manier te regelen, juist in 2015 toen wij voor de eerste keer geconfronteerd werden met het beheer van de jeugdzorg, dat mocht het omvallen, dat wij dan in ieder geval een interventie konden plegen, dat het dan niet iets was wat ineens naar een andere organisatie zou kunnen. Nou, volgens mij over Kenter heb ik en Parlan heb ik denk ik vrijwel alle vragen beantwoord, er zijn alleen nog volgens mij vragen over Lijn5 en dan met name...

De heer Van Kessel: Nee, ik had nog...

De voorzitter: Uw spreektijd is wel op, al een tijd, ja.

De heer Van Kessel: O, nou, dan zal ik alleen herhalen wat ik reeds gevraagd heb en dat is, ik heb gevraagd naar, pardon, of er een plan B klaarligt voor het geval Kenter failliet...

De voorzitter: Ja, die is beantwoord.

De heer Van Kessel: En in hoeverre, pardon, ja, nu raak ik daardoor juist mijn vraag kwijt, ja, of u daarover kan aangeven hoe dat werkt landelijk zal ik maar zeggen en hoe daarop wordt ingegrepen dan op het moment dat we in, zouden gaan failleren. Dus hoe werkt het op dat moment en hoe vindt dus dan in die zin de continuïteit van jeugdzorg plaats en dat was de laatste vraag.

Wethouder Botter: Nou, wij hebben dat onderzoek dat we nu laten doen, zou aanleiding kunnen zijn om op te schalen. Dat betekent dat we naar de jeugdautoriteit moeten en dan moet, die komt in orde op, op het moment dat zeg maar de zorgcontinuïteit in het geding komt en die gaan dan vervolgens ook met ons in gesprek. En voor wat betreft wat ik al zeg, we hopen binnen zes weken, of we gaan er echt vanuit, dat binnen zes weken dat rapport er nu ligt. We hebben wel natuurlijk, zijn we aan het inventariseren welke cliënten, welk type zorg en dergelijke door de organisaties wordt aangeboden die ik hier net alle drie heb genoemd, om te zorgen dat we daar ook een plan B onder hebben liggen. Maar je trekt niet zomaar voor enkele honderden kinderen of duizenden kinderen trek je een blik met zorg open, dus alles is erop gericht om te zorgen dat we dat goed gaan regelen. En het, ik sluit ook niet uit dat we op een gegeven moment met een opmerking zullen moeten komen of een verzoek aan u of we ondanks de financiële situatie die er is en die is penibel, zal het ook kunnen zijn dat er nog een keer misschien naar ons voorschot wordt gevraagd, en als er met alle ondersteuning van dien vanuit de jeugdzorgautoriteit een dergelijk plan te realiseren valt om daardoor de zorg te kunnen continueren om eventjes, ja, ik heb heel veel geleerd, de badkuip te door, te komen, ja, de badkuip heet dat, dat je even zo'n moment hebt dat je een inzakking hebt van de middelen, maar dat het daarna weer goed wordt, dus dat is iets waar ik niet meteen natuurlijk vanuit ga en hoop vanuit te gaan, maar het is mogelijk een van de scenario's waar we over hebben nagedacht. Nou, dan...

De voorzitter: U heeft een interruptie nog van, denk ik, van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, u zei net, ik weet niet uit welk stuk dat komt, zou ik even, dat zal ik even zeggen, het komt uit Kenter Jeugdhulp bestuurdersverslag 2018, het is gewoon openbaar, kun je gewoon intoetsen in Google en dan komt het naar voren, dus dat is geen groot geheim. En ik ben, sorry? Ja, dat klopt en ik heb ze ook geconfronteerd met die letterlijke tekst uit hun verslag en toen kwam dit eruit naar voren, dus vandaar ook dat ik nu nog een keer vraag en u heeft het al een beetje aangestipt, maar die indirecte uren, ziet u een mogelijkheid of vindt u het, zou u het terecht vinden om die indirecte uren te vergoeden of gaat daarmee een precedentwerking, treedt daarmee een precedentwerking in werking waardoor u aan al die mensen die indirecte uren en is dat onbetaalbaar? Wat is de reden om die indirecte uren niet te vergoeden van Kenter?

Wethouder Botter: Nou, kijk, het is een onderdeel geweest van de tariefbespreking die we met ze hebben gehad, dat is een. Als het gaat over de afstemming tussen school en zorg, dan is juist Kenter een van de parapleedjes als het gaat over het IKC Plus, dus wij weten als geen ander hoe zij daarin zitten en hoe noodzakelijk het is om dat type zorg, het is dure zorg, maar het is ook naar ons idee effectieve zorg, dus dat verhaal van dat wij geen uren zouden betalen voor overleg met onderwijsinstellingen, daar geloof ik helemaal geen bal van, want dat is echt een onderdeel gewoon van het werk, dat hoort erbij. Maar het is weldegelijk zo dat wij ze al voor een deel, we hebben begin dit jaar twee ton of drie ton extra overgemaakt, waarvan we

zeiden van en dan houden we er ook verder over op en daar is de toenmalige directeur bestuurder ook mee akkoord gegaan. Dat is ook vanuit, zeg maar Velsers gebeurd, dus ja, op een gegeven moment vraag ik me ook af van, je kunt er keer op keer op terugkomen, maar het moet wel reëel zijn en ik wil per se weten hoe zich dat bedrag verhoudt tot de reguliere overhead die ook in het programma zit. En als ik ja, ik wil gewoon weten hoe die bedrijfsvoering daar vorm krijgt, zeg maar. Nou, dan heb ik nog een paar dingen over Lijn5. Lijn5, daarvan heb ik begrepen, is vorige week, is gesloten, de inschrijving van eventuele partners die het bedrijf of onderdelen van het bedrijf zouden willen overnemen. Ik heb begrepen dat er ook een partner is waar nu heel serieus mee gesproken wordt en ik weet echt niet, ik denk ook niet dat ik het u zou zeggen als ik het wel weet, maar ik weet het echt zelf ook niet, dat is gewoon ook maar goed, want anders had ik het er misschien uitgeflapt, maar er is een partner die zeg maar daarmee bezig is en over die Due Diligence geloof ik, onderzoek heet het, en binnen drie weken moet duidelijk zijn of dat echt een partner is die bijvoorbeeld een heleboel. Nou, daarnaast gaan we met een aantal partijen in gesprek om de zorg veel lokaler en regionaler te maken, want ik wil hier echt van af. Dit is echt, en de instellingen ook. Lijn5 wordt bijvoorbeeld geconfronteerd met een sedatief contract, ik zeg ja, maar, en tarieven, ik zeg ja, binnen een groep zelfs nog, en dan zeg ik van ja, maar wij doen het met zijn achten samen. Ja, majeur, dat is niet alleen jullie, ze komen vanuit het hele land. Dus ze komen, en, nou ja, dat is voor hen natuurlijk ook, daar kan geen schrapsessie tegenop van mevrouw Verdonk, dus dat kan je allemaal niet regelen. Dus dat die zorg lokaler moet, dat, daar is ook iedereen het over eens en dat willen we ook zeker oppakken. Nou, ik zal ongetwijfeld wat vergeten zijn. Even kijken, wat?

Mevrouw Klazes: De continuïteit van Jeugdzorg.

Wethouder Botter: Ja, nee, maar dat, kijk, we zijn in feite bij Parlan zijn we nu bezig met de jeugdzorgautoriteit van het ministerie. Als we er niet uitkomen met elkaar, dan gaan we hoger de escalatieladder in en dan kunnen we uiteindelijk zelfs ook een toe, een aanwijzing krijgen. Ik verwacht niet dat wij die krijgen, want wij hebben echt vanaf het begin af aan volledig aan alles meegewerkt en ik heb het dan over wij als Midden en Zuid Kennemerland, dus daar zal het niet aan liggen. We hebben ook afgesproken met de minister dat we een plan gaan maken voor de komende twee jaar, een soort transitie, transformatieplan, waarbij we de jeugdzorg in Noord-Holland verder moeten vormgeven, hoe we dat willen doen en hoe we dat vorm gaan krijgen, dus daar kom ik ook voor bij u terug. Dat moeten we met heel, alle zeg maar trekkers van de jeugdzorg binnen Noord-Holland regelen en ja, in die zin is het ook voor het ministerie, wij zijn de eerste waarbij dit zo speelt. Dus je merkt ook dat er bij hen een zekere mate van aftasten is van hoe gaan we nou hiermee om en nou ja, zij zijn heel erg zoekende naar een systeemverantwoordelijkheid en op de achtergrond, ik weet niet of u dat ook in de media volgt, maar speelt ook die discussie over de vraag, van moeten we niet naar een aantal meer landelijk c.q. regionale instellingen die zeg maar ervoor zorgen dat je daar grens overstijgende problematiek onderbrengt? Maar ja, dan vindt, ja, dat wil misschien de minister dan, maar dan zegt de VNG, maar dat is weer onze eer te na, want wij konden het toch als gemeente? Nou, dat is een soort proces waar we middenin zitten, wat soms heel erg leuk is, maar waar je soms ook wel slapeloze nachten van hebt. En de personeelsproblemen zijn overigens overal, ik zal het alleen nog maar erger maken met deze zin, maar die zijn overal en die zijn ook bij Veilig Thuis, die zijn ook bij de hoe heet het, de GI's, die zijn ook bij het CJG. De kosten, de zorg wordt nu betaald omdat heel veel mensen zich aanbieden als ZZP'er. Dat betekent dat we jonge mensen krijgen die eigenlijk heel weinig ervaring nog hebben en soms direct van de opleiding komen en soms voor een salaris werken, terwijl oudere jeugdzorgmedewerkers die er al jaren inzitten en ook goed werk leveren dan weer met argusogen kijken van wat gebeurt hier? Dus dat geeft op de werkvloer geeft dat ook allerlei scheve gezichten. Dus het is een boeiend, uitdagend en inspirerend werkveld tegelijk.

De voorzitter: Was dat het wethouder?

Wethouder Botter: Ja, als u tevreden bent. Maar u bent wel volledig op de hoogte nu van alles.

De voorzitter: Ja, ik heb een hoop informatie gehad. Ik neem aan dat het zo wel voldoende besproken is.

14. Rondvraag

De voorzitter: Goed. Dan, dit was het laatste punt vandaag voor deze wethouder en, maar we hebben nog wel even een rondvraag, inderdaad. En die was van Jouw Haarlem. Mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Uit een onderzoek van Reporter Radio blijkt dat tientallen scholen voor speciaal onderwijs met een enorme toeloop te maken hebben. Hierdoor zijn de klassen te groot of kunnen kinderen zelfs niet geplaatst worden, waardoor sommige thuis moeten zitten. Hoe is de situatie op de Haarlemse scholen voor speciaal onderwijs? Is er inderdaad sprake van grote toeloop met veel te grote klassen tot gevolg? Zijn er in Haarlem kinderen die niet geplaatst kunnen worden en daardoor noodgedwongen thuis moeten zitten?

Wethouder Botter: Ja, het zijn vrij inhoudelijke en technische vragen, dus als u het goed vindt dan wil ik er alleen globaal op reageren. Ik heb hier een heel uitgebreid antwoord staan en ik vind het ook zonde om dat niet naar u toe te sturen. Maar het is zo dat op een aantal scholen best wel knelpunten worden ervaren, maar zo erg als in de Reporter documentaire over reportages beschreven is het in Haarlem nog niet. Er is een dekkend aanbod voor de regio en op het moment dat er zeg maar iemand niet geplaatst kan worden, wordt daar heel zorgvuldig en goed naar gekeken. Het punt is alleen wel dat er zich een aantal knelpunten voordoet op het terrein van het, van de overgang van het VSO naar het MBO. Daar zijn nog wel wat knelpunten en alles wat ik nu zeg is op basis van de gegevens 2018, want de laatste cijfers komen op 1 oktober 2019. Maar ik heb wel een wat uitgebreider antwoord. Als u hier nu genoeg meeneemt, hetgeen ik zou waarderen, dan zorg ik dat u het schriftelijke antwoord gewoon via de raadszaal krijgt en daar kan dan iedereen ook zijn voordeel mee doen.

Pauze

De voorzitter: Oké, nou, dank u wel. Dank u wel wethouder Botter. Ja, er staat nu een pauze gepland. Ja, er staat een pauze gepland om half negen, dat was een uur geleden. We hebben nog een punt, dat is de update wachttijden WMO en nog een concept raadsjaaragenda en wat mij betreft, wethouder Meijs die, die loopt daarachter. Dus, sorry, wacht even, we gaan door? Nou, de wethouder komt er al aan.

Overige punten ter bespreking

11. Update wachttijden WMO (MTM)

De voorzitter: Ja, we gaan door met punt 11, dat is de update wachttijden WMO. Nou, u bent inmiddels via de raadsinformatiebrief geïnformeerd over de stand van zaken omtrent de WMO. Het staat zoals gewoonlijk ter bespreking op de agenda, het gaat niet door naar de raad. Wie kan ik het eerste het woord geven? De heer Oomkes, u heeft geen spreektijd, ik geef u een paar seconden, en de heer Van Kessel natuurlijk ook.

De heer Oomkes: Uit de rapportage blijkt dat een deel van de status quo, tweehonderd dossiers te laat wordt veroorzaakt door het opengooien van de WMO, abonnementensysteem, maar ook doordat de vereenvoudiging van de werkwijze bij de sociale dienst nog geen vruchten heeft afgeworpen. De

berichtgeving, o sorry, oké. Dan zal ik het herhalen. Uit de rapportage blijkt dat een deel van de status quo, tweehonderd dossiers te laat zeg maar, wordt veroorzaakt door het opengooien van de WMO, het abonnementensysteem, maar ook doordat de vereenvoudiging van de werkwijze bij de sociale dienst zelf nog geen vruchten heeft afgeworpen. De berichtgeving is in dat licht te summier en te weinig onderscheidend om te begrijpen of die verbetering nog wel wordt verwacht. Weer een maand wachten zonder uitzicht te bieden op meer informatie kan niet. Ik roep de wethouder op om nu al haar licht te laten schijnen op de situatie zoals die de laatste maanden is gegroeid, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel dan nog even.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Ik kan het eigenlijk houden bij de woorden van de vorige keer, dat de status quo die we nu zien niet goed genoeg is en de volgende keer op basis van de extra onderzoeken en de procesoptimalisatie, dat we dan kijken hoe we die wachttijd nog verder weg kunnen, terug kunnen dringen en dus volgende keer een wat ruimer debat alstublieft.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel. Ik onderschrijf de woorden van VVD en daarbij beseffen we ook dat de procesoptimalisatie iets is wat niet overnight gebeurt, dus wij gunnen de wethouder nog wat tijd.

De voorzitter: Oké, nog iemand? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel voorzitter. In dit stuk lees ik dat het aantal meldingen voor de WMO toenemen en dat bij de afhandeling daarvan helaas het aantal meldingen dat buiten de wettelijke termijn valt zich op dit moment stabiliseert en niet verder afneemt, dus dit probleem lijkt niet tijdelijk, maar lijkt wel definitief. Mijn vraag aan de wethouder, wat gaat u daaraan doen om dit structureel dit probleem op te lossen? Dank u wel.

De voorzitter: En nu, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. De wachttijden lopen op bij het verstrekken van huishoudelijke ondersteuning en bij het verstrekken van de benodigde hulpmiddelen. De wachttijden die baren ons zorgen, de mensen die het nodig hebben en de mantelzorgers eromheen komen in de problemen, wat gaat u hieraan doen? Ik heb ook nog een vraag namens mevrouw Özogul, er is meer vraag naar zorg, kunnen de aanbieders dit bieden en hoelang zijn de wachttijden?

De voorzitter: Dank u wel. Ja, iedereen gehad die wat wilde melden? Wethouder Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Hartelijk dank. Ja, als eerste natuurlijk, we hebben hier eigenlijk twee jaargangen, de jaargang waar het ooit over ontstaan is van 2018, dat is, toen liepen de wachttijden enorm op, daar hebben we er op een na nu bijna alles, of is alles weggewerkt. Tegelijkertijd zien we inderdaad dat de meldingen in 2019 nog, o kijk.

De voorzitter: U heeft nu al een interruptie, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even nog over 2018, ik vind dat rijkelijk laat in september, dat het nu eigenlijk is opgelost.

Wethouder Meijs: Die ene die blijft ook staan, dat is een best ingewikkelde casuïstiek, ik zal u daar, echt alle details kan ik u besparen, maar het is een complexe familie met meerdere gehandicapte personen en of de

weg wordt, of het huis verbouwen of verhuizen en dan buiten het huis een ander huis zoeken en daar zijn steeds gesprekken over, dus ik hoop dat dat op gegeven moment wel afgerond gaat worden, maar dat is niet iets wat ik eergisteren of gisteren al op had kunnen lossen. We hebben wel voortdurend contact ook met het gezin en ze zijn ook niet verstoken van hulp, het is niet zo dat zij geen hulp hebben en wachten op morgen, dus die hebben we zeker wel in beeld, maar dat is de enige nog zal ik maar zeggen van die grote bulk waar we toen in december tegenaan liepen.

Mevrouw Stroo: Ja, het gaat nu niet om dat ene geval, maar natuurlijk om de ruim vijfhonderd gevallen en die zijn uiteindelijk werden die wel steeds minder, maar ja, dat had, vijf, zes maanden, dat is toch wel een beetje lang.

Wethouder Meijs: Daar heeft u helemaal gelijk in, daar heb ik ook steeds van gezegd dat ik daar nou ja, dat ik dat erken. En het andere waar we nu tegenaan lopen is die nieuwe instroom vanaf 2019. Eigenlijk vanaf januari 24-25% toename. Ik heb steeds de vinger aan de pols gehouden, heb ik u ook steeds meegenomen. De volgende keer in oktober gaan wij daar in ieder geval wat dieper op in met een wat uitgebreidere rapportage over die procesoptimalisering die we hebben doorgevoerd en dat dat nog niet goed genoeg is om de wachttijden hier nu af te doen nemen, dat kan ik ook alleen maar onderstrepen. Ik krijg ook dagkoersen, zojuist nog dagkoersen doorgekregen, dat we nu wel een kleine kentering zien, maar dat is allemaal nog heel klein, dus dat krijgen we dan weer volgende week of die week erop te zien. Dus ja, het baart mij ook nog steeds zorgen en ja, wat ik overweeg nu is in ieder geval om naast die twaalf extra fte's nog wat extra fte in te zetten om voor het einde van het jaar niet tegen eenzelfde soort bulk aan te lopen. U vraagt mij om de wachttijden bij de aanbieders. Nou, daar hebben wij op dit moment geen grote, nou ja, is ons niet bekend dat daar heel veel opstopping is, dus als dat wel zo is, neem ik u steeds mee, heb ik u ook gezegd als daar reden toe is en we zijn nog steeds bezig met die twee proeftuinen, zodat we ook kijken van wat kunnen we daaruit opvissen om in ieder geval de doorstroom in het hele proces ook te optimaliseren, dus, ja, ik hou nog steeds een vinger aan de pols en daar waar het nodig is ga ik u meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo nog?

Mevrouw Stroo: Ja. Als men uitbreiding van uren vraagt, en dan is eigenlijk al bekend, al veel bekend over de situatie en dat wordt ook nu wel telefonisch gedaan in plaats van een keukentafelgesprek, maar daarna horen de mensen dan de hele tijd niks. Komt dat omdat het verslag dan, want ik denk dat hoeft toch maar een klein beetje aangepast te worden, dan dat verslag?

Wethouder Meijs: Ja, dat heb ik u vorige keer volgens mij verteld, dat we direct eigenlijk actie ondernemen. Het verslag hoeft niet het stokmiddel te zijn tot het verstrekken van hulp. We doen daar ook steekproeven in, dat we direct naar aanleiding van een telefoontje hulp verlenen of hulpmiddelen geven of huishoudelijke ondersteuning in gang zetten. En dan pas achteraf of later daar akkoord op geven, dan laten we aan de aanbieders ook over om te kijken of zij daar meteen hulp kunnen geven en dan nemen we achteraf pas formele beslissingen daarover. Dus ja, op alle fronten proberen wij daar snelheid aan te houden en ook mensen zeker niet langer in afwachting te zijn, maar dat is wat ik nu kan meegeven. Er was nog een vraag aan het CDA, van lijkt dit nu structureel, die toename, ja, dat kunnen we wel zeggen, we zitten nu in september. We hebben het gemonitord vanaf dag een en die, eerst was het 23%, nu 24, nou ik geloof dat we nog steeds op die 24% zitten, maar dat lijkt wel een structureel patroon, dat kan ik niet meer ontkennen. Daar zijn we ook niet de enige in, dit is ook landelijk wel een beeld wat we zien, dus ook daarover zijn we, als wethouders binnen dit domein, ook wel met elkaar in gesprek om te kijken wat we daar van elkaar kunnen leren. Dus ja, het heeft nog steeds mijn volle aandacht.

De voorzitter: Ik wil nog even een tweede termijnje geven als het nodig is, zijn er mensen voor de tweede termijn? De heer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Nou, hele korte vraag nog. Ik heb vorige keer, heb ik gevraagd om van die tweehonderd gevallen die je ziet om daar een soort doorsnede van te maken en te kijken van, wat dieper daarnaar te kijken, van hoe ziet dat er nou uit? En mijn vraag is eigenlijk, heeft u dat nog steeds op het netvlies en krijgen we die ook voor volgende keer, of heeft u, kunt u wat schriftelijke vragen daarbij gebruiken? Dat is de vraag.

Wethouder Meijs: Ja, wordt zeker meegenomen, ja. Maar ook dat kost natuurlijk weer allemaal extra inzicht en tijd, dus, capaciteit, laat ik het zo zeggen, om dat onder te gaan brengen, maar het wordt zeker meegenomen, want de inzichten moeten ons ook weer helpen straks om goed te kunnen sturen, dus...

De heer Van Kessel: Ik verwacht ook dat dat veel gaat opleveren, dus dat is wel de moeite waard is mijn inschatting.

De voorzitter: Ja, de heer Oomkes, laatste.

De heer Oomkes: Nog een korte, u heeft het even in uw beantwoording gehad over die twee proeftuinen. Krijgen we de volgende keer daar nauwgezette informatie over?

Wethouder Meijs: Die zijn in het voorjaar, want die proeftuinen zijn allemaal net gestart. Je moet natuurlijk iets kunnen proeven, laat ik maar zeggen, en natuurlijk iets kunnen terug rapporteren, dus dat komt zeker, maar daar hebben we over afgesproken dat we dat in het nieuwe jaar gaan doen, ja.

De voorzitter: Goed, dit was de laatste mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even ter verduidelijking....

De voorzitter: Maar wel kort dan, want ik heb net een rondje gehad en niemand reageert...

Mevrouw Stroo: Oké vriend.

De voorzitter: Nee, ik wil graag ook even structureel een debat goed voeren, dus laatste...

Mevrouw Stroo: Ik wil nog even ter bevestiging en ter verduidelijking vragen wat u, waar u volgende keer wat dieper op in wil gaan?

Wethouder Meijs: Ik heb u beloofd dat ik volgende keer in oktober de processen die we intern hebben afgesproken, om te optimaliseren om daar wat dieper op in te gaan. Dus in oktober ga ik dat doen. In januari ga ik u terugkoppeling geven over de proeftuinen en daar is er een van met de aanbieders en een met, in februari, ik word gecorrigeerd, dus daar ga ik dan inhoudelijk dan op in, ja. Dat is een hele goede toevoeging, daar wil ik nog, ja, daar wil ik nog even iets aan toevoegen. Ik vergeet iets, ik heb de vorige keer u verteld dat wij problemen hebben met het hulpmiddelencentrum, daar hebben wij inmiddels wat meer contacten over. Wat speelt er? Er is een aanbieder die de hulpmiddelen voor Haarlem biedt. Zij hebben problemen op het gebied van ICT, maar hebben daar nog niet direct allerlei oplossingen voor. Wij hebben nu een brief van hun ontvangen, maar dat is nog onvoldoende zicht voor ons om al in detail te kunnen zeggen hoe groot de problemen zijn of wat er precies aan de hand is. Dus wij zijn nu bezig met wat meer detaillering. Als ik daar wat meer over kan melden, dan kom ik daar zeker over terug.

De voorzitter: Ja, nou, dan gaan we nu echt afsluiten. Ik dank u wel.

13. Concept raadsjaaragenda 2020

De voorzitter: Dan gaan we naar, nou, we hebben nog eventjes een ander puntje. Dat is het concept jaaragenda voor 2020. U wordt ieder jaar gevraagd, '...', zoals ieder jaar gaat aan te geven welke onderwerpen u wilt toevoegen aan de raadsjaaragenda en deze agenda beschrijft de stukken die in 2020 vanuit de organisatie het college aan uw kant opkomen. Let op, deze agenda betreft dus nieuwe onderwerpen en niet degene die al op de actielijst of jaarplanning staan en al verwacht worden in 2020, dus ook u wordt gevraagd of er belangrijke kaderstellende onderwerpen zijn waarvoor eerst de startnotitie gewenst is. En na deze eventuele toevoegingen van uw kant komt het stuk nogmaals langs, dan ter advisering. Dus wie mag ik het woord geven, wie heeft nog een punt? Niemand? Nee? Nou, dat is ook afgerond.

14. Rondvraag (2)

De voorzitter: Dan gaan wij nu even naar de laatste twee rondvragen. Ik heb er eentje van mevrouw Stroo nog, voor de wethouder.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u voorzitter. Morgen 27 september start de week tegen de eenzaamheid. Afgelopen maandag hoorde ik de staatssecretaris Kim Smits van eenzaamheidsaanpak een goede suggestie doen, namelijk om de week tegen de eenzaamheid voortaan de week van het samenzijn te noemen. Wat vindt u van deze suggestie?

Wethouder Meijs: Dat vind ik een sympathieke suggestie. Ik heb ervan gehoord, in Haarlem hebben we natuurlijk al langere tijd eenzaamheid gehad, maar vooral ook het jaar van de ontmoeting, dus daar was al het woord ontmoeten tussen mensen en ontmoeting als thema. En de komende tijd gaat de coalitie Haarlem ontmoeten ook weer allerlei activiteiten doen in het kader van de eenzaamheid, waarbij ja, de term coalitie Haarlem ontmoet ook, of Haarlem ontmoet eigenlijk centraal staat, dus ik vind het zeker iets om mee te nemen en te kijken of we daar de suggestie, nou ja, kunnen meenemen of kunnen overnemen, maar ik zou niet hier dat zomaar willen beslissen, maar ik vind het een sympathiekere terminologie dan eenzaamheid, dus wat mij betreft sta ik daar positief tegenover.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mevrouw Klazes. U had ook een rondvraag?

Mevrouw Klazes: Wat zeg je? Ja. Naar aanleiding van de tv-uitzending van Pointer over de exorbitante winsten die in de zorg worden gemaakt, ben ik zelf op zoek gegaan naar de status van Haarlemse zorgaanbieders. Op de lijst met zorgcowboys staat in ieder geval een bedrijf dat ook door Haarlem is gecontracteerd. Ik ga die naam nu even niet noemen, deze is waarschijnlijk bij u bekend, omdat ik vind dat je eerst even grondig onderzoek moet doen, daar heb ik geen tijd voor gehad. Wanneer je dan verder gaat kijken naar de tevredenheid van de cliënten van dit bedrijf, en dat is wel even belangrijk, blijkt dat het cijfer dat cliënten in 2019 tot nog toe geven, gemiddeld een 3.2 is, en dat is behoorlijk laag. Vraag aan de wethouder, wij hebben afgesproken bij de aanbesteding van de thuiszorg dat wanneer een gecontracteerde partner in de zorg onder presteert, op welk vlak dan ook, het contract eventueel herzien zou kunnen worden tussentijds. Mijn vraag aan de wethouder is, is de wethouder bereid om de zorgpartners die op dit moment contracten hebben met Haarlem op korte termijn onder de loep te leggen wat betreft prestatie, klanttevredenheid en winst, te beginnen bij de negentien thuiszorgaanbieders en de uitkomsten van die verkenning te delen met deze commissie? Dat was mijn vraag.

Wethouder Meijs: Nou, nou, ik, de zorgaanbieders die wij hebben gecontracteerd in Haarlem, die rapporteren elk half jaar aan ons. In die rapportages kijken wij naar hun kwaliteit, we kijken naar hun prestaties, we kijken naar hun klant- en cliënttevredenheid en hun klachtafhandelingen. Dus wij bespreken die ook zeer periodiek met onze contractmanagers en als er signalen zijn daar waar mogelijk onvoldoende kwaliteit of mogelijke onrechtmatigheid, waar u op doelt, dan wordt dat door onze contractmanagers of door de toezichthouder kwaliteit of rechtmatigheid onderzoek gedaan, dus ik heb daar vooralsnog nu geen aanleiding toe om daar een uitgebreide rapportage voor te maken. Ik zit er bovenop om deze ene specifieke, dat heb ik natuurlijk uit laten zoeken. Er schijnt in Haarlem een cliënt, een aanbieder in de regio te zijn, dus ik heb niet voor alsnog een hele grote bulk aan dit soort signalen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, of eigenlijk is mijn vraag inmiddels wel, ik had nog even een nabrander, eigenlijk is mijn vraag al beantwoord. Dan is zo'n zorgaanbieder, dat is voor mij wel even belangrijk om te weten, zo'n zorgaanbieder is dan in beeld, want als ik nu hoor dat elk halfjaar rapportage wordt gegeven over de prestatie en de klanttevredenheid en de klanttevredenheid is een 3.2 en dat is van juli van dit jaar, dan vraag ik mij af, is dat getal bij u bekend, weet u daarvan? Dat het echt wel heel erg onder de maat presteert? Nog even los van of die winst allemaal wel klopt, maar dit is echt wel een hele teleurstellende prestatie, ik vraag me af of dat in die halfjaarlijkse rapportage ook boven komt drijven?

Wethouder Meijs: O, hij stond nog aan. Ik kan u daar schriftelijk over informeren, want dat getal staat mij hier nu niet voor ogen, ook niet hier zal ik maar zeggen, dus ik kan u daar wel schriftelijk over rapporteren als dat zo is, maar van die ene aanbieder weet ik op dit moment alleen maar dat het over een aanbieder gaat.

Mevrouw Klazes: Heel even kort een verhelderende vraag, het is dus niet bekend geworden tussentijds dat deze, specifiek deze aanbieder zo laag scoorde in klanttevredenheid, dat is u nog niet ter ore gekomen ondanks de halfjaarlijkse rapportage?

Wethouder Meijs: Niet deze ene specifieke, maar ik kan iets gemist hebben, maar die is vandaag naar mij gecommuniceerd als een aanbieder met een cliënt. Dus als daar reden toe is, ga ik u inderdaad nog even terug rapporteren als daar omissie in is, ja? Ik heb snel proberen te acteren op deze vraag.

15. Sluiting

De voorzitter: Nou, we zijn aan het einde, bijna het einde gekomen van deze agenda. Maar niet voordat, ik wil even u verzoeken om nog even te blijven zitten. Even hartelijk bedanken dat je echt als een geweldige commissiegriffier in de raad hebt gezeten en zonder jou had ik het niet gered. Nee, maar ik wens je heel veel succes.

Griffier Spier: Nou, iedereen bedankt voor mijn korte maar krachtige tijd hier in Haarlem. Vooral ook bedankt voor de prettige samenwerkingen en ik vertrouw jullie helemaal toe aan Louise, die gaat het ook hartstikke goed doen en ik zal af en toe op de livestream naar jullie kijken.

De voorzitter: Oké, dank u wel en dan gaan we nu sluiten.